

ПОЛИТИКИН

БРОЈ
1237

ЗАБАВНИК

12.9.1975. • ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ • ГОДИНА XXXVI

4

динара

Ripley

Веровати или не!

МАЈКА ЧИЈА ЈЕ ПОХЛЕПА УБИЛА СИНА

НАСТОЈАЊУ ДА СВОГ СИНА УЧИНИ НАСЛЕДНИКОМ ПОСЕДА САТЕРЛЕНДА, ИЗОВЕЛ СИНКЛЕР ПОЗВАЛА ЈЕ СВОГ РОЂАКА ДЕСЕТОГ ЕРЛА ОД САТЕРЛЕНДА, ЊЕГОВУ ЖЕНУ И СИНА И НА ГОЗБИ ИХ ПОСЛУЖИЛА ОТРОВНИМ ПИВОМ. ЕРЛ И ЊЕГОВА ЖЕНА СУ УМРЛИ, АЛИ ЈЕ ЊИХОВ СИН ОСТАО ЖИВ. У ГУЖВИ КОЈА ЈЕ НАСТАЛА ИЗОВЕЛИН СИН ЈЕ ГРЕШКОМ ПОПИО ОТРОВНО ПИВО И УМРО.

ЕМИЛ ЛЕКОУ

ИЗ САНТА БАРБАРЕ (КАЛИФОРНИЈА) ДИПЛОМИРАО ЈЕ И МАГИСТРИРАО ИЗ ПОЛИТИЧКИХ НАУКА КАДА ЈЕ ИМАО 74 ГОДИНЕ.

ЗЛАТНА ГАЛИЈА

СА ЈЕДНЕ ДРЖАВНЕ ВЕНЕЦИЈАНСКЕ ГАЛИЈЕ, КОЈА ЈЕ ПО НАПОЛЕОНОВОМ НАРЕЂЕЊУ СПАЉЕНА 1798. ГОДИНЕ, ДОБИЈЕНО ЈЕ ПРЕКО 500 КИЛОГРАМА ЧИСТОГ ЗЛАТА.

КАМЕНИ СТАРАЦ

НА ОБАЛИ ЈЕЗЕРА ПОПЛЕР (САД) ВАЈАРСКО ЈЕ ДЕЛО ПРИРОДЕ.

ОБА

ВАМИЈА

У ЛУКСОРУ, У ЕГИПТУ, САГРАЂЕНА ЈЕ УНУТАР ЈЕДНОГ СТАРОГ РИМСКОГ ПАГАНСКОГ ХРАМА.

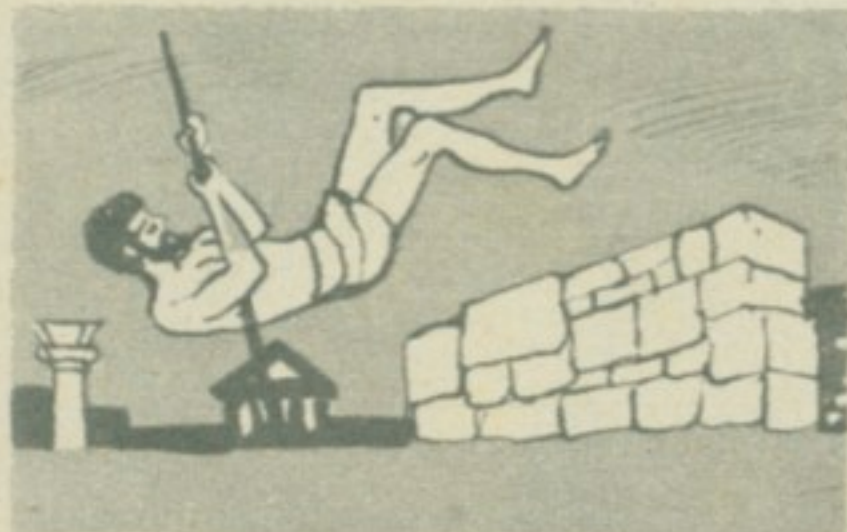
РАЗЛОГ ЗАШТО САМ ОВДЕ ПО МОМ МИШЉЕЊУ ЈЕ ЛАК И ДОБАР ЖИВОТ И ПРЕКОМЕРНО ПИЋЕ. ЗБОГ ТОГА, ДОБРИ ЉУДИ, АКО ЖЕЛИТЕ ДА ЖИВИТЕ ДУГО, ЧУВАЈТЕ СЕ РАКИЈЕ И СВЕГА ЖЕСТОКОГ.

ЕПИТАФ

НА ЈЕДНОМ ГРОБУ У ТЕТФОРДУ, У ЕНГЛЕСКОЈ.

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

СКОКОВИ С МОТКОМ БИЛИ СУ ПОЗНАТИ ЈОШ У АНТИЧКОЈ ГРЧКОЈ. МОТКА ЈЕ ТАДА СЛУЖИЛА ЗА СКАКАЊЕ ПРЕКО ЈАРКОВА. МЕЂУТИМ, СКОК С МОТКОМ УВРШЕН ЈЕ У

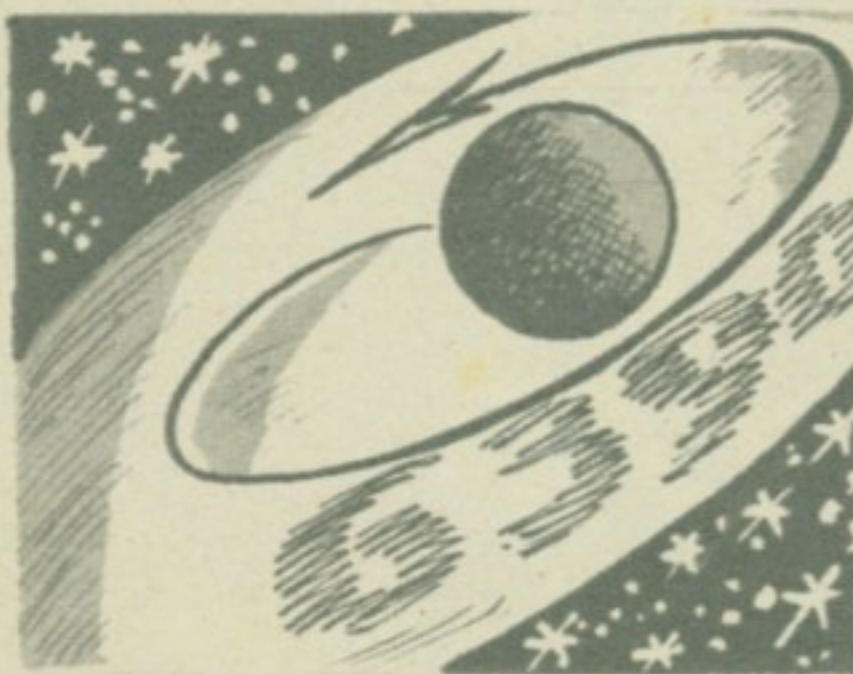
СПОРТСКА ТАКМИЧЕЊА ТЕК 1866. ГОДИНЕ У ЕНГЛЕСКОЈ. ПРВИ ШАМПИОН У ОВОЈ СПОРТСКОЈ ДИСЦИПЛИНИ БИО ЈЕ УИЛЕР КОЈИ ЈЕ СКОЧИО 3,05 М.

НАУЧНИЦИ СУ ИЗРАЧУНАЛИ ДА ПОСТОЈИ ОКО ПЕДЕСЕТ ВРСТА РИБА КОЈЕ ЛЕТЕ. СВЕ ОВЕ РИБЕ ЖИВЕ У МНОГООБРОЈНИМ ЈАТИМА НА

ПОВРШИНИ ТОПЛИХ МОРА И ПОЛЕЊУ У ВАЗДУХ ДА БИ ИЗБЕГЛЕ ДРУГЕ РИБЕ ЧИЈИ СУ ОНЕ ПЛЕН. ЗАХВАЉУЈУЋИ СВОЈИМ ПРСНИМ ПЕРАЈИМА У ОБЛИКУ КРИЛА ОНЕ УСПЕВАЈУ ДА СЕ ОДРЖЕ ЛЕБДЕЋИ ИЗНАД ВОДЕ И ВИШЕ СЕКУНДИ.

НА ПЛУТОНУ ДАН ТРАЈЕ 6.390 НАШИХ ДАНА. НАИМЕ, ТОЛИКО ЈЕ ВРЕМЕНА ПОТРЕБНО ДА СЕ ОВА МАЛА ПЛАНЕТА ОКРЕНЕ ОКО СВОЈЕ ОСЕ.

ИГУАНА СА ОСТРВА ГАЛАПАГОС ЈЕДИНИ ЈЕ ГУШТЕР КОЈИ ЖИВИ У СЛАНОЈ ВОДИ.

ГРОЖЂЕ ЈЕ, ИЗГЛЕДА, ПРВО ВОЋЕ КОЈЕ ЈЕ ЧОВЕК ПОЧЕО ДА ГАЈИ.

ПРВО ВЕШТАЧКО ЈЕЗЕРО СТВОРИЛИ СУ ЕГИПЋАНИ ЈОШ ПРЕ ШЕСТ И ПО ХИЉАДА ГОДИНА. ОВО ЈЕЗЕРО, СТВОРЕНО ПОДИЗАЊЕМ НАСИПА, ИМАЛО ЈЕ ПОВРШИНУ ОД 1200 КИЛОМЕТАРА А ЗАПРЕМИНУ ОД ЧЕТИРИ МИЛИЈАРДЕ КУБНИХ МЕТАРА ВОДЕ.

ЈОШ У СТАРОЈ ГРЧКОЈ, А КАСНИЈЕ И У РИМУ, ХИРУРЗИ СУ ЗНАЛИ ЗА НАРКОЗУ. ЗА ЊУ СУ УПОТРЕБЉАВАЛИ ОПИЈУМ ИЗ МАКА И СОК ЈОШ НЕКИХ ДРУГИХ БИЉАКА ПОМОЋУ КОЈИХ СУ УСПЕВАЛИ ДА ИЗАЗОВУ ПОТПУНУ НЕОСЕТЉИВОСТ ПАЦИЈЕНА.

ТА ЧАК ЗА ЧИТАВИХ ПЕТ ЧАСОВА ЊИХОВО ИСКУСТВО БИЛО ЈЕ У СРЕДЊЕМ ВЕКУ ГОТОВО САСВИМ ЗАБОРАВЉЕНО И СРЕДЊОВЕКОВНИ ВИДАРИ ОПИЈАЛИ СУ СВОЈЕ БОЛЕСНИКЕ У ПРАВОМ СМISЛУ ТЕ РЕЧИ ЈЕР СУ ИМ ПРЕ ОПЕРАЦИЈЕ ДАВАЛИ ОГРОМНЕ КОЛИЧИНЕ РАКИЈЕ.

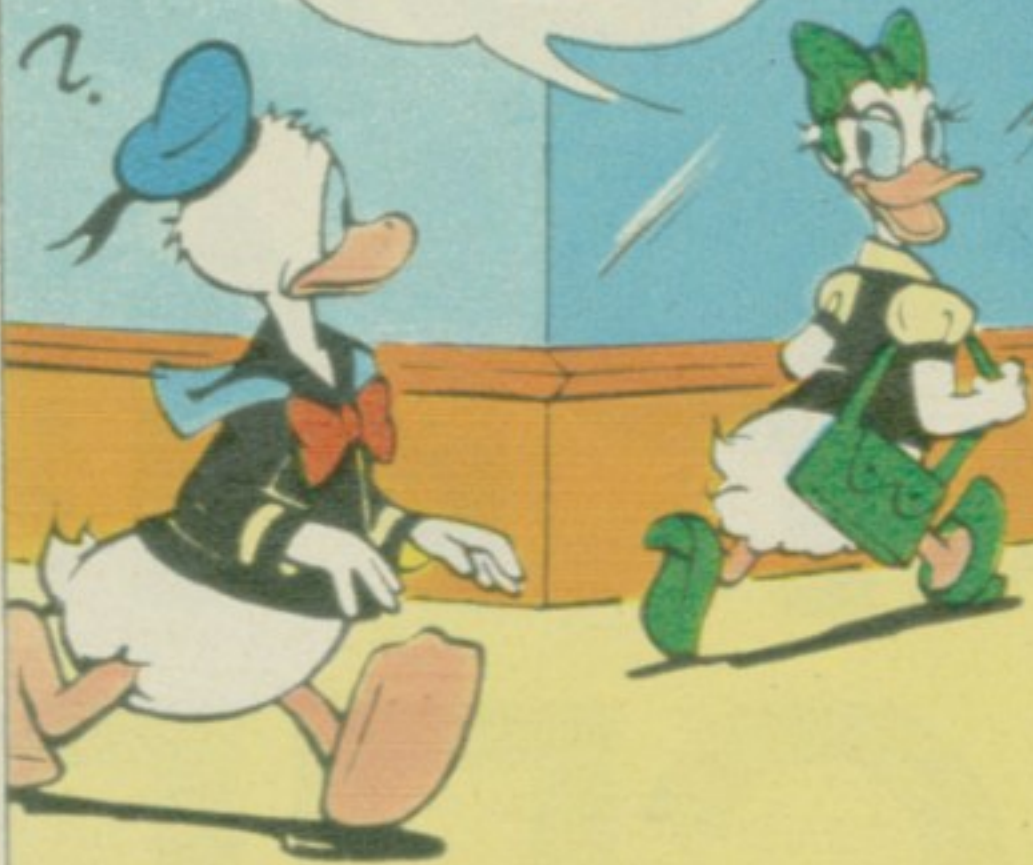

ФОКЕ НISУ ИСКЉУЧИВО МОРСКЕ ЖИВОТИЊЕ. ВЕЛИКА РУСКА ЈЕЗЕРА ОЊЕГА, ЛАДОГА И ВАЈКАЛ ИМАЈУ СВАКО СВОЈУ ВРСТУ ФОКА

WALT
DISNEY

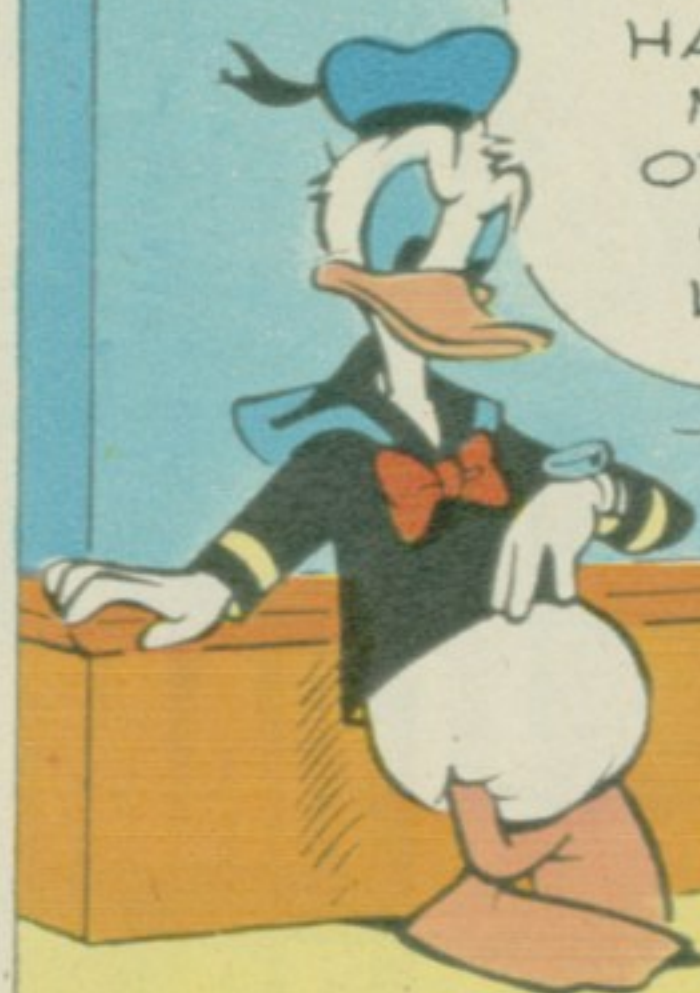
ПАЈА ПАТАК

ОКУ ДА КУПИМ ЈЕДАН
СПЕЦИЈАЛАН ШЕШИР!
ЗАДРЖАЋУ СЕ САМО
МИНУТ!

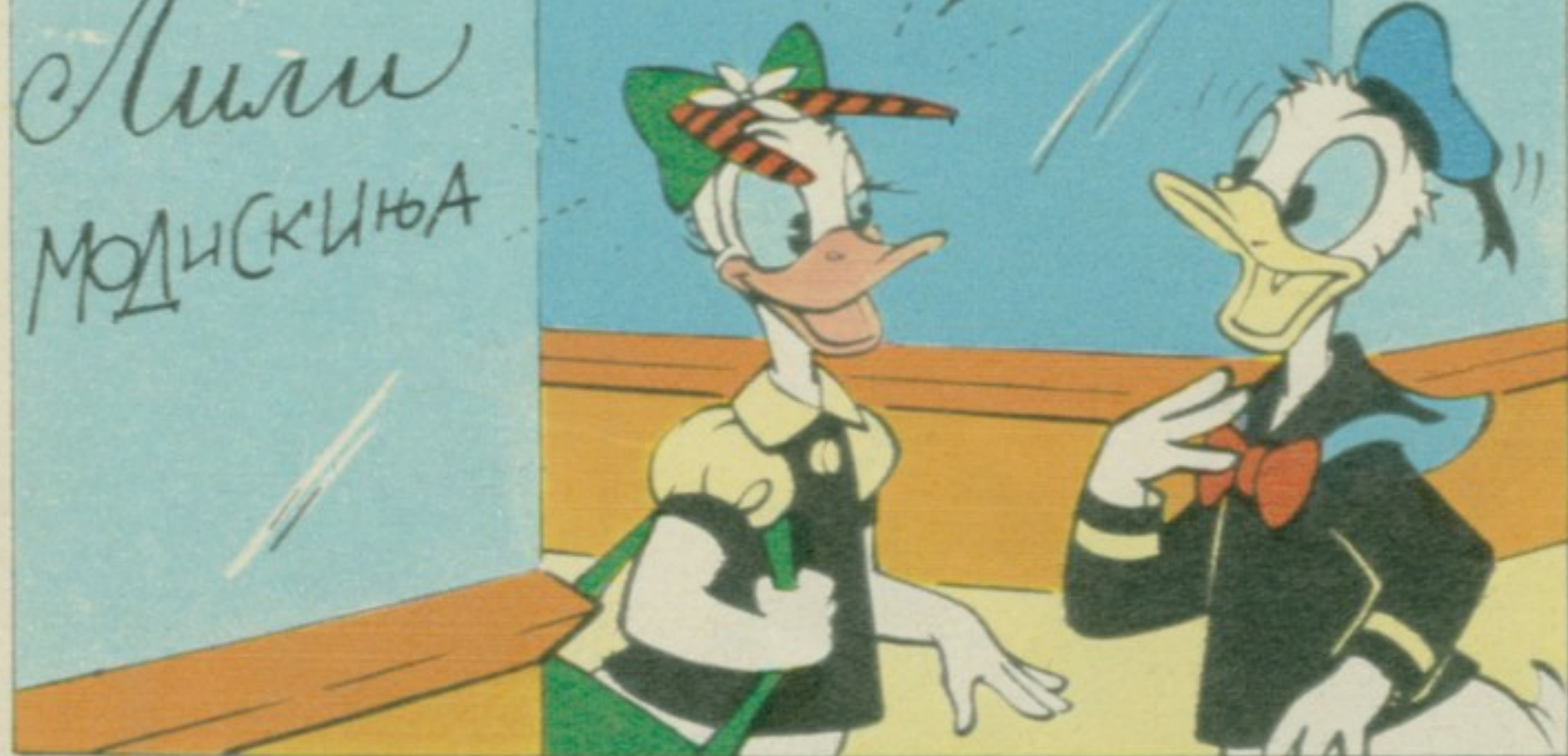
Минут
модискиња

ОВО МОРА
ДА ЈЕ
НАЈДУЖИ
МИНУТ
ОТКАД ЈЕ
СВЕТА
И ВЕКА!

БАШ ОВАКАВ САМ
ЖЕЛЕЛА!

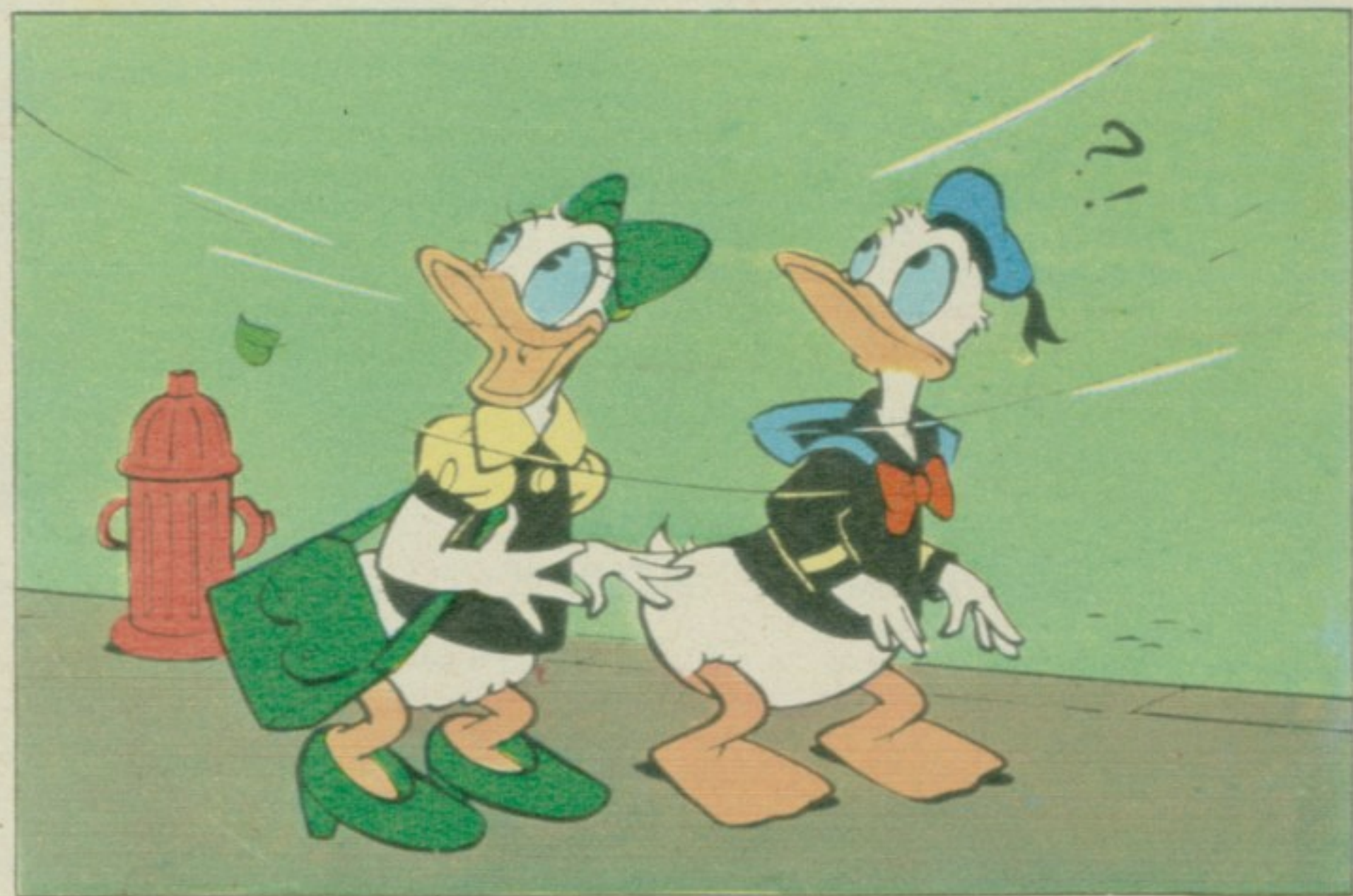
Минут
модискиња

А ШТА ЈЕ ТАКО СПЕЦИЈАЛНО
НА ТОМ ШЕШИРУ?

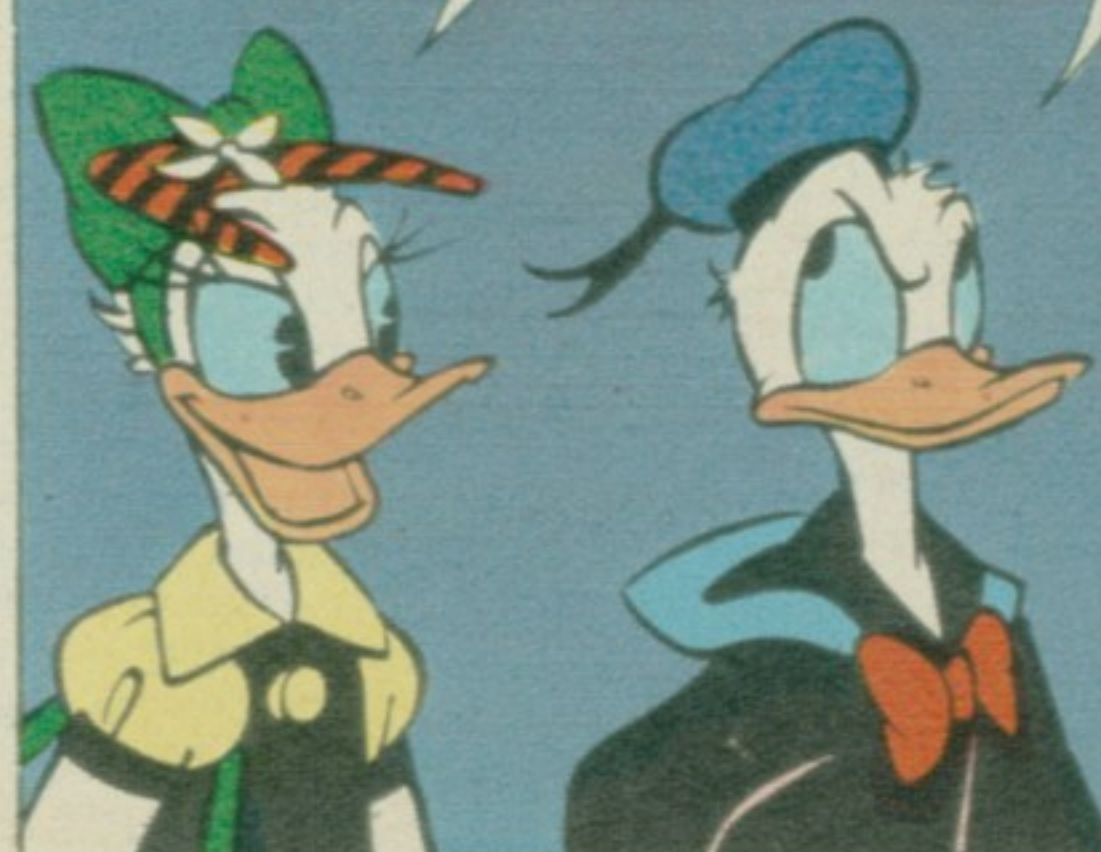

ПРОКЛЕТИ
ВЕТАР!

ШТА СИ МЕ
ОНО
МАЛОЧАС
ПИТ'О?

НИЈЕ
ВАЖНО!

Увек поза: на овој породичној слици тешко би неко препознао у Мусолинију човека који ће 19. августа 1922. узвикнути: „Век демократије је прошао!“

ИСТОРИЈА ИХ ПАМТИ ПО ЗЛУ

ТИБАР ЈЕ КРИВУД ИСПРАВИ

мо“ територија око Трста и Трентеа.

Народ је био огорчен јер је добио мање но што му је обећавано. Без икаквог

разлога његов бес се окренуо према сопственим војницима. Нападао их је на улицама, тукао, грдио, упадао им у станове...

Земљу је захватила и тешка економска криза. Свуда беда и глад. Многи још никада у животу нису били толико гладни. Могућности да се заради која лира није било ниде. Народ је био спреман да прихвати било кога ко би пружио неку утеху и наду.

Једног кишовитог недељног јутра 23. марта 1919. Мусолини се одлучио на први корак који би му омогућио да заигра улогу „судбинског човека“. У загушљивој сали на Пјаца Сан Сепалкро у Милану састала се шачица људи, оснивача нове фашистичке

странке. Називали су је према латинском „фасцес“, што значи свежањ брестових штапића са секиром по везаних црвеном траком. У старом Риму то је био симбол конзулске власти над животом и смрти. Око новог вође тискали су се чланови ардита (ударних јединица) у црним кошуљама и мајицама који су у тек свршеном првом светском рату јуришали на аустријске рсове са бсдежима у зубима. Када је на фронту свега понестајало они су још примали оброке меса.

Мада се „Ил Попол

П рича о Мусолинију почиње 29. јула 1914. године на дан његовог тридесет другог рођендана. Тога дана је овај ватрени социјалиста, заједно са другим члановима Извршног одбора, потписао протест италијанске социјалистичке странке у којем се осуђивао покушај да се Италија гурне у први светски рат. Мислећи да хоће да се одрекне Кобарида и Горице, људи су Мусолинија на улици плували и називали издајником. Бивши учитељ, а затим директор социјалистичких листова „Ла лота ди класе“ и „Аванти“, није то тешко поднео. Теже му је пало војевање у 11. берсалерском пуку.

За Бенита Мусолинија рат је био завршен на почетку 1917. Једног фебруарског дана двадесетак војника, међу њима и Мусолини, пуцали су из хаубице. Цев се усијала и распрсла, а Мусолини је само чудом остао у животу. Из леве ноге, препона и прса извадили су му на десетине ксмада гвожђа.

НЕРОНОВСКЕ ИДЕЈЕ

Бенито се вратио у свој стан на мансарди у Виа Паоло да Консбио у Милану. Знаци неуравнотеженог понашања, које је испољавао још у младости, били су све виднији. При погледу на човека који мирно једе спадао га је прасти напад беса! Док је једном вечерао са неком кројачицом на балкону ресторана у Бенви, одједном је зграбио покривену посуду са рибом и бацао у море, а затим и девојчину вечеру! Током година његова неуравнотеженост прерасла је готово у право манијаштво. Из каснијег времена, кад је већ сигурно седео на трону своје фашистичке тврђаве, остао је забележен

и случај кад је телефонирао свом министру за јавне радове: жалио му се како је Тибар, река на којој је подигнут Рим, сувише кривудав. На крају је заповедио запрепашћеном министру: „Треба да се исправи! Припремите одмах пројект!“

Дуче (вођа) је имао и нероновске идеје. Озбиљно се носио мишљу да поруши Рим и да му врати лик из времена великих римских царева. Намеравао је да на месту данашње Пјаце дел Псполо подигне тријумфалну капију у староримском стилу посвећену победама Италије, а да једну трећину римских предграђа претвори у булеваре на којима би га маса дочекивала при његовом повратку из победносних похода.

ПРВИ КОРАК

После првог светског рата Италија, која се борила на страни савезника, није добила територије које су јој биле обећане. На захтев америчког председника Вилсона припала јој је „са-

»Ратник« у излизаним ципелама

Чим му је 1922. године јављено у Милано да је добио мандат за састав владе Мусолини је пошао у Рим да преузме власт. За тако важан тренутак билг му је потребна и одговарајућа одећа. Обукао је црну кошуљу, салонски жакет и црне панталоне, а на главу ставио полуцилиндар. Проблем је настао око ципела. Мусолинијеве су биле толико изношене да нису биле ни за улицу. Међутим, Дуче се снашао: једноставно покрио их је белим гамашнама! Ступивши пред краља, он, вечити глумца и лакрдијаш, обратио се Виторију Емануелу III:

— Нека ми ваше величанство опрости што сам овако одевен — јер долазим са ратишта!

При том је мислио на марш својих фашиста на Рим, мада он у њему уопште није учествовао!

МУСОЛИНИ ЈЕ БИО СПРЕМАН ДА УЧИНИ СВЕ ДА БИ СЕ ДОЧЕПАО ВЛАСТИ. А НАД ЈЕ ТО ПОСТИГАО, ПОЖЕЛЕО ЈЕ ДА СРУШИ РИМ И НА ИСТОМ МЕСТУ ПОДИГНЕ АНТИЧКИ ГРАД.

АВ, ТЕ ГА!

чели да носе тесно припијену црну кошуљу, сивозелене јахаће панталоне и црну, налик на фес, капу са црном ресастом кићанком. Преузели су и поздрав римских легионара, подигнуту руку и бојни поклич „А нои!“ (Нама!) и дерњаву „Еја, еја, алаа!“ која није значила ништа, мада се тврдило да је то бојни поклич Енеја и његових Тројанаца!

У свом листу „Ил Пополо“ Мусолини је, користећи беду и незапосленост, свакодневно хушкао народ против социјалиста позивајући га у „обнову земље“! Погађао је у циљ јер је те, 1920. године Италија била на рубу грађанског рата. Стражари у затворима запретили су да ће пустити све криминалце на слободу ако им се не повећа плата; поштари су сипали сумпорну киселину у пуне поштанске сандучиће, радници у електранама укидали су струју чак и болницама...

У новембру 1919. Мусолини је први пут истакао кандидате своје фашистичке странке на парламентарним изборима. Главни кандидат странке био је чувени диригент Артуро Тосканини! Несрећни човек, касније убеђени антифашиста, није уопште питао за дозволу. Фашисти нису успели на изборима захваљујући само томе што Италијани нису много волели разбрушеног маистра па су бојкотовали изборе!

УПОЗОРЕЊЕ

Као и у младости, тако и сада је Мусолини тражио своје унутрашње ослобођење у несбужданости. Борио се у двобојима где је стигао једном чак и у изнајмљеном стану. Ниједан противник није смео да га победи, а ни Дуче га не би пуштао да оде док му овај не би потписао изјаву да је он победио!

Млади и дрски фашисти кочоперили су се свуда и свагда. Њихово главно оружје била је батина од пола метра и оброк од четврт литра ризинусовог уља којим би силом појили жртве. Ко све није био с

Глумац на власти: Мусолини је сматрао да Италијани умеју да марширају лепше од Немаца. Показивао је то и лично.

њима: силеција Сандро Керози, сулуди деветнаестогодишњи Еторе Мути, продавац слика Итало Капани, звани „Велика звер“, необуздани Роберто Фаринаћи, познатији под именом „Батинаш“...

Много радници из средњих слојева, трговци и високи чиновници почели су да гледају у фашистима крсташе који могу да их „спасу“ глади и сиромаштва. Мусолинију прискачу у помоћ и богати индустријалци којима фашистички покрет потпуно одговара јер штити њихове интересе. Они му стављају на располагање новац. На изборима 1921. године фашисти су добили 24 места у парламенту. Они сада већ постају снага и на њих озбиљно мора да се рачуна. Уосталом, ко да им се супротстави? Јер, кад су августа 1922. године социјалисти прогласили општи штрајк Мусолини је послао упозорење влади председника Факта: или ће она ликевидирати штрајк, или ће он узети ствар у своје руке. Разуме се, власти нису ни прстом мрднуле, али фашисти — јесу! Возили су возове и трамваје не наплаћајући карте, а тих ноћи у небо су сукљали пламеном из више од сто запаљених месних седишта социјалистичке странке. Влада је била изувише слаба да би им се супротставила.

Расуло у земљи је било све веће, а фашисти све ближе власти. Италијански краљ Виторио Емануело III мрзео је одговорност, као што је мрзео све живо

Поиубијајте све птице!

На састанку владе одржаном 1943. године министар Парески је, објашњавајући зашто су те године приноси у пољопривреди слаби, између осталог, поменуо и птице које су наносиле штету усељима. Изненада, Мусолини га је узбуђено прекинуо и почео да виче:

— Поубијајте птице! Поубијајте све птице!

Сви су били згранути. Наређење је схваћено озбиљно, али га је Мусолини убрзо повукао.

на овом свету. Никада није био способан да донесе било какву значајнију одлуку већ је увек гледао да терет пребаци на туђа леђа. Због ниског раста (једва метар и по) звали су га „Сабљичица“! Још као дете спавао је с тековима на ногама јер је мислио да ће тако постати виши. Важио је за великог тврдицу: чак и на држаке празнике носио је поцепане и закрпљене униформе! Од своје краљевске плате успео је да уштеди око милион и по фунти и да их уложи у лондонску Хамброс банку. На конгресу у Напуљу

24. октобра 1922. године 40.000 фашиста одлучило је да маршира на Рим! Идеју за марш подгрејавао је Мусолинијев „Ил Пополо“. Упућен је позив припадницима Дучеове странке у земљи да крену према древном граду. Краљу је још у августу упућено упозорење да се круни ништа неће десити ако се не буде мешала. Следећих дана фашисти су се чак отворено додворавали Виторију Емануелу. Краљ је осетио да је у опасности.

СИЛЕЦИЈЕ МАРШИРАЈУ

Чим је поход на Рим почео Мусолини је отпутовао у Милано и тамо у редакцији свога листа чекао свој тренутак. „Његови фашисти сливали су се у Рим као лавина. Долазили су пешимце са планина, газили преко пожутелих винограда, одмарали се где су стигли. Иако покисли до голе коже и промрзли, они нису посустајали.

Стање је постало озбиљно. Крвопролиће је било на прагу. Поново су фашисти обећали краљу лојалност и он је ступио у преговоре са Мусолинијевим људима. Иако је председник владе у оставци Луиђи Факта тражио да се заведе ванредно стање, а начелник штаба армије Пјетро Бадољо још раније „пет минута стрељања па да растера фашистичку банду“, краљ је, ипак, одлучио да повери Мусолинију мандат за састав нове владе. Тако је 30. октобра 1922. године у 11.15 часова у палати Квиринале пред патуљастог краља Виторија Емануела III ступио шездесети председник владе Италије — Бенито Мусолини — човек који је Италији и свету нанео толико зла да се ране дуго нису могле зацелити. Било је то скоро једанаест годи-

на пре него што је Хитлер поставши канцелар, дошао на власт у Немачкој.

● ● ●

После продора савезника у северну Италију 1945. године Мусолини се 18. априла са језера Гарда склонио у Милано, а одатле кренуо према језеру Комо и швајцарској граници с намером да је пређе и побегне из Италије. Међутим, италијански партизани су га 28. априла 1945. године ухватили у месту Денго и убили.

д'Италиа", лист чији је оснивач и новинар био Мусолини, хвалисао да је на састанку учествовало преко 100 људи, докуменат о оснивању странке потписао је само њих 54.

ЕЈА, ЕЈА, АЛАЛА!

Бенито Мусолини је немилосрдно крао туђе замисли. Преузео је идеје педесет седмогодишњег песника Габријела Данунција, иначе фашистичког занесењака. Тако су фашисти по-

Л. СРЕДАНОВИЌ

Б. ЂУРИЏА

СТОЈ! НЕ МОЖЕТЕ У КОНСТАНТИНОПОЉ ПОД ОРУЖЈЕМ!

АЛИ МИ НИКОГ НЕ НАПАДАМО! ОВО НАМ СЛУЖИ ЗА ОДБРАНУ!

МИ СМО, ЗНАТЕ, СТАРИ СЛОВЕНИ!

НИШТА ЈА НЕ ЗНАМ! ПРЕДАЈТЕ ОРУЖЈЕ ПА ПРОЛАЗИТЕ!

ПРИЂИ БЛИЖЕ ДА ТИ ГА ЛИЧНО УРУЧИМ!

СТРАЖА! РАЗОРУЖАЈТЕ ИХ!

БУДИ КУЛТУРАН, ДИКАНЕ! ДАЈ ИМ БУЗДОВАН НА РЕВЕРС!

БАШ НЕ ВОЛИМ ДА САМ КУЛТУРАН А БЕЗ БУЗДОВАНА...

А ТИ ?!

ЈА САМ ТРЕКЕПОЗИВАЦ... НИСАМ НАОРУЖАН!

ЗНАМ ЈА ВАС СЛОВЕНЕ! БЕЗ ХЛЕБА МОЖЕТЕ А БЕЗ ОРУЖЈА - НИКАД! У АПС!

ЗБОГ ПРИКРИВАЊА ОРУЖЈА - ТРИ ДАНА ЗАТВОРА!

СПАСАВАЈ, ДИКАНЕ!

БУДИ САД ТИ КУЛТУРАН, СТРИЧЕ!

СТЕНА ГОРИ!

ПРОДОРАН ВРИСАК НАТЕРА ЦЕНИФЕР ДА СЕ ТРГНЕ. ОНО ШТО ЈЕ ТРЕНУТАК КАСНИЈЕ УГЛЕДАЛА СЛЕДИ ЈОЈ КРВ У ЖИЛАМА: ДРЖЕЋИ СЕ ЈЕДНОМ РУКОМ ЗА СТЕНУ, АЛИСОН ЈЕ ОЧАЈНИЧКИ ПОКУШАВАЛА ДА УГАСИ ПЛАМЕН КОЈИ ЈОЈ ЈЕ ЗАХВАТИО ПАНТАЛОНЕ.

Већ данима, што је помало неусобичајено за северну Енглеску, сунце је немило-срдно пржило. Врућине притисле. По испуцалој, жедној воде земљи, полегла спарушена трава. Нигде ни дашка ветра.

Седамнаести август те, 1957, године није се нимало разликовао од дана који су претходили. Био је исто тако врео, па ипак, као створен за пењање, бар тако је мислило петоро алпиниста из Јоркшира. То што је сунце упекло од раног јутра, љубитељима планина није ни најмање сметало. Напротив, сматрали су да је дан „не може бити бољи и лепши.“

Требало је да се пењу у две навезе: прву ће сачињавати Алан Остин, Ценифер Руф и Брајан Фулер, а другу Алисон Вејли и Брајан Еванс. Циљ им је био Павеј Арк, неприступачан гребен готово вертикалних зидова у Лејкленд планинама. Да би доспели до њега одлучили су да препењу 210 метара високу Ред Уол стену. То што је смер у овој стени била четвртог и петог степена тежине није их ни најмање забрињавало.

ЗАБОРАВЉЕНА ПРАВИЛА

Било је скоро подне кад је четворо алпиниста најзад стигло до уске платформе неких четрдесетак метара испод врха стене. Недостајао је још само Брајан Еванс који је био последњи у навези.

Одједном Ценифер Руф узбуњено викну:

— Хеј, погледајте!

Сви погледаше у правцу који им је она руком показивала: 150 метара ниже, тамо где је језеро Виндермир блистало на сунцу, трава је почела да се таласа. Готово истовремено до њих допре Брајанов крик:

— Ватра!

Људи на стени згледаше се у чуду. Међутим, места сумњи није било: долина је заиста горела. У то их је уверио и мирис паљевине и облаци густог дима који су потпуно заклонили поглед на језеро.

Није прешло много времена а ватра, која се ширила невероватном брзином, захватила је и врес у подножју Ред Уола. Брајан који се још налазио у стени али доста удаљен од ватре повика:

— Пожурите, ако не мислите да се истопимо као чварци!

Чак и у овој веома озбиљној прилици плавокоси деветнаестогодишњак није изгубио смисао за

шалу. Међутим, кад су варнице почеле да врцају око њега схватио је колико је његова шала близу истине.

Горе, на платформи, настаде паника. Хоће ли бити довољно времена да савладају преосталих педесет метара? Ко ће бити бржи, они или ватра?

Алан Остин први крете ка врху. И он и његови другови као да су одједном заборавили сва правила алпинизма. Мада на истом ужету, нико никог није ни покушао да осигура. Свако се пењао за себе, настојећи да извуче живу главу из овог пламеног пакла.

Друга у навези, Ценифер Руф, покушавала је дрхтавим рукама да провуче уже кроз карабинер — неку врсту алке закачене за клин укуцао у стену. Желела је колико-толико да се осигура јер се плашила да Алан у журби не направи неки погрешан покрет и стрмоглави се. Знала је да им у том случају нема спаса — Алан би повукао за собом не само њу већ и остало троје.

КАО У КОТЛУ

Све што је Алан могао да назре кроз густ дим који га је обавијао и штипао за очи била је страмена на неколико сантиметара од његовог лица. Колико је остало до врха, није могао да процени. Упркос свему, знао је да не сме дозволити да га савлада паника. Настојећи да сузбије нервозу, опрезно је гледао рукама по глаткој стени не би ли пронашао неку цукотину или избочину за коју би могао да се ухвати. Осећао је како десна нога почиње да му клеца. Ако ускоро не пронађе неки чвршћи ослонац знао је шта га чека — стрпоштаће се у дубину.

лама: држећи се једном руком за стену, Алисон је очајнички покушавала да угаси пламен који јој је захватио десну ногувицу панталона. Ценифер осети како јој се поглед мути од суза. Била је потпуно беспомоћна. Ту, на само метар од ње, Алисон ће жива изгорети а она није у стању да јој помогне.

УЖЕ СЕ ИСТОПИЛО

Двадесетак метара изнад њих, Алан осети како стена под његовим ногама почиње да се осипа. Имао је тек толико времена да се чврсто ухвати за малу избочину пре него што је остао да виси. Да би несрећа била већа, спале су му наочаре. Одупирући се врховима ципела о стену Алан напе све мишиће и подиже се за неколико сантиметара, а онда држећи се само десном руком, левом поче да тражи нов ослонац. Хтео је да кликне од радости кад је под рањавим прстима напипао ивицу гребена. Готово да није веровао да је заиста стигао до врха.

Грчевито се држећи прстима за оштру брид, Алан напреже сву снагу и подиже се довољно да би се ногама чврсто ослонио на велику избочину. Тешко дишући застале за тренутак осећајући како га хвата вртоглавица. И док му је пред очима искрило хиљаду варница, Алан учини последњи напор да се докопа врха. Ослоивши се рукама и горњим делом тела на зараван, поче да се извлачи. Само тренутак касније налазио се на врху. Одахнуо је с олакшањем: био је спасен.

Међутим, времена за губљење није било. Морао је да покуша да помогне осталима. Снажно је почео да вуче уже на чијем су другом крају били Ценифер и остали. Зачудо, оно је клизило некако лако кроз његове руке: готово да и није осећао никакву тежину док га је извлачио. Зашто, схватио је неколико секунди касније, кад му се у рукама зашло прекинуто уже. Очигледно, услед велике топлоте струке најлонског конопца једноставно су се истопиле! И док је запањено гледао у њега, на ивици платформе појави се рука и одмах затим и глава Ценифер Руф. Легавши на стену потрбушке, Алан је зграби за рамена и снажно повуче навише. Тренутак касније и Ценифер је била ван опасности.

Заједничким напором помогли су осталима да се извуку из стене. Срећом, уже којим су они били повезани било је нешто јаче и успешно је одолело топлоти.

★★★

Попецане и нагореле одеће, рањавих и опрљених лица и руку, петоро алпиниста је предвече стигло у град. Како је дошло до пожара у долини језера Виндермир у коме умало нису изгубили животе? Да ли је кривац био неки несмотрени пушач или је пожар межда избио услед преламања сунчевих зрака кроз парче неког стакла, никада нису успели да сазнају.

О. Б.

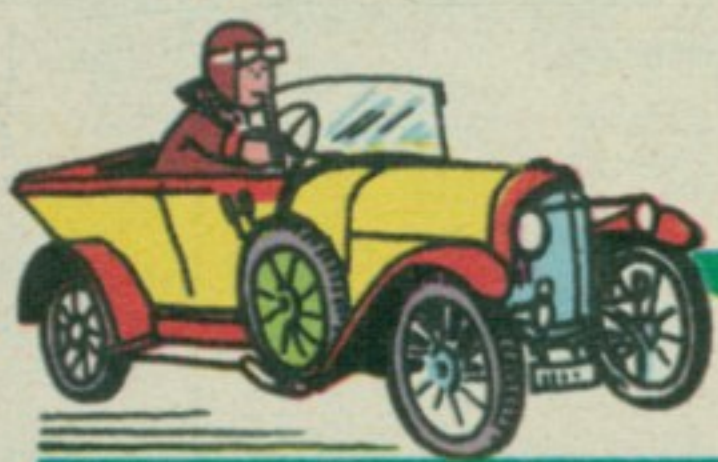

Неколико десетина метара ниже ватра је буктала несмањеном жестином. Чуло се цврчање клекке, која је ту и тамо расла по цукотинама.

Последњи у навези, Брајан Еванс разрогачи очи кад виде да је пламен захватио папрат само неколико метара испод његових ногу. Већ су и чарапе почеле да му горе.

Изнад њега, Ценифер и Алисон су готово истовремено почеле да се пењу за Аланом. Низ њихова лица зној се сливао у потоцима што од страха, што од топлоте. Брајан Фулер, који се налазио између њих и Брајана Еванса, приљубио се уз стену не усуђујући се да се помери и проклињући час кад је одлучио да се бави алпинизмом. Упркос томе што је било вруће као у котлу, зуби су му цвекотали од неке хладне језе која га је свог прожимала.

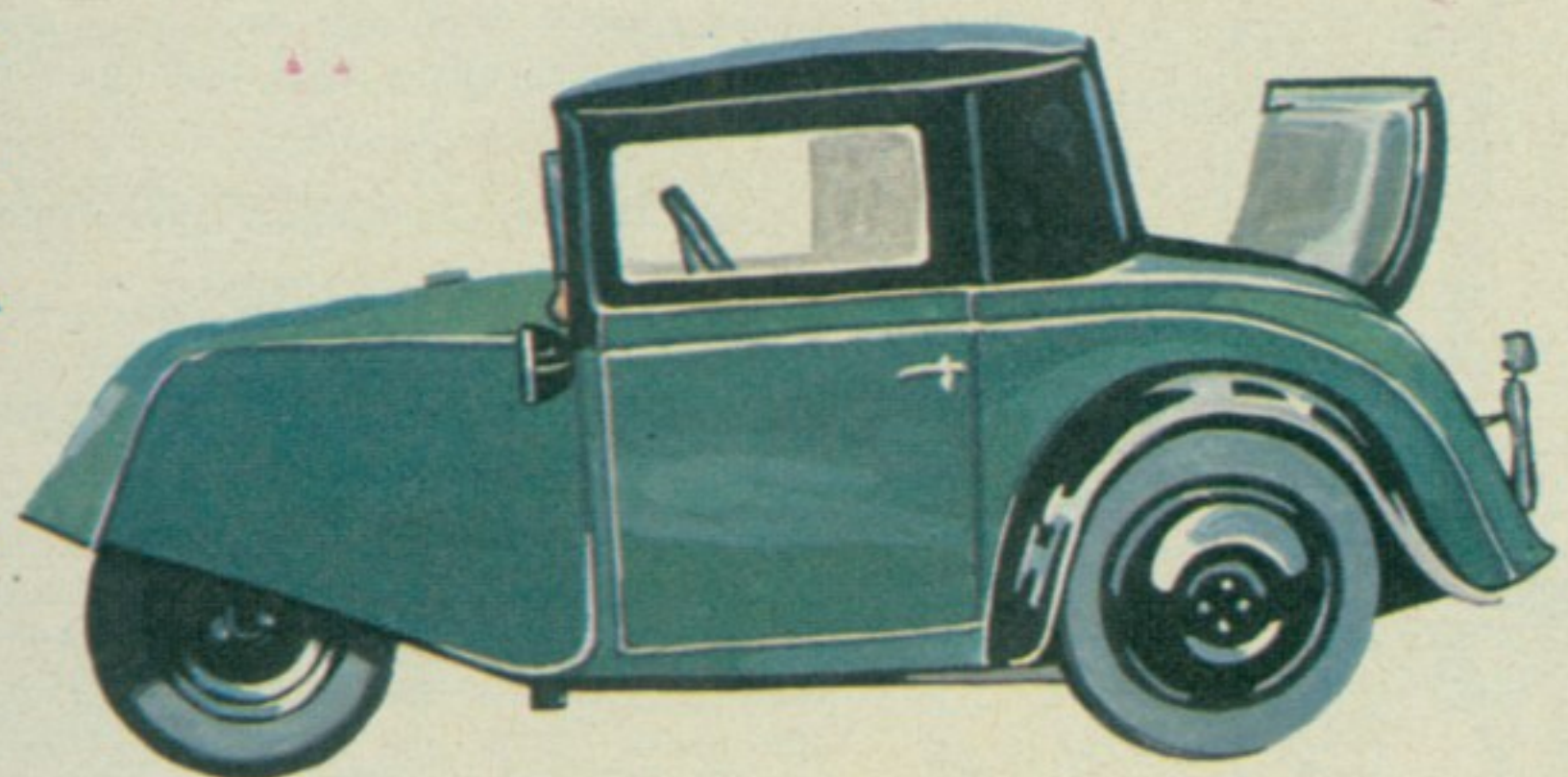
У једном тренутку Алисон продорно врисну. Ценифер се трже и погледа у њеном правцу. Оно што је видела следило јој је крв у жи-

Немачка СТАРИ АУТОМОБИЛИ

МАЛИ КАО

ГОЛИАТ пионир,
1926.

Ниједан посао с почетка овог века није био толико незахва-
лан а истовремено привлачан
као што је то била производња ауто-
мобила. Ти незграпни четвороточка-
ши у почетку су израђивани у обич-
ним занатским радионицама да би
касније уз помоћ породичног новца
или разних позајмица њихових вла-
сника полако прерастале у фабрике.

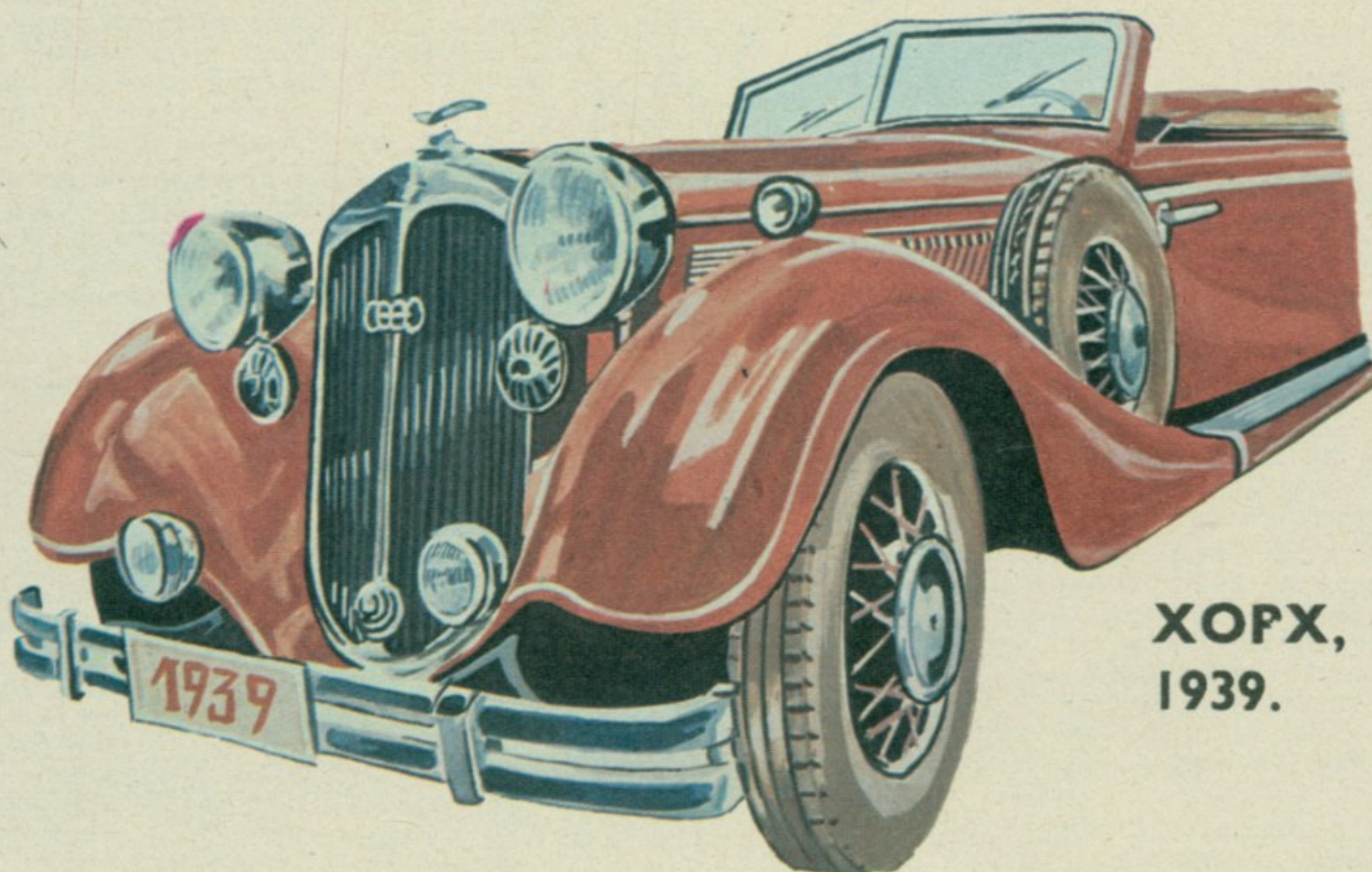
Аутомобил се заиста тешко проби-
јао у свет. Чак и кад су за ондашње
прилике нудиле добра крла, многе
фирме су морале да ставе катанац
на врата. Таква судбина стигла би
и Аудија, Вандерера и Хорха да
се нису припојили снажнијем ДКВ.

Из тог спајања настао је познати
Ауто-Унион.

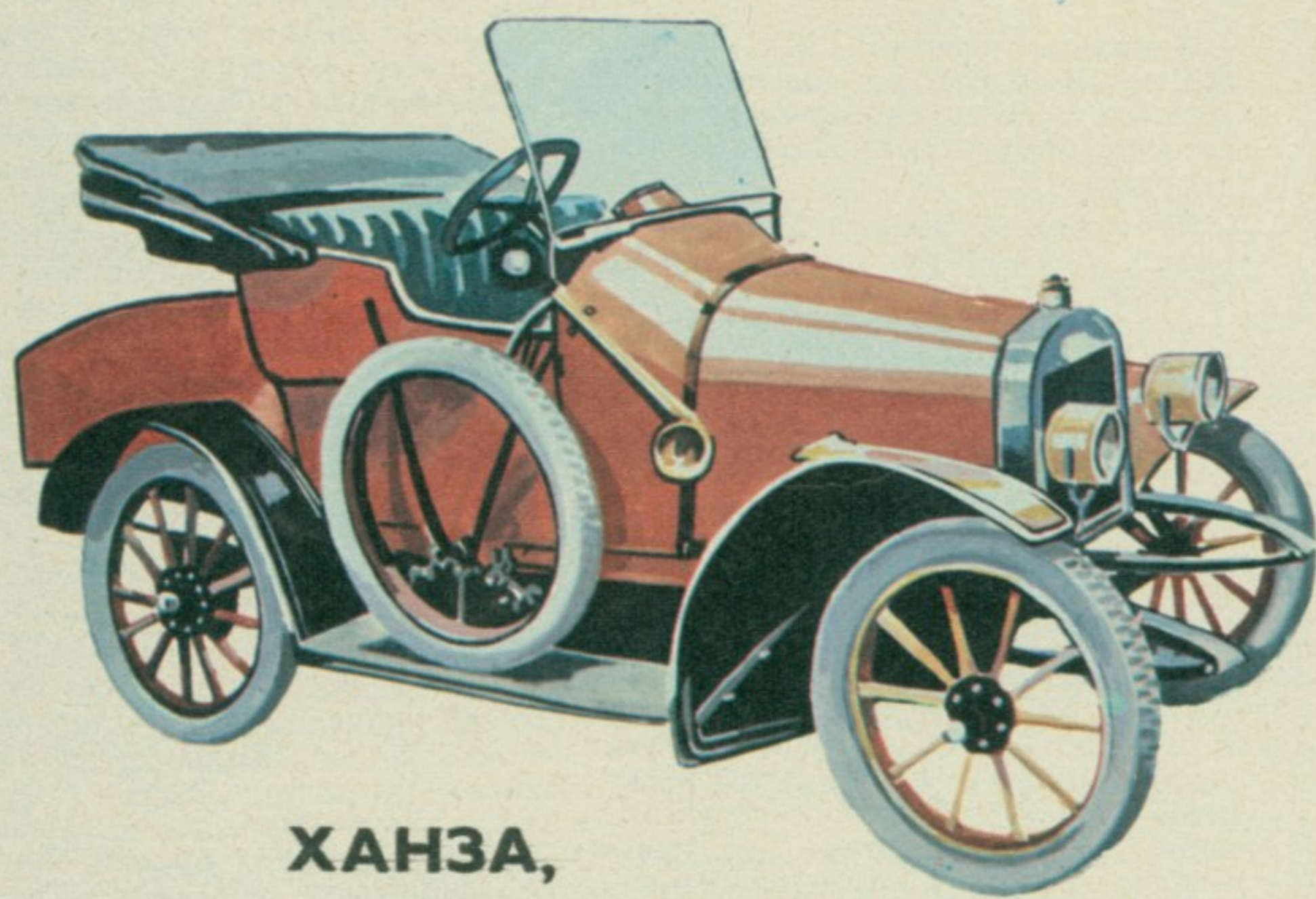
Отац првог аутомобила ДКВ (скра-
ћеница од Драмф Крафт Ваген —
кола на парни погон) није био Не-
мац, него — Данац! Звао се Јорген
Скафте Расмусен. Тај првенац фирме
конструисан је 1916. године. Но, оно
чиме је ДКВ стекао славу у свету
били су аутомобили са двотактним
моторима. Занимљиво је да је такав
мотор на бензин фирма произвела
тек 1919. године и то као — мотор
играчку! Испоставило се, међутим,
да је та „играчка“ била савршенија
од четворотактних мотора много уг-
леднијих аутомобила у то време, те
га је фабрика све више „ојачавала“
и најзад 1928. уградила у свој први
аутомобил на задњу вучу. Три го-
дине касније прихваћена је предња
вуча, али су „два такта“ остала ос-
нова ДКВ мотора.

Некако у исто време када је Рас-
мусен конструисао ДКВ, ступио је у
аутомобилску индустрију Фридрих
Виљем Боргвард. За фирму Бремер
Рајфениндусти, Боргвард је 1926.
направио аутомобил голиат, а онда
је основао сопствено друштво Голиат
Верке Боргвард. Фабрика је имала
скромне могућности, али је Боргвард
1929. године храбро улетео у купо-
вину новчано пољуљане фирме Хан-
за-Лојд. Сада је имао три фабрике.
Посао је поделио: Ханза је произво-
дила аутомобиле, а Голиат и Лојд
камионете и камионе.

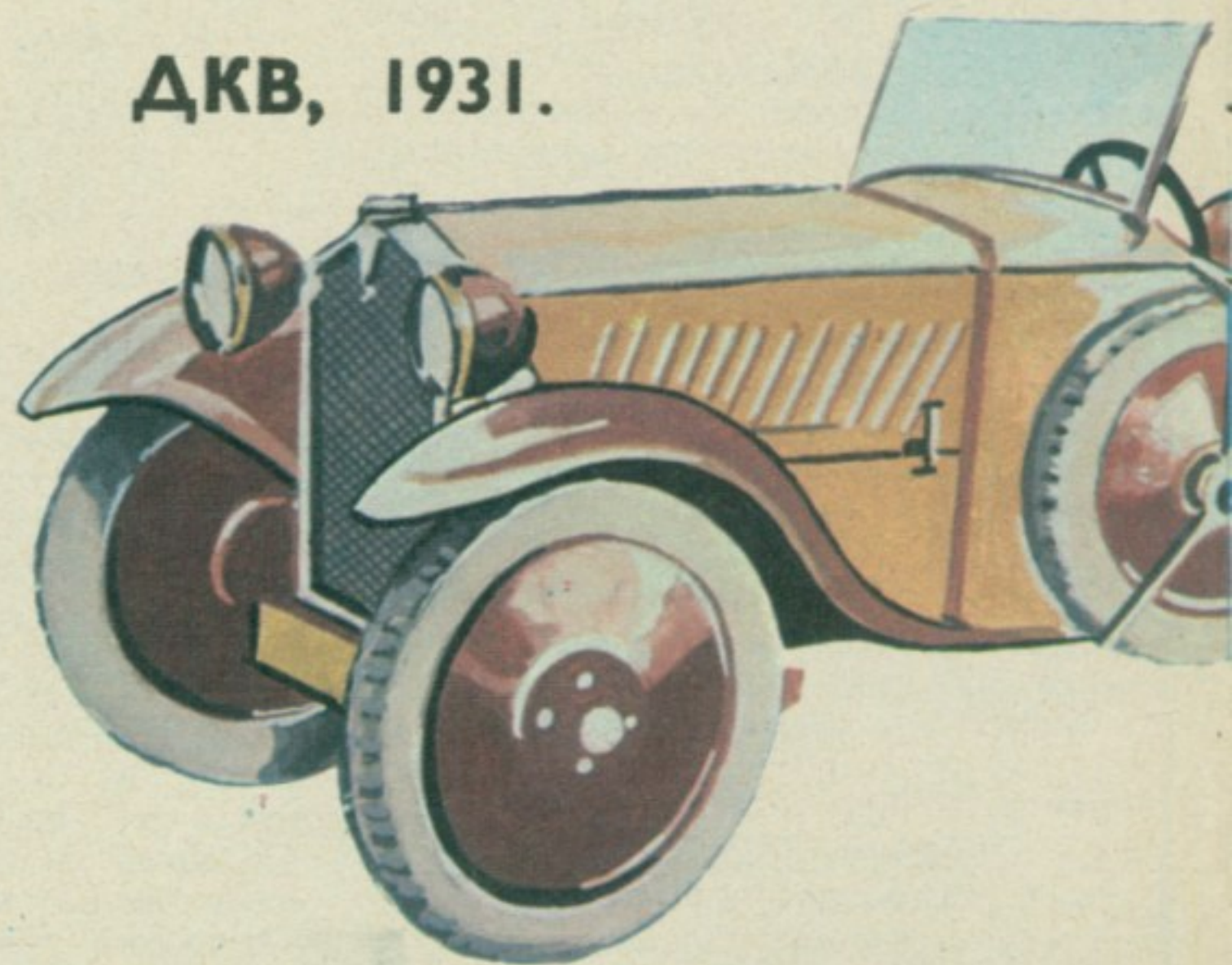
За време другог светског рата
Боргвардове фабрике нису радиле.
Производњу су обновили тек 1948. а
само годину дана доцније на излож-
би у Женеви представиле модел
ханза 1500. Следеће године произве-
ден је први голиат са двотактним
двоцилиндрним мотором од 688 ку-
бика и предњом вучом, а дванаест
месеци после тога лојд ЛП 300 са
двотактним двоцилиндрним мото-
ром од 386 кубика. Од њих је настао
послератни боргвард. Ханза је за-
век нестала. Међутим, нестала је и
Боргвардова фирма: 1961. пала је под
стечај!

ХОРХ,
1939.

ХАНЗА,
1905.

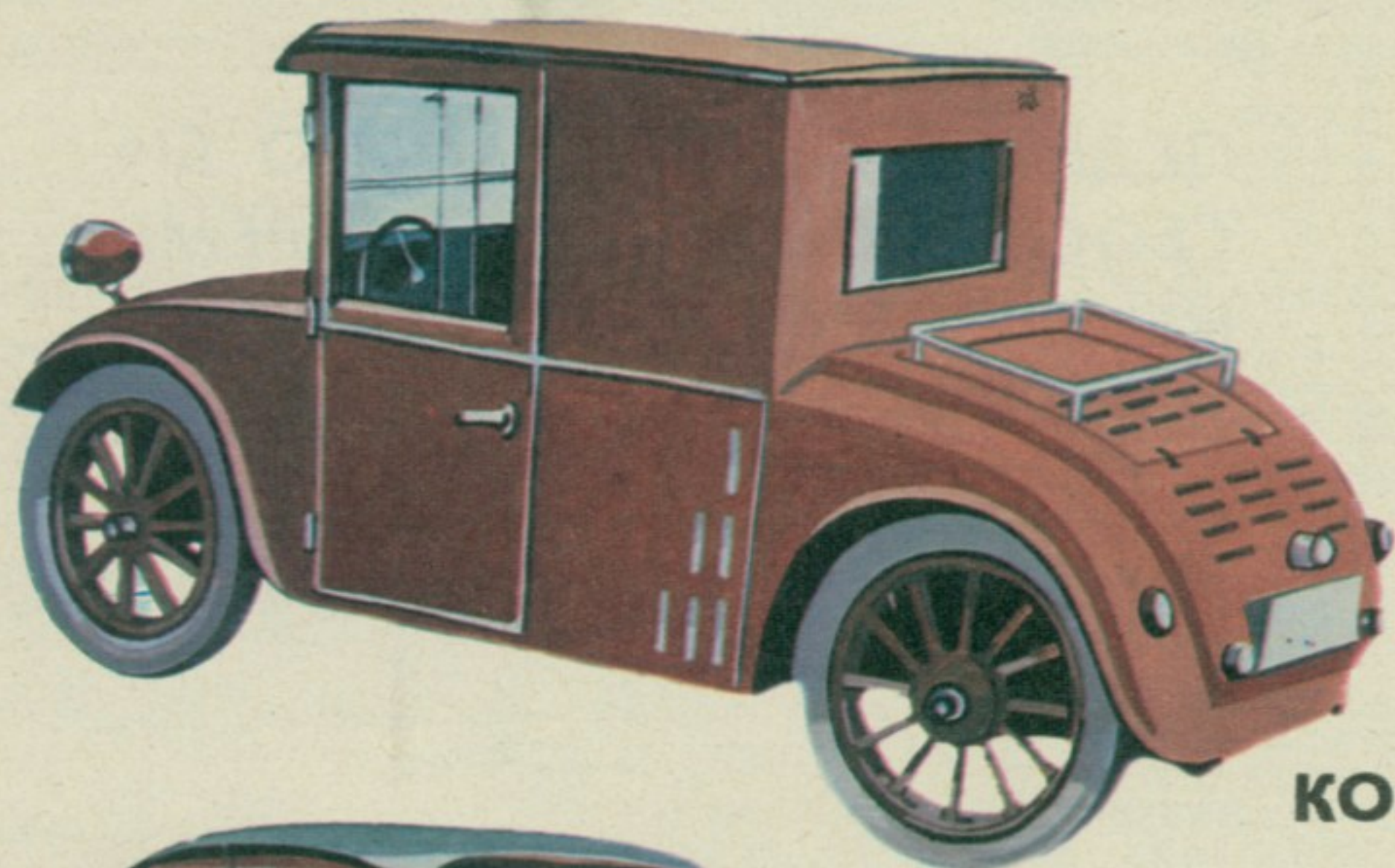
ДКВ, 1931.

ВОЈНИЧКИ ХЛЕБ

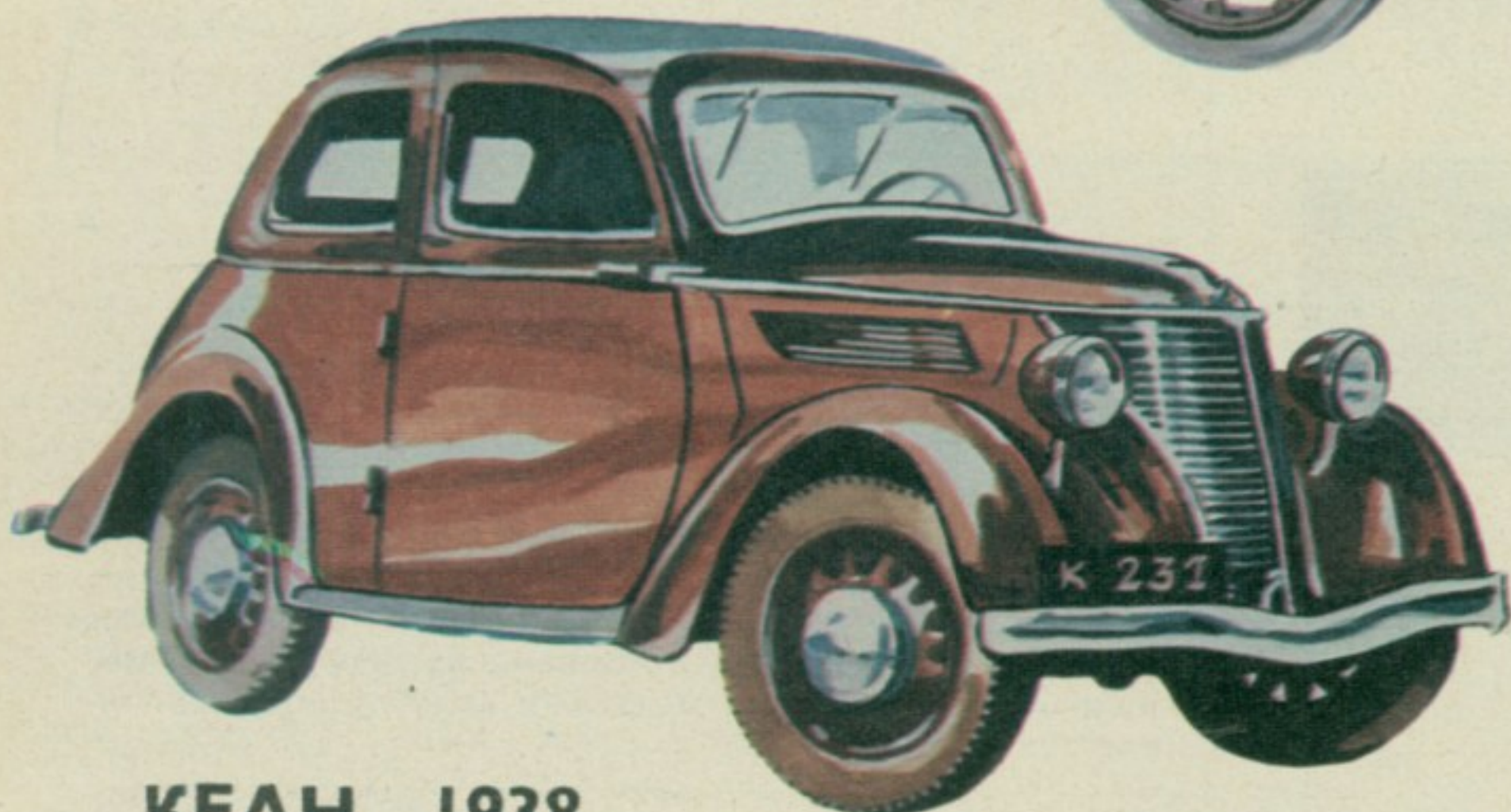
●●●●●●●●●●

»Дајте нешто лима и лака и аутомобил је готов«, говорило се у фабрици Ханомег за кола »комисброт« са два седишта.

●●●●●●●●●●

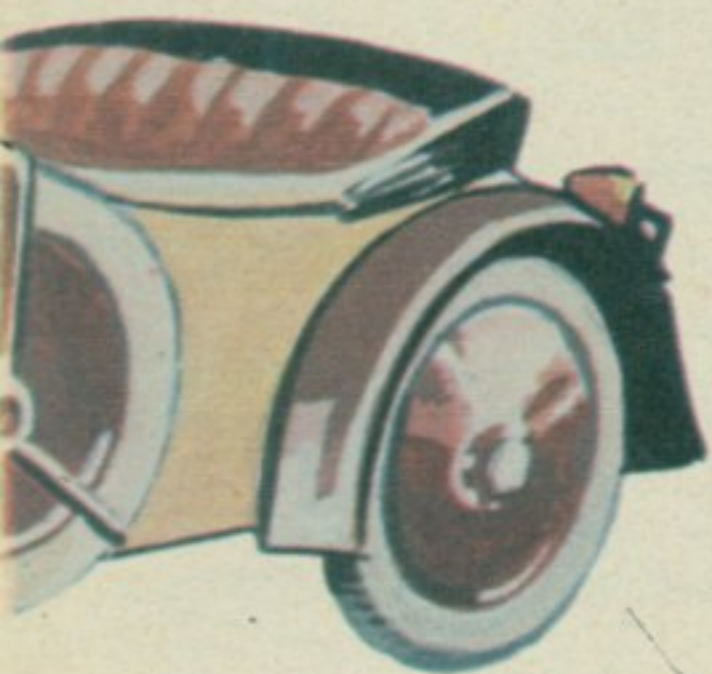
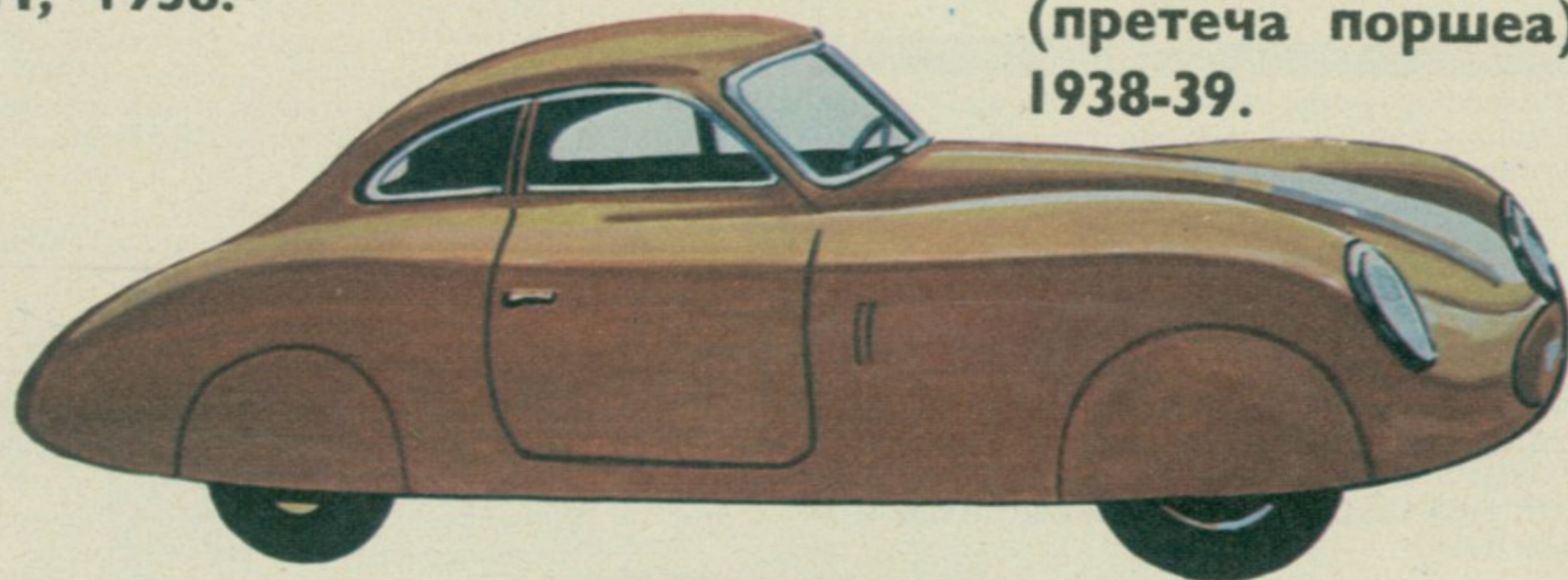

КОМИСБРОТ,
1926.

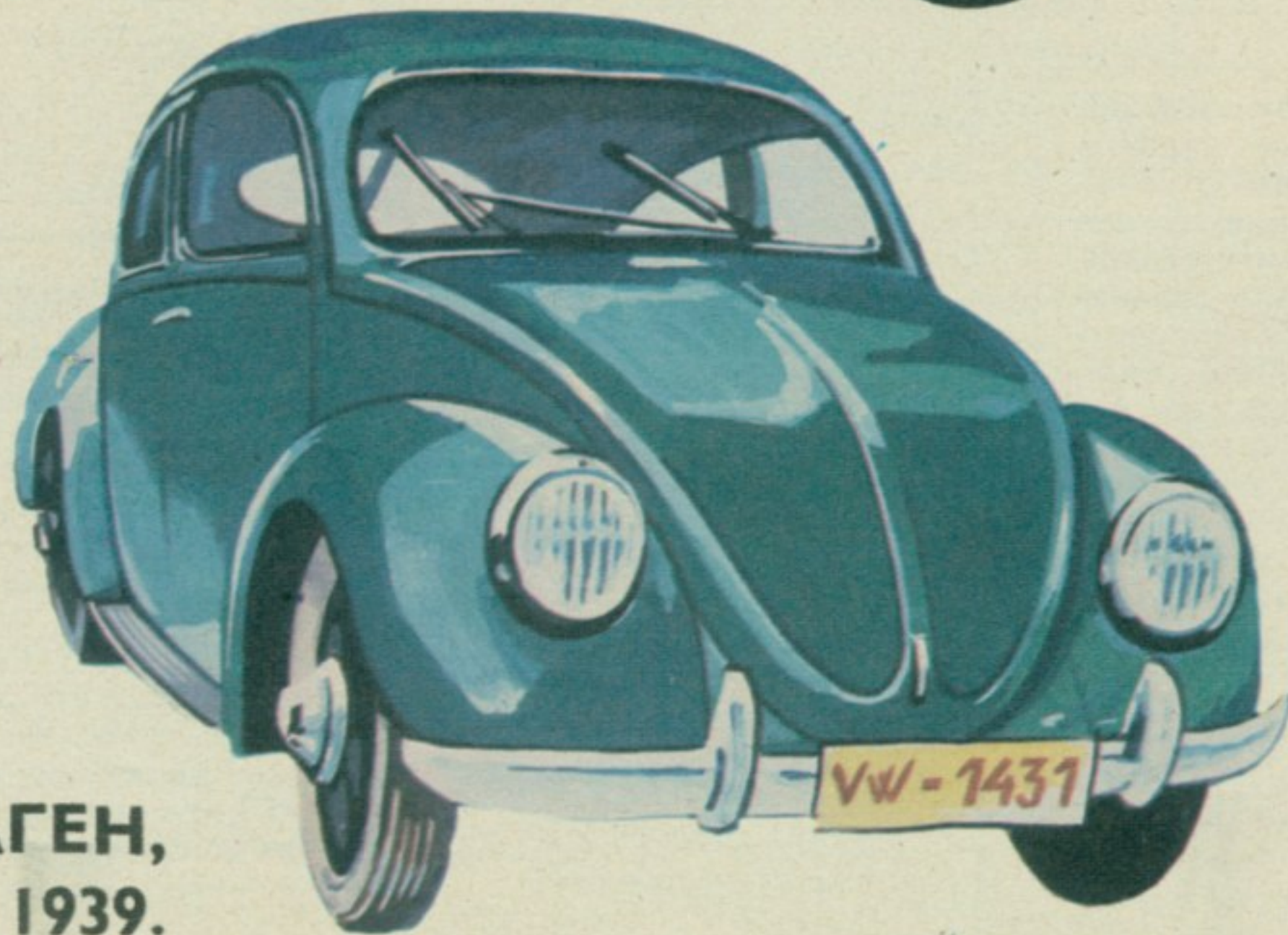

КЕЛН, 1938.

ФОЛКСВАГЕН
Берлин-Рим
(претеча поршеа),
1938-39.

ФОЛКСВАГЕН,
1939.

Фордова америчка компанија основала је 1925. године огранак у Немачкој. Због економске кризе фабрике европског Форда изнеле су 1932. године на тржиште мало и јефтино возило — келн. Кола су имала мотор од 940 кубика са четири цилиндра и бочним вентилима. Следеће изненађење је било — таунус. Производио се 1939. до 1948. године. Модернизован је 1952. и продаван као модел 12М а нешто измењен од септембра 1957. као модел 17М. Комплетно је „претресен“ 1960. године. Сада је мешавина америчке, британске и немачке технике.

Идеја о малим колима није само Фордова. О њој су раније размишљали и други произвођачи аутомобила, али су се тешко усуђивали да загази у такву неизвесност. Једна од ретких којима је припала та част била је фирма Ханомег из Ханове-ра. Иако је почела да производи возила још пре 1914. године, једини модел којим се могла похвалити био је — комисброт. Тај мали аутомобил, конструисан 1925. године, имао је места само за две особе. Покретао га је мотор са једним цилиндром, смештен у задњем делу кола! После 1945. године производња аутомобила у Ханомеговим фабрикама није се одржала. Уместо њих фирма је производила камионе.

Сва настојања произвођача да направе мала кола више су била покушај него успех све док се 1939. године није појавио фолксваген (у преводу — народна кола). Идеју за популарну „бубу“ дао је доктор Фердинанд Порше! Од 1939. до данас фолксваген се усавршавао, али је на недопадљивој каросерији мало шта измењено. А почело се са мотором од 985 кубика. Тек 1948. године запремина је повећана на 1131, а 1954. на 1193 кубика.

Фердинанд Порше био је човек немирна духа. Мењао је фирме али се нигде није дуго задржавао. Све време маштао је да створи брза и снажна кола којима ће задивити свет. Том послу потпуно се посветио када се коначно настанио у Аустрији. Започето дело није завршио он већ његов син Фери Порше. Млади конструктор је по очевим нацртима и својим идејама изменио један фолксваген и направио ново возило којем је дао производни број 356 а представио га љубитељима аутомобила на женевском салону 1949. као кола — порше. Отад су она појам брзих спортских аутомобила.

КРАЈ ДРУГЕ СЕРИЈЕ

ПОТКРЕШИТЕ КРИМА

коњи, организује и сопствену курирску мрежу.

Двадесетих година прошлог века нестају турске мензулане и замењују се српским које се све боље организују да би се најзад 1840. године створиле прве поште у Београду и Крагујевцу.

...ЗНАЊА РАДИ ПОПЕЧИТЕЉСТВО ВНУТРЕНИХ ДЕЛА ЗВАНИЧНО СЛАВНИ КОНЗУЛАТ ИЗВЕШТАВА, ДА ЈЕ ОВДЕ У БЕОГРАДУ ПОШТА УСТРОЈЕНА, КОЈА СВАКЕ НЕДЕЉЕ ДВА ПУТА, СИРЕЧ СРЕДОМ И СУБОТОМ, УПРАВ У ПОДНЕ ОДАВДЕ ЗА УНУТРЕНОСТ СРБИЈЕ

ПОЛАЗИ. ОНА ЈЕ СМЕШТЕНА У ЗДАЊУ НА КАЛЕЈМЕГДАНУ У КОМЕ СЕ ПРАВИТЕЉСТВЕ НА МЕНЗУЛАНА НА-

ПЕДЕСЕТ УДАРАЦА ДОБИО БИ СЕОСКИ КМЕТ АКО НА ВРЕМЕ НЕ УРУЧИ ПИСМО! ТАКО СЕ У СРБИЈИ УВОДИЛА ПОШТА.

Поштанска служба у Србији основана је непосредно после првог српског устанка када је Карађорђе издао овакву наредбу:

„НАЛАЖЕ СЕ СВАКОМ СРВИНУ А ОСОБИТО СЕОСКОМ КМЕТУ КАКО БИ ПИСМО У СЕЛО ДОШЛО, ДА СЕ ТАКИ ДАДЕ КМЕТУ, У КОЈЕ МУ ДРАГО ДОБА БИЛО, И КМЕТ ТАЈ ЧАС ДА ГА ШАЉЕ КУД И КОМЕ ТРЕБА. КОЈИ БИ СЕ УСУДИО ЗАДРЖАТИ ПИСМО, ТАЈ ПОДЛЕЖЕ ПЕДЕСЕТ ШТАПОВА ТРЕПЕТИ...”

Разуме се, потребе устанка захтевале су организованости поштански саобраћај, па зато Карађорђе поручује у дипломама војвода појединих нахија:

„...И НАРЕДИТИ МЕНЗУЛАНА У КОЈЕ ЋЕТИ ИМАТИ ПО ЧЕТИРИ КОЊА И ТРИ МЕНЗУЛЦИЈЕ И МОМКА ХАЈЛУК ДА УЈЕДАНПУТ УРЕДИТЕ ШТО ГОД ИМ ЈЕ ЗА ГОДИНУ ТРЕБОВАТИ, КАКО ВИ ЗА ПРАВО СА КМЕТОВИМА НАЋЕТЕ.

Кнез Милош, после другог српског устанка, проширује унутрашње везе па поред мензулана, а мензулане су станице где се замењују поштански

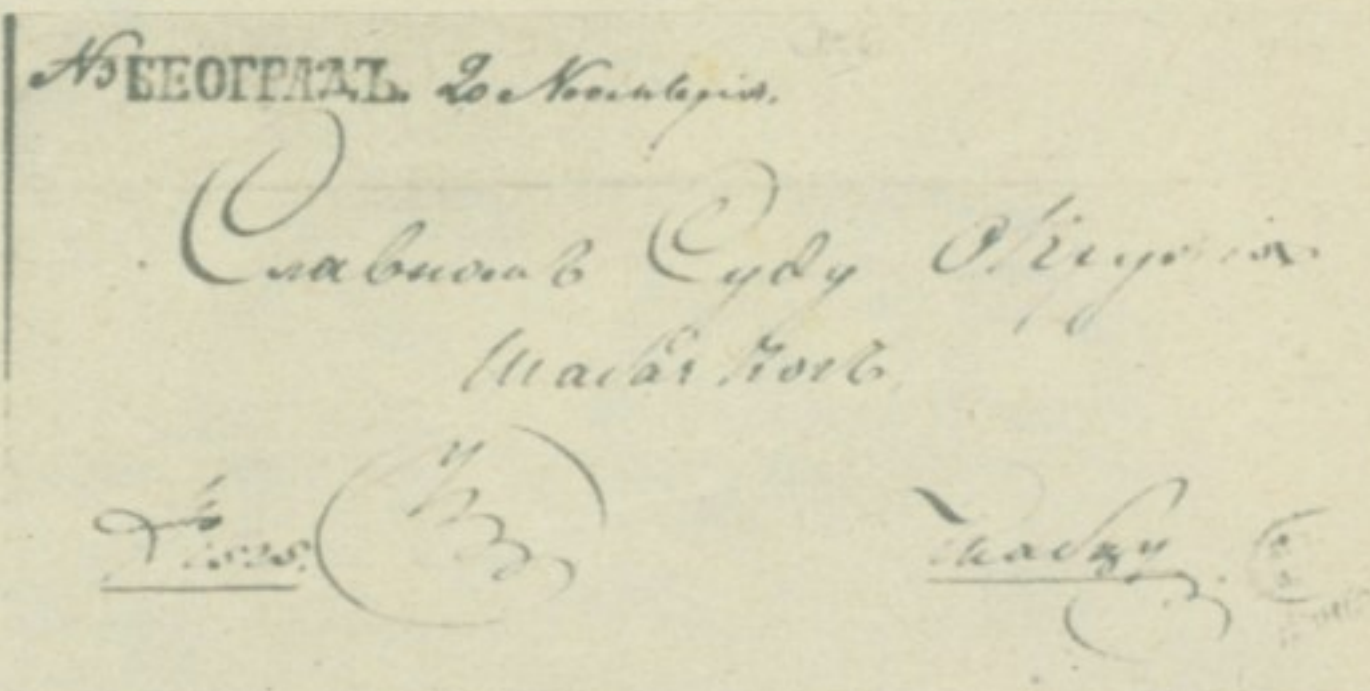
ТЕЛЕГРАФНА — На телеграфнама које су подизали Турци у нашим крајевима стављени су помпезни натписи. Такав је и овај који се налази на скопској телеграфани и чији натпис у преводу гласи:

„АБДУЛ ХАМИД СИН АБДУЛ МЕЦИД ХАНА, ВЕЧНИ ПОБЕДИЛАЦ, ВЕЛИЧАНСТВЕНИ СУЛТАН АБДУЛ ХАМИС ХАН II, СУЛТАН, СИН, СУЛТАНА, ВЕЛИЧАНСТВЕНИ УКРАС ПРЕСТОЛА ВИСОКОГ ИСЛАМСКОГ ХАЛИФАТА И ДОСТОЈАН СТУБ ОСМАНЛИЈСКЕ ИМПЕРИЈЕ, ИЗГРАДИ 1317 ПО ХИДРУ (1899) ОВУ ТЕЛЕГРАФАНУ И ПРИКЉУЧИ ЈЕ ОСТАЛИМ ВИСОКИМ ЦАРСКИМ ИНСТИТУЦИЈАМА!”

ХОДИ, ГДЕ ЋЕ СЛЕДОВАТЕЉНО ОД ДАНАС И СВА ПИСМА ПРИМАТИ, КАКО ЗВАНИЧНА ТАКО И ПРИВАТНА...”

Тако је, 25. маја 1840. године, објављена вест да је у Београду отворена пошта. Од свог значајног датума прошло је много година и готово све што је од важности за развој поштанске службе код нас, а касније и за телеграф и телефон, сачувано је и прибележено у Поштанско-телеграфско-телефонском музеју, који се налази у Београду у улици Мајке Јевросиме 13.

Поштанско-телеграфско-

ПИСМО БР. 3 — У Музеју су изложена и прва писма која су упућена преко београдске и крагујевачке поште. У почетку су означавања бројевима, редом како су доношена у пошту, па је тако писмо заведено под бројем 3 примљено на београдској пошти било адресовано „Славном суду округа Шабачког”.

-телефонски музеј основан је 1923. године а за јавност је отворен тек 1958. године.

Године 1843. обнародован је закон о јавном поштанском саобраћају у Србији

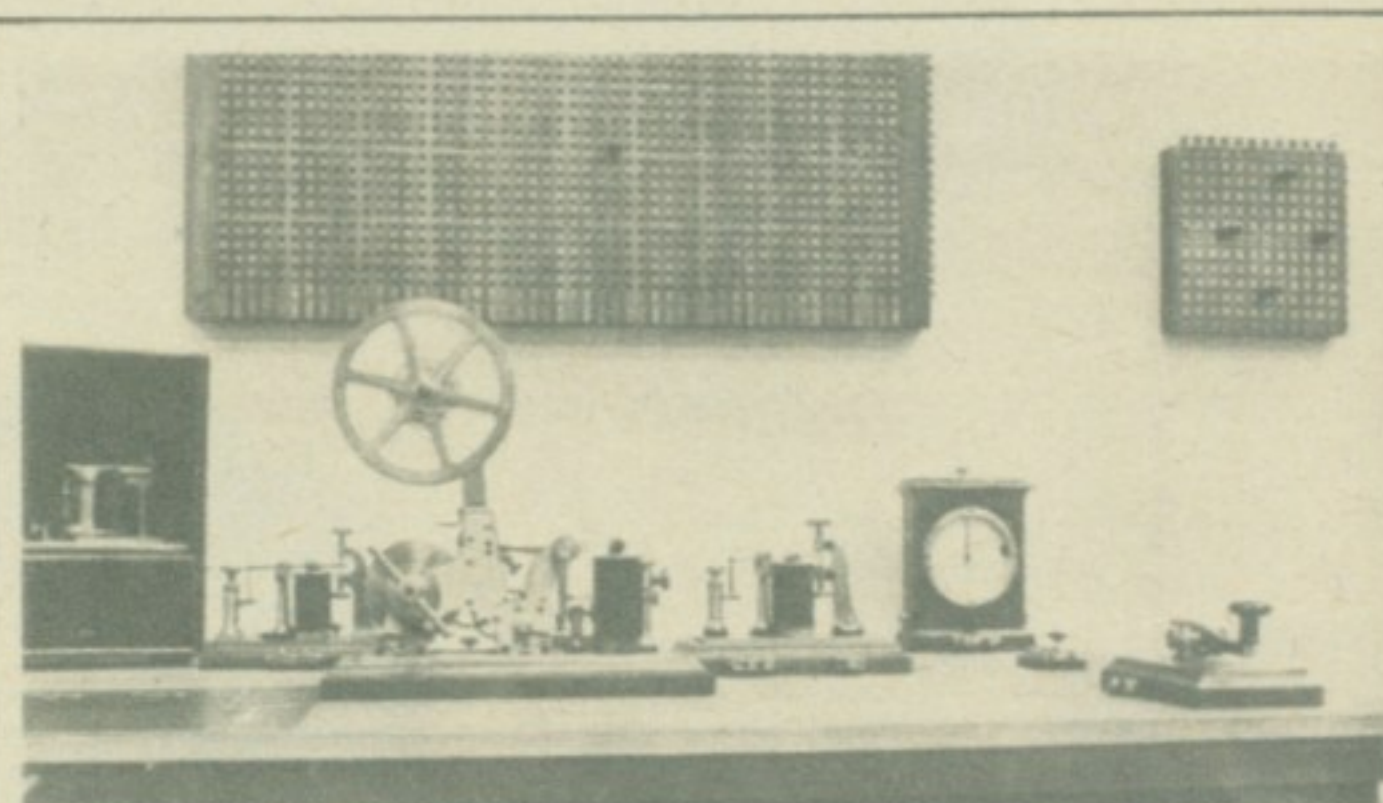
под називом: „УСТРОЈЕНИЈЕ ПОШТАНСКОГ ЗАВЕДЕНИЈА” којим Србија у погледу поштанског саобраћаја ступа у ред западноевропских држава.

НЕДОКУЧИВА ТАЈНА! — Прва поштанска марка пуштена је у продају маја 1840. го-

дине у Енглеској. А прве поштанске марке у Србији штампају се маја 1866. године. О њима у документу тадашњег управника „правитељствене књигопечатње” Васе Берара стоји: „Наша марка се неће одвајати откидањем зарезотина, јер је то нека скривеност, коју управитељство није могло за сада докучити и у траг јој ући”.

Није познато када су Срби открили тако необичну тајну — чему служе зупци на маркама.

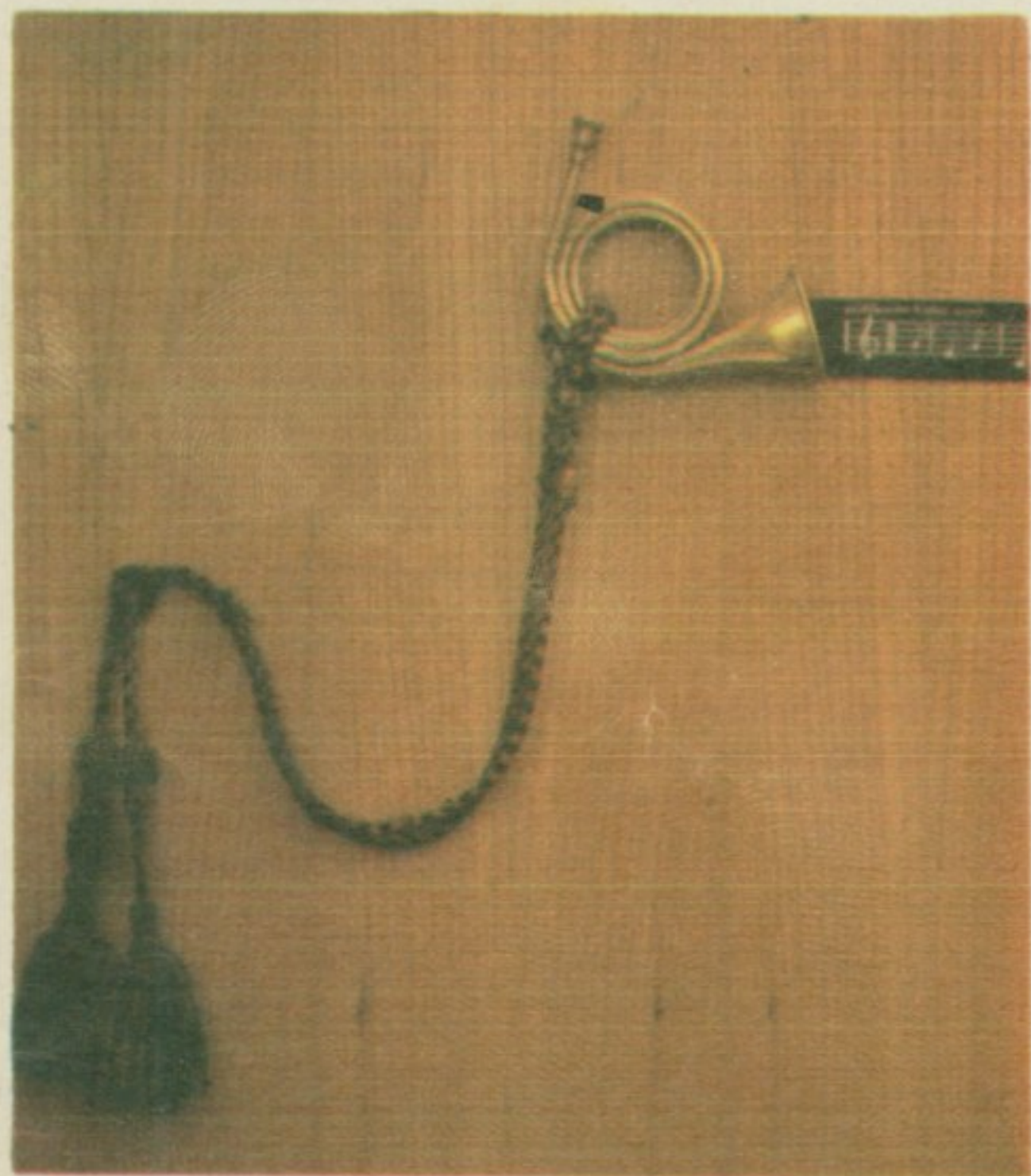
ЖИЦЕ У ОПАСНОСТИ — Проналазач телеграфског апарата је амерички физичар Самјуел Морзе (1791—1872), а прва телеграфска линија прорадила је 24. маја 1844. године између Вашингтона и Балтимора у САД. Само десет година касније, први Морзеови телеграфски апарати постављени су и у Србији између Београда и Крагујевца, 15. априла 1855. године.

Тим поводом у Србији је издат проглас који се односи на заштиту телеграфских жица. Он гласи: „Пошто гуске често у летењу жицу вода телеграфског прекидају и тиме намену телеграфске везе осујећују, поводом овога Начелство ову наредбу изда да се свима гускама крила исеку.”

УСКАМА!

ПОШТАРСКЕ ТРАМПЕ-
ТЕ — Труба је симбол поште
у већини земаља света па
и у нас. Српске поште доби-
ле су прве трубе 1851. годи-
не, а њихова цена износила

је 42 гроша (1 динар = 5
гроша).

Ево шта је о томе записа-
но: „...Еда се при свим по-
штама трампете установе с
коима ћеду од сада пошто-
ноше долазак и одлазак свој
уместо досада што су вика-
ли, свирањем оглашавати...”

Чак је било предложено
да поштоноше уче свирање
у трубу, па је зато припрем-
љена наредба: „... По којој
би један поштоноша поште
београдске који врло лако
свира, код капелмајстора во-
јене банде три сигнала на-
учио свирати, па би онда они
један од другог сами учили
се.”

Али старим Београђанима
учинило се претераним да
чак и поштаре музички обра-
зују, па је зато одбачен овај
предлог с разумним образло-
жењем — „...Зато што свет
и онако не би знао разли-
ковати трубне знаке.”

САНДУЧЕ ЗА
ПИСМА — Пош-
тански сандучић
појавио се пре
поштанске мар-
ке. Први санду-
чићи за писма
постављени су на
улицама Париза
још 1653. године,
а у Београду 1863.

ФЕДЕРЛИЈА — Године
1867. коњанике-поштоноше
на српским друмовима за-
мењују чезе — двоколице,
а нешто касније појављу-
је се и прва дилижанса и-
ли како су је у Србији
звали — федерлија. Она
је истовремено служила за
превоз поште и путника, и
саобраћала је по утврђе-
ном реду „вожње”. Прва
поштанска кола за потребе
српске поште израђена су
у Бечу, а испробана на
друму између Београда и
Брзана.

Текст: М. Милосављевић
Снимци: Љ. Патрновић

ЧОВЕК ЈЕ БИО ОЧАЈАН. ПОЛИЦИЈА СЕ ВИШЕ ТРУДИЛА ДА МУ ВРАТИ УКРАДЕНЕ СТВАРИ НЕГО ДА УХАПСИ УБИЦУ ЊЕГОВЕ ЖЕНЕ. ЗАТО ЈЕ ОДЛУЧИО ДА УЗМЕ СТВАР У СВОЈЕ РУКЕ.

ДРЖКИ ДЕТЕ

није била у дроњцима а господар задовољан:

— Дobar си ти, Дегер, добар си ти пас!

ЦРНА ЈАКНА

Том Телни је потапао пса који је седео поред њега, а свај му узврати лизнувши му руку.

— Ти си добар пас, добар пас! — шапутао му је, а, када се доберман сасвим умирио, пуцнуо је прстима и узвикнуо:

— Спреман!

Пас се одмах усправио, тело му се затегло у очекивању. Следила је команда:

— Држи! — и доберман је полетео на велику лутку а његове снажне чељусти склопиле су се око врата „жртве“, док су оштри зуби продирали дубоко у тканину.

— Пусти! — наредио је Том Телни и пас је истог часа послушао, пришавши поново свом господару. А онда опет команда: „Спреман“... и тако целог дана, све док, пред вече, лутка

За Тома Телнија мора је почела неколико месеци раније, када је полиција јавила да му је жена убијена, стан опљачкан. Није могао да верује. Дошао је кући која је била пуна полицајаца, сва испретурана, на мештај посут прахом за налагање отисака прстију. А на поду дневне собе прекривено ћебетом, лежало је тело његове жене. На врату, на белој кожи, јасно су се видели тамни отисци великих шака које су је удавиле.

Поручник Хачер га је одвукао у другу собу:

— Није требало то да видите!

Госпођа Рослин, сусетка, видела је када се, тог јутра, испред куће Телније-

вих зауставио комби и када су двојица изнела телевизор. На жалост, више је гледала телевизор него оне који су га носили. Мислила је како је Том Телни добар супруг и како, сигурно, жели да обрадује жену. Једино је у комбију видела црну кожну јакну обешену о вешалицу, а на леђима је био насликан шешир и нож са којег капље крв: то је била униформа познате уличне банде која је себе називала „Елита“.

Поручник Хачер тражио је од Тома Телнија да напише све што је од ствари нестало: дијамантски прстен од 5000 долара који је жени купио за десетогодишњицу брака, нешто другог накита, два телевизора, радио, грамфон. Затим је задвољно рекао:

— Бићемо у стању да вам вратимо бар неке од ствари!

— До ђавола! Моја жена је убијена! — експлодирао је Телни.

Телни је сахранио жену следећег дана. Те ноћи није уопште могао да спава. Ако би и на час задремао, сањао би своју жену како се бори са нападачима који у његовом сну нису имали лица, како покушава да одбрани свој стан, а они је туку, огромним шакама и песницама, а онда, када их је изгребала по лицу и врату, разбешњени, даве је. После више није ни покушавао да спава. Само је седео, пушио, мислио.

Наредног дана отишао је до своје штенаре. Бавио се одгајивањем и дресуром паса па му није било тешко да изабере правог за посао који је смислио прошле ноћи. Изабрао је Дегера, „добермана“ од око 40 килограма чврстих мишића и костију. Трбало је да буде један од најбољих чувара, а сада ће постати одличан борац. Такав пас напада само на заповест: реагује тренутно и то на три основне команде: „спреман“, „држи“, „пусти“.

ТО ЈЕ СТВАР ПОЛИЦИЈЕ!

Госпођа Рослин је телефонирали те вечери, молећи Телнија да следећег дана пође с њом у полицију. Трбало је, наиме, да види неке чланове банде „Елита“ и да препозна оне који су Телнијевој жени тобоже донели телевизор. Плашила се да иде сама, а Телни је такву могућност једва дочекао: он је управо лупао главу тражећи начин да дође некако до информација, а сада ће их добити на тањир.

У полицији их је дочекао поручник Хачер. Ухапсио је шесторицу вођа „Елита“ и сместио у собу где су их све време снимале тв камере. На екранима у другој соби госпођа Рослин их је добро загледала, Том Телни исто тако. Хачер је објашњавао:

— Онај са дугом плавом косом, који као да се досађује — то је Даркин, вођа. Тамнопути мршави до њега је Били Боп, главни међу млађима у банди. „Коњ“ Хенри, што изгледа као брдо меса први је „ратник“, а онај црни је Вили Ломакс, „мозак“ банде. Остала двојица су Џими „Нога“, најбољи тркач и Роуз „Нож“, вешт сечиву. Само полако, госпођо Рослин. Не мојте журити. Добро се саберите и пажљиво их погледајте. Желим да budete сигурни.

Том их је све пажљиво загледао, а онда рече Хачеру:

— Онај плави, Даркин, и онај до њега, Били, имају изгребана лица и вратове.

— Приметили смо.

— Да ли њихова кожа и коса одговарају онима што је нађено под noktима моје жене? — упита Телни.

— То се не тиче вас, Телни! То је ствар полиције! Умукните!

— Не, заиста, не тиче ме се. Само је моја жена убијена, па зашто бих био заинтересован — саркастично и горко је одговорио Телни, али је, ипак, ућутао. Желео је да сазна што више.

Хачер је мирно попуњавао формуларе јер су два Телнијева телевизора нађена у клубу где свраћају „Елита“. Прочитавши то, Телни је скочио: какав још доказ жели полиција! Али Хачер је дрекнуо на њега:

— Седите! — а онда се обратио госпођи Рослин:

— Можете ли да идентификујете и једнога од њих?

— Не. Знате, ја сам гледала више у телевизор...

— Добро. Сачекајте напољу, молим вас.

Тада се окренуо Телнију:

— За вас је све јасно, зар не? Али, телевизори не знају баш ништа. Ове битанге ће довести најмање 20 сведока да посведоче како су их купили, а и човек у залагаоници ће то потврдити

Пас је скочио на Хенрија „Коња“ који се очајнички бранио покушавајући да рукама заштити врат и лице.

FA! EP!

јер не жели да му се „Елите“ освете. Исто је и са огреботинама. Ако и докажемо да њихова кожа и коса одговарају онима који су нађени испод нока-та ваше жене, они ће опет довести бар 20 сведока да потврде да су се њих двојица потукли и један другог изгребали. Знате ли ко нам је потребан: очевидац убиства. А Били Боп сигурно неће сведочити против Даркина, нити овај против њега.

СУСРЕТ СА ЦИМИЈЕМ

Када је сматрао да је Дегер добро истрениран, Телни му је ставио каиш око врата и повео га у крај где се обично крећу „Елите“. Хтео је да се Дегер упозна са тим делом града. Био је понедељак, увече, у клубу „Елита“ владао је мрак. За то се изненадио када је, угледао Цимију „Ногу“ како излази из једног од барова. Телни је кришом кренуо за њим а када је „Нога“ зашао за угао, Телни је командовао Дегеру:

— Спреман! — а затим — Држи га за ногу! И пас је полетес на Цимију. Прешао је само неколико корака пре но што је Телни зачуо једно „клик“, што је значило да су Дегерови зуби нашли мету: Цимијеву ногу. Цими је пао на земљу. Био је сувише уплашен и није ни осећао бол. Покушао је да се одбрани руком, али је тада Дегер зграбио његову шаку и једним бистом својих моћних вилица сломио му кост. Сада је Цими видео крв и завриштао. Телни је командовао Дегеру да се врати, и у року од неколико минута њих двојица су већ нестали из тог краја, колима која је Телни у почетку возио без светла.

Следеће суботе Том Телни је спет повео Дегера у шетњу. Паркирао је кола преко пута клуба „Елита“ и чекао. Дуго. А онда су, на крају, ипак изашли „Кен“ Хенри и Били Боп. Нису то били они који је Телни желео, али задовољиће се и њима — одлучио је. Ставио је на лице скијашку

— Шта хоћете од мене? — у паници је питао Даркин. — Ја нисам ништа учинио. Кунем се!

маску а рол кратну пуловера навукао све до носа и кренуо. Стигао их је у једном уском пролазу.

На команду, Дегер је скочио на Хенрија „Коња“. Били није чекао: исуканим ножем налетео је на Телнија, али га је овај дочекао спреман. Био је виши и крупнији и лако је разоружао Билија. Дегер је, за то време, пошто није добио никакву команду, напао Хенрија. Овај се, некако бранио, заклањајући врат и подмећући руке све док Телни није позвао Дегера и показао му Билија. Дегер је скочио, и за неколико секунди Били Боп је такође био изуједан.

НЕЗВАНИЧНИ РАЗГОВОР

У недељу, Хачер је посетио Телнија. Незванично. Разговарали су о Телнијевим псима. А онда је Хачер рекао како сматра да су бандити из „Елите“ добили шта су заслужили. Али, када га је Телни запитио да ли ће ускоро бити ухапшени, одговорио је да још није сигурно. И додао:

— Службено морао бих да упозорим сјага са псом који је то учинио да је пре кршио закон. Кад бих само знао ко је то — одмах бих га ухапсио под озбиљном оптужбом. Али незванично, рекао бих том човеку да се причува, јер га Даркин тражи.

Телни је одговорио:

— Један доберман би желео да се упозна са Даркином. То би, сигурно, било занимљиво познанство. Можда би се при том нешто могло и сазнати. Да ли би се то могло уредити?

— Запамтите да ми само приватно разговарамо и да ја уопште нисам чуо да сте ви поменули Даркина. Али, наравно приватно, смаграм да је то врло занимљива идеја.

После неколико дана телефонирао је Роузу званом „Нож“:

— Не могу да ти кажем ко сам али могу да те упозорим: бежи ноћас што даље од западног краја парка! Онај са бесним псом је мировао неко време. Али, чуо сам, ноћас поново креће у акцију!

После тога позвао је и по ручника Хачера:

— Ако желите да ухапсите „Елите“ због бесправног ношења оружја, идите ноћас у западни део парка.

— Како можете бити тако сигурни да ће бити тамо?

— Шапнуо сам Роузу да човек с псом поново напада!

Онда ће сви бити тамо — потврдио је Хачер.

Телни је запитио: — Може ли се, некако, уредити да Даркин не буде тамо? Један од њих мора проговорити да би свалио кривицу на другог а себе спасао.

ДАРКИН СЕ СЛЕДИО ОД СТРАХА

То поподне полиција је Даркина позвала на саслушање и држала га све до 11 часова увече. Пошто је тада већ било касно да се придружи својој банди у парку, отишао је у клуб „Елита“ да сачека другове. Управо је пушио када је зачуо кораке на степеницама. У бар је ушао висок

човек са огромним доберманом који је режао искежених зуба. Човек му се обратио:

— Ово је тај пас. Могao је убити Цимију или Билија, или Хенрија, али му ја то нисам наредио.

— Шта хоћете од мене? — у паници је упитао Даркин. — Ја нисам ништа учинио. Кунем се. Само држите тог пса даље од мене!

— Убио си моју жену! — рече Телни.

Даркин се мало замислио. Оклевао је с одговором.

— Дегер, спреман! — узвикну Телни, па настави обраћајући се Даркину. — Растргнуће те! Довољно је да му кажем, и ти ћеш умрети у највећим мукама!

— Говори, говори! Реци ми њено име! Кунем се, признаћу све! Само ми реци њено име! — вриштао је Даркин.

— Кристина Адамс.

— Не, кунем се!

— Дегер, остани спреман! — Телни се обратио псу а онда је наставио:

— Хелен Рајт.

— Не, не! Нисам ни чуо за њу!

— Алисон Телни.

— Не. Не... Чекај, то ми је познато име! Видиш, говорим ти истину! Нисам то био ја. Био је Били Боп. Отишли смо к њој с једним телевизором. Хтели смо да је свежемо, али она се бранила. Није дала да однесемо њен прстен. Онда се Били наљутио и задавио је. Видиш, кажем ти, нисам то био ја. А сада води тог пса одавде!

— Је ли то стварно Били урадио?

— Да. Били. Видео сам својим очима!

Из једног заклона изашао је поручник Хачер с малим магнетофоном:

— Одлично, све је снимљено. Имамо очевица злочина.

ПРИЗНАЊЕ

Исте вечери једног од Хачерових полицајаца одевеног у цивил, који се шетао са доберманом западним делом парка напали су чланови клуба „Елита“. Полиција сакривена у парку и околини имала је богат плен: ухватила је целу банду. Код њих је пронашла секире, ножеве, ланце, батине и револвере и под оптужбом ношења оружја без дозволе затворила их.

У затвору Били Боп се само смејао, мислећи да ће, уз доброг адвоката, лако избећи казну. А онда му је Хачер рекао:

— Остаћеш овде дуго. Издао те је Даркин.

— Он то никад не би учинио.

Тада му је Хачер пустио магнетофонску траку на којој је било снимљено како Даркин оптужује Билија за убиство. То је било довољно да Били почне да виче:

— Тај гад! Па то је био он! Ја је нисам ни тако. Погледајте моје руке: мале су. Не бих ни могао да задавим жену. Даркин има велике, јаке шаке. То је он био. Он је убио ту жену. Видео сам то. Видео сам како је убио!

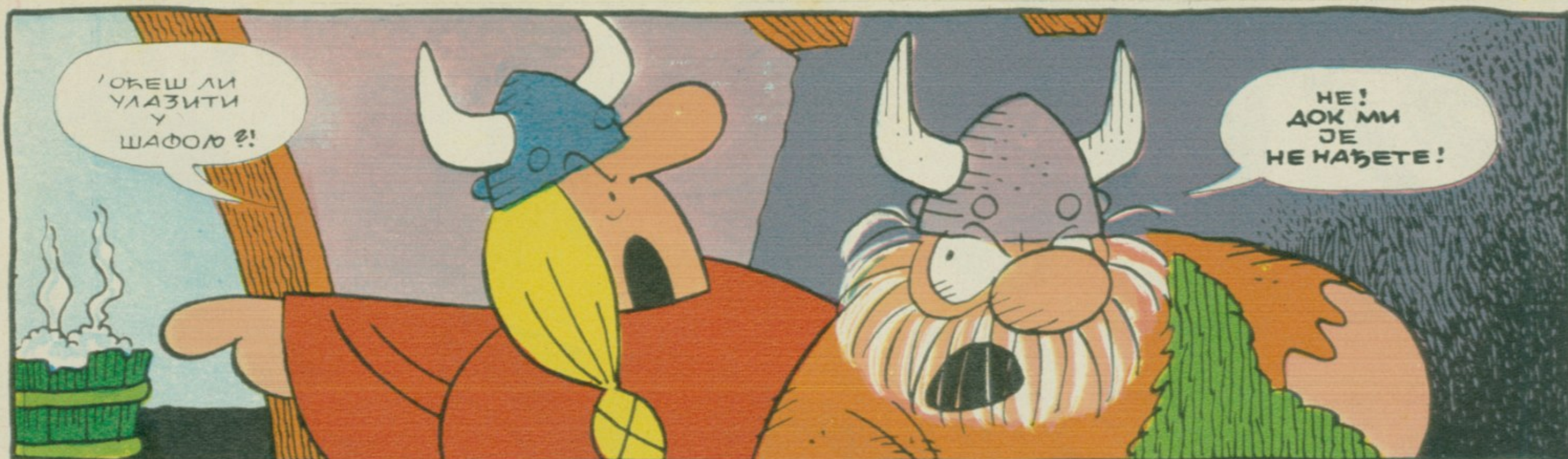
— Видео си Били? — питао је поручник Хачер.

— Да, видео сам како је Даркин убио ту жену!

Полицији је било довољно признање да оптужи Даркина за убиство а Билија за саучесништво. Више их ништа није могло извући.

Dik
BROWNE

ХОТАР СТРАШНИ

Вести о богатим налазиштима злата у Калифорнији откривеним 1848. године шириле су се муњевитом брзином привлачећи на златоносна поља не само копаче злата, већ и авантуриста и насилнике свих врста. Они су упадали у насеља и отимали рударима све што се могло отети: златан прах, алат, одећу... Једну исту опрему за копање злата продавали су, отимали, па поново продавали дошљацима и по неколико пута.

ОБРАЧУН У ШАТОРСКОМ НАСЕЉУ

Данима су се људи бранили од овог зла како су знали и умели. Најчешће су се удруживали и у разумљивом бесу бичевали ухваћене разбојнике, понекад их мазали катраном а затим ваљали по перју. Нико се није усуђивао да посегне за њиховим животима јер је у свести радних и честитих рудара то било равно убиству.

Што је време више одмицало разбојника је било све више и постајали су све безобзирнији. Дара је превршила меру у јануару 1849. године; у једном рударском насељу петорица пљачкаша претукла су и опљачкала неког човека по имену Лопес. Брзо су ухваћени и линч нико није могао да спречи: обешени су а да нису имали времена ни да се бране. Насеље је добиле име — Хенгтаун (град вешања), а нешто кас није Плејсвил.

Можда овај случај и не би остао забележен у историји Сједињених Америчких Држава да није подстакао рударе Плејсвила да образују добровољачке одреде и судове. Одреди су одржавали јавни ред а судови изрицали пресуде. Је дина предвиђена казна била је — вешање! Судија је обично био највиђенији човек у насељу, а порота сви становници. Суђење је трајало кратко и унапред се знао исход.

Добровољачке одреде по угледу на Плејсвил убрзо су почела да стварају и друга рударска насеља у Калифорнији. Једини изузетак у тим бурним данима био је градић Сан Франциско кога су Шпанци ос-

ЗАКОН ЛИНЧА

новали 1776. године под именом Херба Буена.

Није прошло много времена а сав олош из рударских насеља у којима су основани добровољачки одреди стекао се у Сан Франциско. Долазили су са свих страна и пљачкали усред дана!

У граду, који се све више ширио, нико више није био безбедан. Било је сигурније, говорило се, спавати на индијанској територији за време ратног похода Индијанаца него у Сан Франциску! После једне стравичне ноћи, кад готово ниједан становник није био поштеђен њиховог насиља, новинар Сем Бренен решио је да стане том злу на пут макар окончао живот са метком у грудима у некој прашњавој улици. Ватреним говором подстакао је грађане да устану у одбрану својих живота. У људима је нарастао гнев и њих 400 журило је по мраку према шаторском насељу ван града где су се разбојници били угодно сместили. Пљачкаши су протерани. Овај случај коначно је натерао грађане Сан Франциска да се побрину о реду у свом граду. Донета је одлука да се разреже порез за плаћање шерифа и одржавање затвора.

Први градски затвор био је смештен на старом једрењак „Еуфемија“. Место шерифа понуђено је тексашком граничару Џону Хејсу. Овај се прихватио дужности, али нико није

могао да изађе на крај са људима ван закона који су и даље упадали у град и пљачкали.

Поново је у помоћ прискочио Бренен: трчао је на све стране и убеђивао људе да морају сами о себи да брину и да је један човек — шериф — недовољан за одржавање реда. Сви су прихватили његов предлог да се оснује Добровољачки одбор који ће се старати о поштовању закона. Договорено је да се суђења обављају одмах чим ухвате неког преступника. Као позив грађанима да дођу на суђење и буду поротници имало је да послужи црквено звоно.

ШЕРИФИ СУ СМЕТЊА

Звоно је зазвонило већ после неколико дана. Неки Аустралијанац ухваћен је док је обијао једну касу. Одмах је одведен на вешала. „Судило“ му се док му је на врату била омча. Никаква питања му нису постављана. Јавио се само Бренен:

— Свако ко жели слободу нека дође и нека повуче конопац!

Није се знало ко је то учинио јер је неколико година грађана потрчало према вешалима да изврши пресуду. Узалуд је шериф молио да се одржи право суђење, његове молбе нико није чуо.

Једрењак „Еуфемија“ — први затвор Сан Франциска.

ДУГО СУ КРИМИНАЛЦИ НЕКАЖЊЕНО ОТИМАЛИ ЗЛАТАН ПРАХ БЕСПОМОЋНИМ РУДАРИМА, А ОНДА ЈЕ ДЕЉЕЊЕ ПРАВДЕ УЗЕО У СВОЈЕ РУКЕ ДОБРОВОЉАЧКИ ОДБОР

Суд је заседао испод вешала, поротници су били сви окупљени грађани.

Веома брзо линч је постао једини закон Сан Франциска. Шериф, који је доведен да заведе ред, почео је да смета грађанима. Његово тумачење правде није им одговарало јер им се процедура суђења чинила дугом! Њихово суђење је текло брже. То право, које су они сами себи дали, постепено се претворило у насиље: грађани су упадали у градски затвор и одатле одводили ухапшене на вешање. На шерифа и његово позивање на закон нико се није обзирао.

Линчовања су постала сасвим обична ствар у Сан Франциску. Акцијама је руководио Добровољачки одбор и сам Бренен. Али, у међувремену и град се развио. Нарастао је, придошли су цивилизованији људи, грађани су постали снажни. Мучне сцене вешања почеле су да личе на див-

љаштво. Свима је било јасно да је Добровољачки одбор постао протривречност самом себи и намери с којом је основан и да је његово даље постојање сметња развитку града. А и разбојника је бивало све мање, ништа више него у осталим градовима.

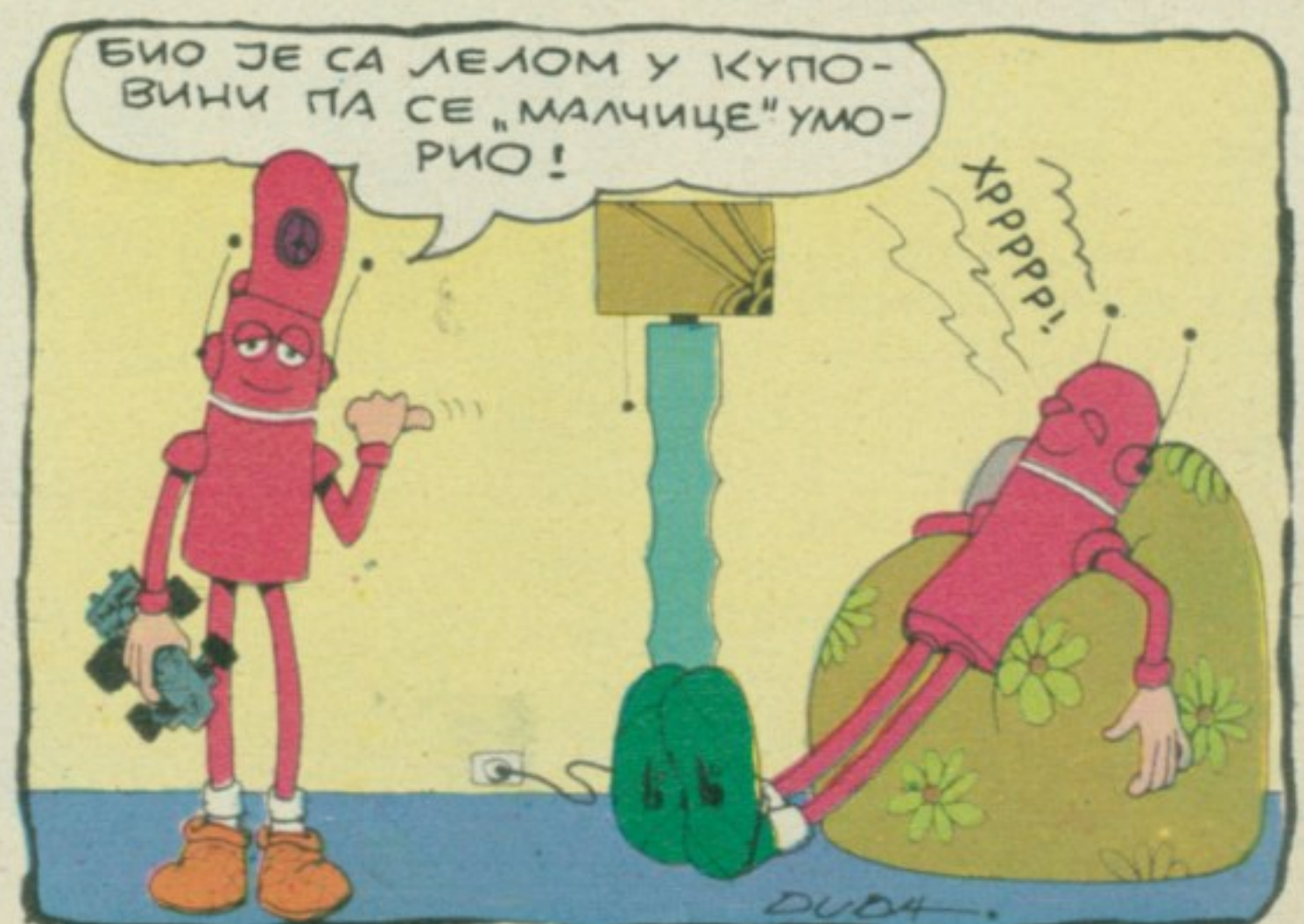
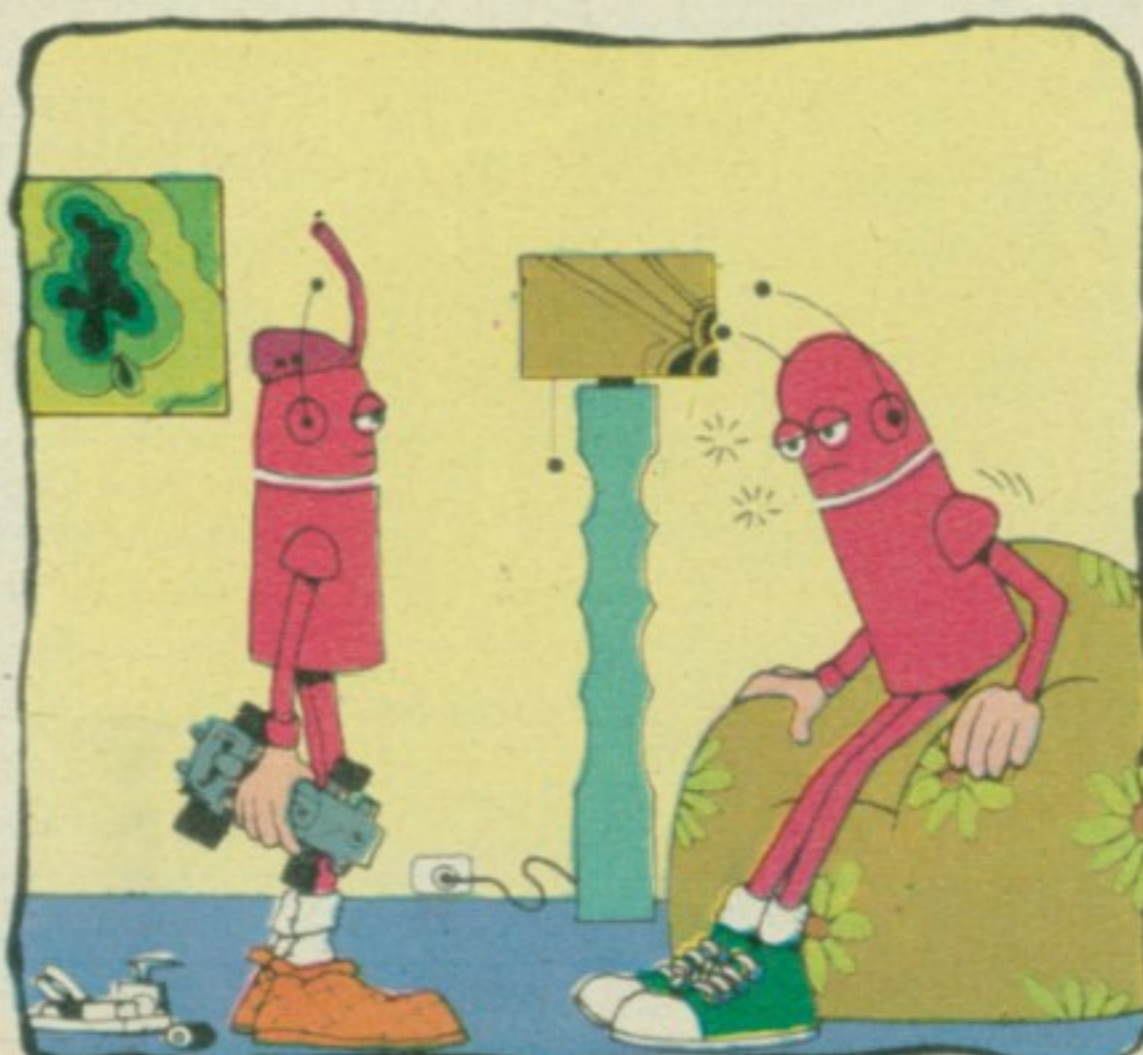
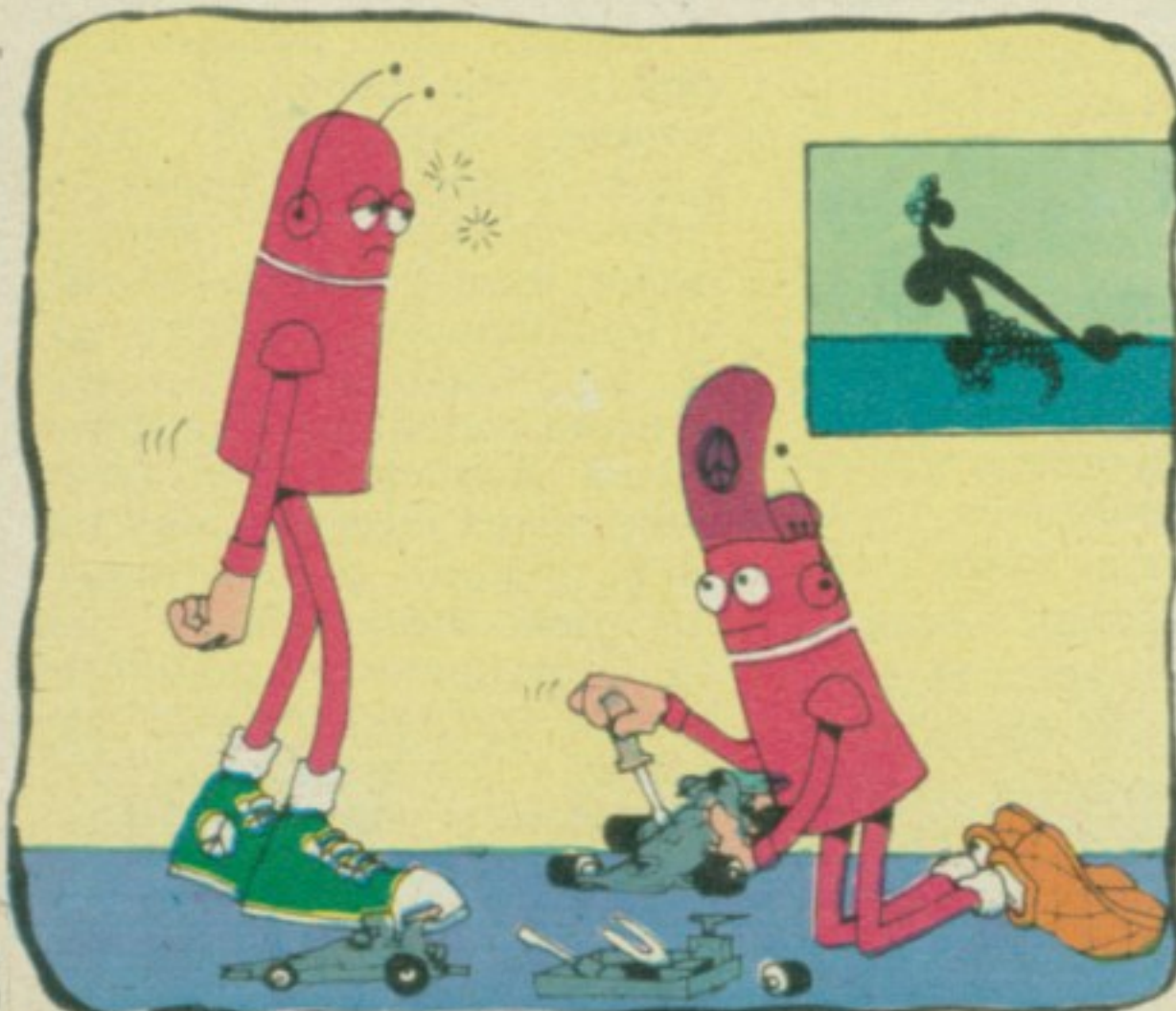
Најзад, 1835. године Добровољачки одбор је распуштен. Одржани су избори за општинску управу и успостављена је редовна власт. Ипак, у знак сећања и признања за заслуге које је одбор имао у првим данима оснивања Сан Франциска, Добровољачки одбор распуштен је уз свечану параду у којој је учествовало преко 5000 грађана: сви су марширали улицама сећајући се некадашњих сурових година када људски живот није вредео ни пре бијене паре.

БИМ И БУМ

JOE MUSIAL

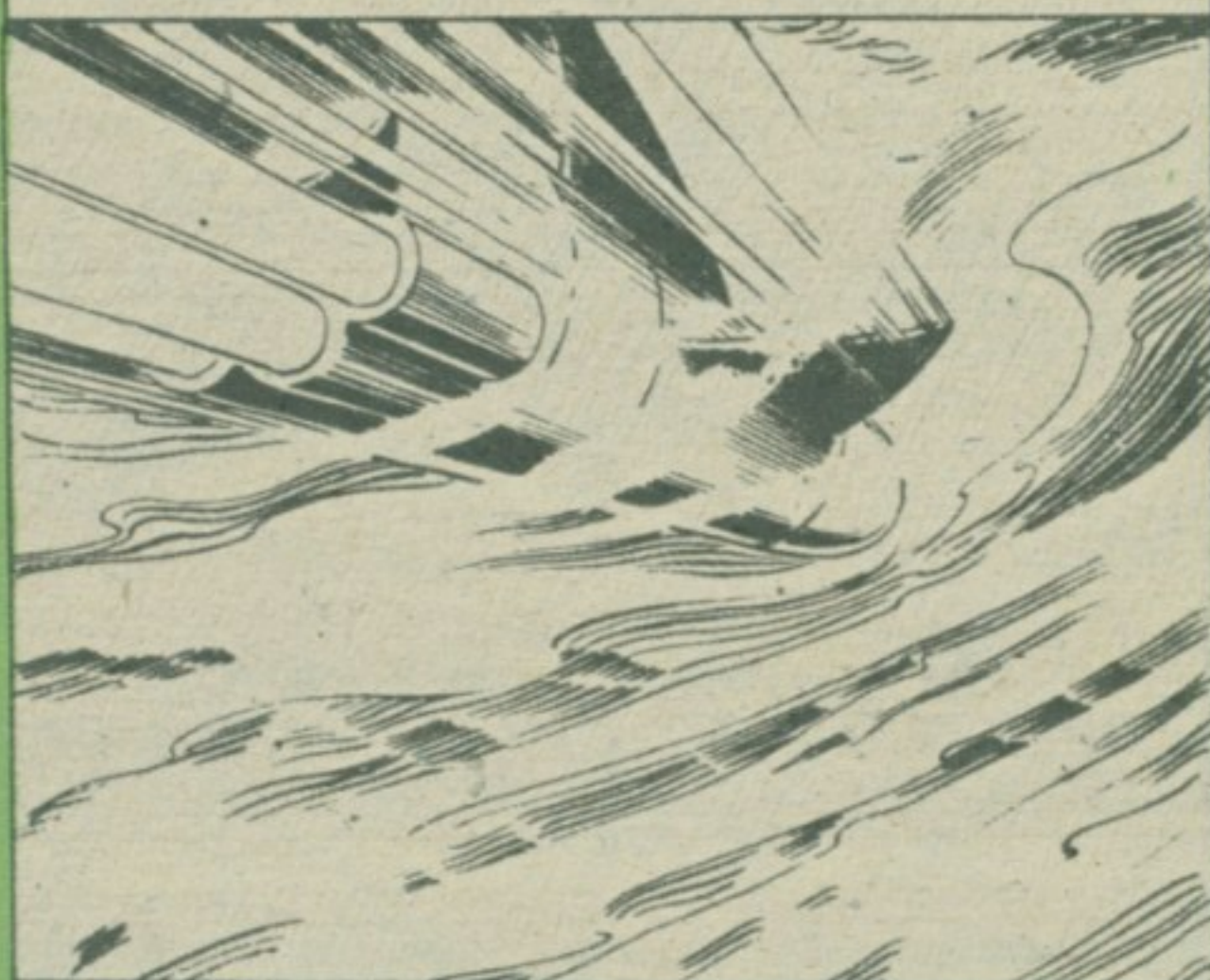

ШРАФКО

Флаш Гордон: Дејл у заробљеништву

МАЈОР ГАРАН ИЗ ТАЈНЕ СЛУЖБЕ ИМПЕРАТОРА МИНГА ОТЕО ЈЕ ДЕЈЛ И УПУТИО СЕ ПРЕМА ПРЕСТОНИЦИ.

ДОК ПРЕЛАЗЕ ПРЕКО ПЛАНИН - СКОГ ВЕНЦА КОЈИ ОДВАЈА ФРИГИЈУ ОД ОСТАЛОГ ДЕЛА ЗЕМЉЕ, УПАЛИ СУ У УЖАСНУ СНЕЖНУ БУРУ.

У МПАЗНИМ СЈОНИЦАМА, ФЛАШ ГОРДОН И ДОКТОР ЗАРКОВ ЈУРЕ ЗА ОТМИЧАРЕМ.

МОЈАМО СПАСИТИ ДЕЈЛ ИЗ РУКУ ОНОГ ДЕМОНА!

АЛИ, НЕСРЕЋА ЈЕ ЧЕКАЛА У ЗАСЕДИ. САНКЕ СУ СЕ ПРЕВРНУ - ЛЕ И СТРОМОГЛАВИЛЕ У ПОНОР.

ОЧАЈНИЧКИ ФЛАШОВ ПОКУ - ШАО ДА СПАСЕ ДЕЈЛ ПРОПАО ЈЕ.

ИЗГЛЕДАЛО ЈЕ ДА СУ ОБА ПУТНИКА У САНКАМА ИЗГУБИ - ЛА ЖИВОТ... А ОНДА СЕ ИЗ ОЛУПИНЕ УКАЗАЛА ФЛАШО - ВА ГЛАВА.

ОШАМУЋЕН, ПОСРЕГУБИ, ЛОНЕО ЈЕ НА РУКАМА ОНЕ - СВЕШБЕНОГ ЗАРКОВА.

АЛИ, ЊЕГОВОЈ ИЗДРЖЉИ - ВОСТИ ИМА ГРАНИЦА. НОГЕ СУ МУ ПОКЛЕКЛЕ, У ГЛАВИ МУ СЕ ЗАВРТЕЛО...

... И СРУШИО СЕ У СНЕГ, ИЗГУБИВШИ СВЕСТИ.

У МЕЂУВРЕМЕНУ, ГАРАНОВА РАКЕТА СЯ ОТЕТОМ ДЕЈЛ СТИГЛА ЈЕ НАДОМАК ГЛАВНОГ ГРАДА.

ТИРАНИН МИНГ ПРИМИО ЈЕ ИЗ КОСМОФОНА ЖЕЉНО ОЧЕ - КИВАНУ ВЕСТ...

ВЕЛИЧА - НСТВО, МАЈОР ГА - РАН ЈЕ СТИ - ГАО!

СНЕГ ЈЕ ПРЕКРИО ДВЕ НЕПОКРЕТНЕ ЉУДСКЕ ПРИЛИКЕ.

ЈЕДАН СНАЖНИ ГОРШТАК, ВРАЋАЈУЋИ СЕ ИЗ ЛОВА, НАИШАО ЈЕ НА ЊИХ. ВИДЕЋИ ДА СУ ЖИВИ, НАТОВАРИО ИХ ЈЕ НА СВОЈЕ САОНИЦЕ.

У СУМРАК, БУРА СЕ СТИШАЛА. ПРЕ НОЋИ СТИГЛИ СУ ДО СКОМНОГ ГОРШТАКОВОГ ДОМА.

ЗАХВАЉУЈУЋИ БРИЗИ ЉУБАЗНОГ ДОМАЋИНА, ГОРДОН И ЗАРКОВ СУ СЕ БРЗО ОПОРАВИЛИ. ФЛАШ СЕ НИЈЕ ОДМИЦАО ОД КОСМОФОНА, ЧЕКАЈУЋИ ДА ЧУЈЕ НЕШТО О ДЕЈЛ. НАЈЗЈАД...

УСПОСТАВЉАМО ВЕЗУ СА ПАПАТОМ ДА БИ СМО ПРЕНЕЛИ ИМПЕРАТОРОВУ ПОРУКУ!

ИЗ ОГРОМНЕ ДАЉИНЕ ДОПРО ЈЕ МИНГОВ ГЛАС...

ОБАВЕШТАВАМ ФЛАШУ ГОРДОНА ДА ЈЕ ДЕЈЛ У МОЈИМ РУКАМА! ОНА ЈЕ ОВДЕ У СТУДИЈУ! АКО СЕ ГОРДОН ЗА ДВЕ НЕДЕЉЕ НЕ ПРЕДА, ДЕЈЛ ЋЕ БИТИ ПОГУБЉЕНА!

ОДЈЕДНОМ, ДЕЈЛ СЕ ОТРГЛА СТРАЖАРИМА, ОДГУРНУЛА МИНГА И ВИКНУЛА У МИКРОФОН:

НЕМОЈ СЕ ПРЕДАТИ ФЛАШЕ! ХОЋЕ ДА НАС ОБОЈЕ УБИЈУ!

РИЗИКУЈУЋИ ЖИВОТ, ДЕЈЛ ЈЕ УПОЗОРИЛА ФЛАШУ НА ОПАСНОСТ ПРЕ НЕГО ШТО СУ ТЕХНИЧАРИ УСПЕЛИ ДА ПРЕКИНУ ВЕЗУ.

СПАШКУ ТЕ, ДРАГА, ЈА МИНГ ЋЕ ДОБИТИ ЗАСЛУЖЕНУ КАЗНУ!

ГОРШТАК ЈЕ ПРИСТАО ДА БУДЕ ВОДИЧ ФЛАШУ И ЗАРКОВУ. ПОСЛЕ ИСЦРПЉУЈУЋЕГ МАРША, СТИГЛИ СУ У РАВНИЦУ КОЈОМ ПРОЛАЗИ ЖЕЛЕЗНИЧКА ПРУГА.

ОБОРИЛИ СУ НЕКОЛИКО СТАБАЛА, СТАВИЛИ ИХ ПРЕКО ШИНА И СА РЕВОЛВЕРИМА У РУКАМА ЧЕКАЛИ ВОЗ.

САМО ЈЕ-
ДАН ПОКРЕТ
И БИЋЕШ МР-
ТАВ! ...
ЗАРКОВЕ
ДОБИ!

**ВОЗОВОЃА ЈЕ ПРЕПОЗНАО
ФЛАША И СТЕГАО МУ РУКУ.**

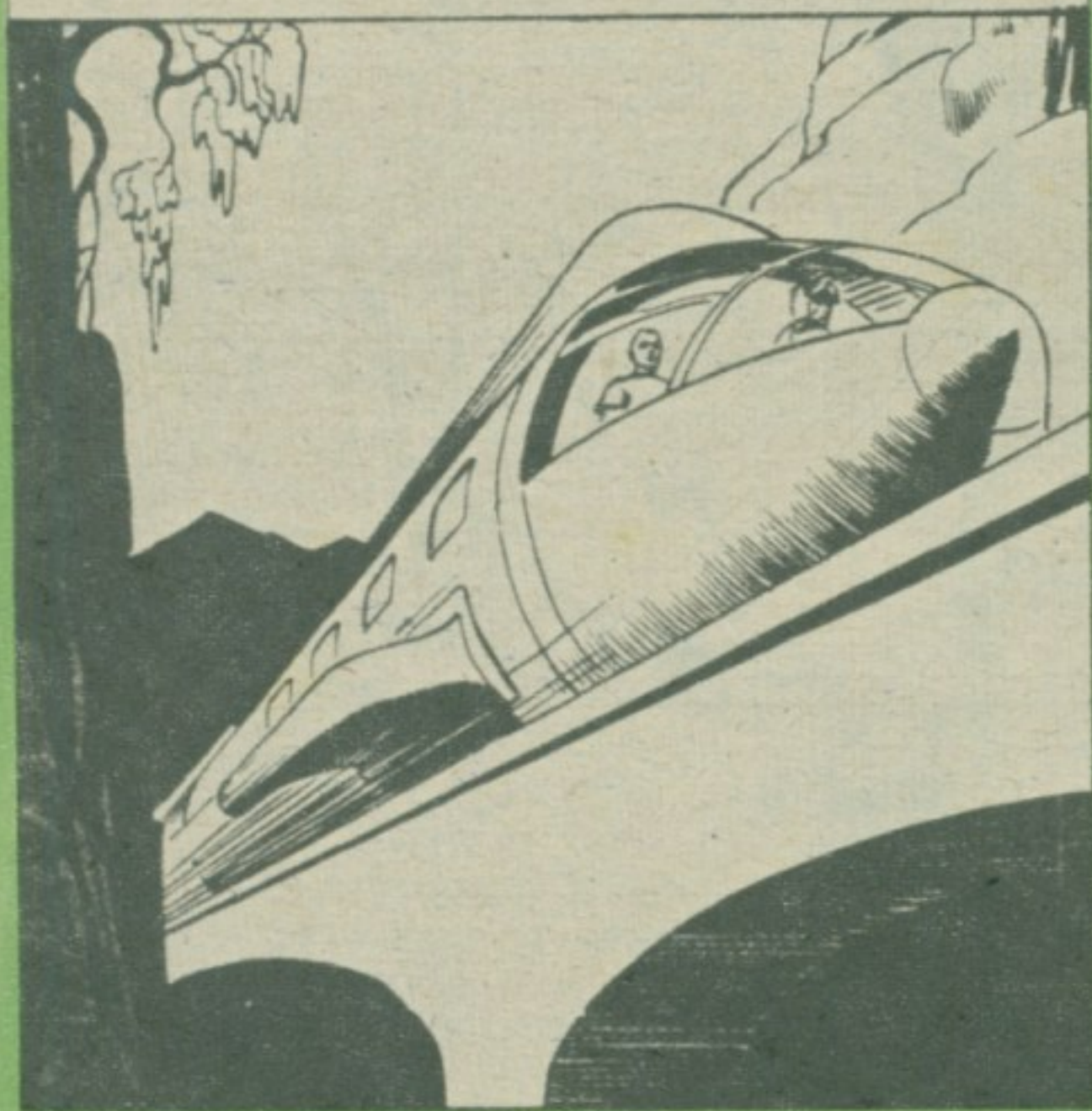
ЗОВЕМ СЕ КЯ-
ТОН! МИНГ ЈЕ
УБИО МОЈА БРАТА!
ДОПУСТИТЕ ДА
ВЈАМ СЕ ПРИ-
ДРУЖИМ!

ОДЛИЧНО!
ИСТЕРАЋЕ-
МО ТИРАНИ-
НА ИЗ ЊЕГО-
ВЕ ЈАЗБИ-
НЕ!

**ОТКЛЮЧИВШИ ВА-
ГОНЕ СА ИЗНЕНА-
ЂЕНИМ ПУТНИЦИМА,
МЛАЗНА ЛОКОМО-
ТИВА ЈЕ КРЕНУЛА
ПРЕМА МИНГОВОЈ
ПРЕСТОНИЦИ.**

**НОВИ ГОРДОНОВ САВЕЗНИК
КЯТОН ТРУДИ СЕ ДА ИХ ШТО
ПРЕ ДОВЕДЕ ДО ГРАДА, ДА
ОСЛОБОДЕ ДЕЈЛ.**

**БИЛИ СУ ВЕЋ НА ПЕРИ-
ФЕРИЈИ КАД ЈЕ ЛОКОМОТИ-
ВА ИСКОЧИЛА ИЗ ШИНА.**

ЛОГУН,
ВОЃА ЈЕДНЕ
БАНДЕ ОДМЕТНИ-
КА, НИЈЕ МО-
ГАО ДА ПРИ-
КРИЈЕ РА-
ЗОЧАРЕ-
ЊЕ.

ШТА,
НИ ВАГОНА
НИ ПУТНИКА!
НЕМА НИШТА
ОД ПЛЕНА!
ДОВЕДИТЕ
ВОЗОВОЃУ!

**АЛИ, ОДМЕТНИЦИ СУ СЕ СУКОБИ-
ЛИ СА ТРИ ЧОВЕКА УМЕСТО СА ЈЕ-
ДНИМ. ОДЈЕДНОМ, ЧУЛИ СУ ГЛАС
СВОГ ВОЃЕ.**

СТАНИТЕ!
ТО ЈЕ
ФЛАШ ГОРДОН!

ПРИПАДАЛИ
СМО ОДРЕДУ ВАШИХ
СЛОБОДНИХ ЉУДИ...
МИСЛИЛИ СМО ДА СТЕ
МРТВИ... ОСТАВШИ БЕЗ НА-
ДЕ, ПОСТАЛИ СМО РАЗБО-
ЈНИЦИ... ХОЋЕТЕ ЛИ ДА
ОПЕТ БУДЕТЕ НАШ ШЕФ?

СА ЗА-
ДОВОЉ-
СТВОМ
ПО-
ПУ-
НЕ!

**ЗА ТО ВРЕМЕ, НА ТЕРАСИ
МИНГОВЕ ПАПАТЕ...**

ИМАМ ВЕЛИ-
КЕ ПЛАНОВЕ ЗА
ВАС ДЕЈЛ, КАД МИ
ВИШЕ НЕ БУДЕТЕ
СЛУЖИЛИ КАО МА-
МАЦ ДА УХВАТИМ
ГОРДОНА!

НЕ ПЛА-
ШИМ СЕ НИ-
ЧЕГА ДОК
ГОД ЈЕ
ФЛАШ
ЖИВ!

ФЛАЗ ГОРДОН ЈЕ ПРЕУЗЕО КОМАНДУ НАД ОДМЕТНИЦИМА. КАД ИМ ЈЕ САОПШТИО ДА ЈЕ ДЕ-ШЛ МИНГОВА ЗАРОБЉЕНИЦА, СВИ СУ СЕ ЗАРЕКЛИ ДА ЋЕ ЈЕ ОСЛОБОДИТИ...

СВИ СЕМ ПИТАЛА, ЈЕДНОГ ЧОВЕЧУЉКА МИШЈЕР ЛИЦА. ОН РАЗМИШЉА КАКО ДА ДОБИЈЕ СУМУ ОД ХИЉАДУ МИНГОЛА КОЈОМ ЈЕ УЦЕЊЕНА ГОРДОНОВА ГЛАВА.

ГОРДОНОВИ ЉУДИ СУ ЗАРОБИЛИ ЈЕДНОГ ОФИЦИРА МИНГОВЕ ШУМСКЕ СТРАЖЕ.

ОДЛИЧНО, МОМЦИ!
СВУЦИТЕ ГА ДО ПОЈАСА!

НЕ ОСВРЌУКИ СЕ НА ПРОТЕСТЕ ЗАРОБЉЕНИКА, ГОРДОН МУ НА ТЕЛУ ПИШЕ ПОРУКУ НЕИЗБИСИВИМ МАСТИПОМ...

ЗАТИМ СУ ОФИЦИРА ПУСТИЛИ И ОН ЈЕ ПОТРУЧАО КА ГРАДУ, ДОК СУ СЕ ОКО ЊЕГА РАСПРСКАВАЛИ ЕКСПЛОЗИВНИ МЕЦИ.

ОФИЦИРИ СУ ГА ДОВЕЛИ ПРЕД МИНГА...

БЕЗОБРАЗНИК!
ЗОВИТЕ МИ ОДМАХ ГЕНЕРАЛА ЛИНА!

ГОРДОН КРЕКЕ У НАПАД НА МИНГОВУ ПАЛЯТУ СЯ СВОЈОМ ГРУПОМ СЛОБОДНИХ ЉУДИ.

УБИ БЕМО ЈЕДАН ПО ЈЕДАН! ПОГУНЕ, ДА ЛИ ЗНАШ МЈЕСТО ГДЕ БИСМО СЕ ОКУПИЛИ?

НАЈПОГОДНИЈА ЈЕ НАПУШТЕНА РАДИО-ЛАБОРАТОРИЈА!

У ПОНОЈ, ГОРДОН ЈЕ ПРОДРО У ПАЛЯТУ. АЛИ, ДОК СЕ ПРЕБАЦИВАО ПРЕКО ЗИДА, ОСВЕТЛИО ГА ЈЕ РЕФЛЕКТОР И СТРАЖАР СЯ ТОРЊА ОТВОРИО ЈЕ ВАТРУ.

ПРЕСКОЧИВШИ ЗИД, ГОРДОН СЕ УПУТИО ЈЕДНИМ ПОДЗЕМНИМ ХОДНИКОМ, ИЗМЈАВШИ ГОНИОЦИМА.

ЗА ТО ВРЕМЕ, ПИТАЛ СЕ ЗАВИО СТРАЖАРУ НА КАПИЗИ ПАЛАТЕ И ЗАТРАЖИО ДА РАЗГОВАРА СА ИМПЕРАТОРОМ.

ЗНАМ ДА ЈЕ КАСНО, АЛИ РЕЦИТЕ МУ ДА ДОНЕСИМ ВЕСТИ О ГОРДОНУ!

ЗАХВАЉУЈУКИ МАГИЧНОЈ МОЌИ ГОРДОНОВОГ ИМЕНА, МИНГ ЈЕ ПРИМИО ПИТАЉА.

ЗНАМ ГДЕ ЈЕ ФЛАШ ГОРДОН, ВАШЕ ВЕЛИЧАЊСТВО! У СТАРОЈ РАДИО-ЛАБОРАТОРИЈИ!

У ЛАБОРАТОРИЈИ?... КАПЕТАНЕ, ДРЖИТЕ ОВОГА У ЗАТВОРУ ДО МОГ ПОВРАТКА! ТЕШКО ЊЕМУ ЈАКО МЕ ЈЕ ПРЕВАРИО!

САЗНАВШИ ГДЕ СЕ НАЛАЗИ ГОРДОН, СВИРЕПИ ИМПЕРАТОР ЈЕ СВРАТИО ДО ДЕЈЛ.

ХАЈДЕ, ЛЕПОТИЦЕ, ИДЕМО ЗАЈЕДНО ДА ВИДИМО ТВОГ ДРАГОГ!

ЧУВШИ КОРАКЕ ГОНИЛАЦА, ФЛАШ СЕ САКРИО У ЈЕДНУ МРАЧНУ СОБИЦУ.

ОФИЦИРА КОЈИ ЈЕ ЗАСТАО ДА ПОГЛЕДА ИМА ЛИ КОГА УНУТРА, ДОЧЕКАО ЈЕ СНАЖАН УДАРАЦ.

ФЛАШ ГОРДОН ЈЕ БРЗО ОБУКАО УНИФОРМУ ОНЕСВЕШЋЕНОГ ОФИЦИРА...

... И СМЕЛО СЕ ПРИДРУЖИО ГРУПИ У КОЈОЈ СУ СЕ НАЛАЗИЛИ ИМПЕРАТОР МИНГ И ДЕЈЛ.

ДОК ДЕЈЛ ОДВОДЕ, МИНГ СЕ ОБРАТИО ГОРДОНУ...

КАПЕТАНЕ, ПОВЕДИТЕ СВОЈЕ ЉУДЕ У ПОТЕРУ ЗА ГОРДОНОМ!

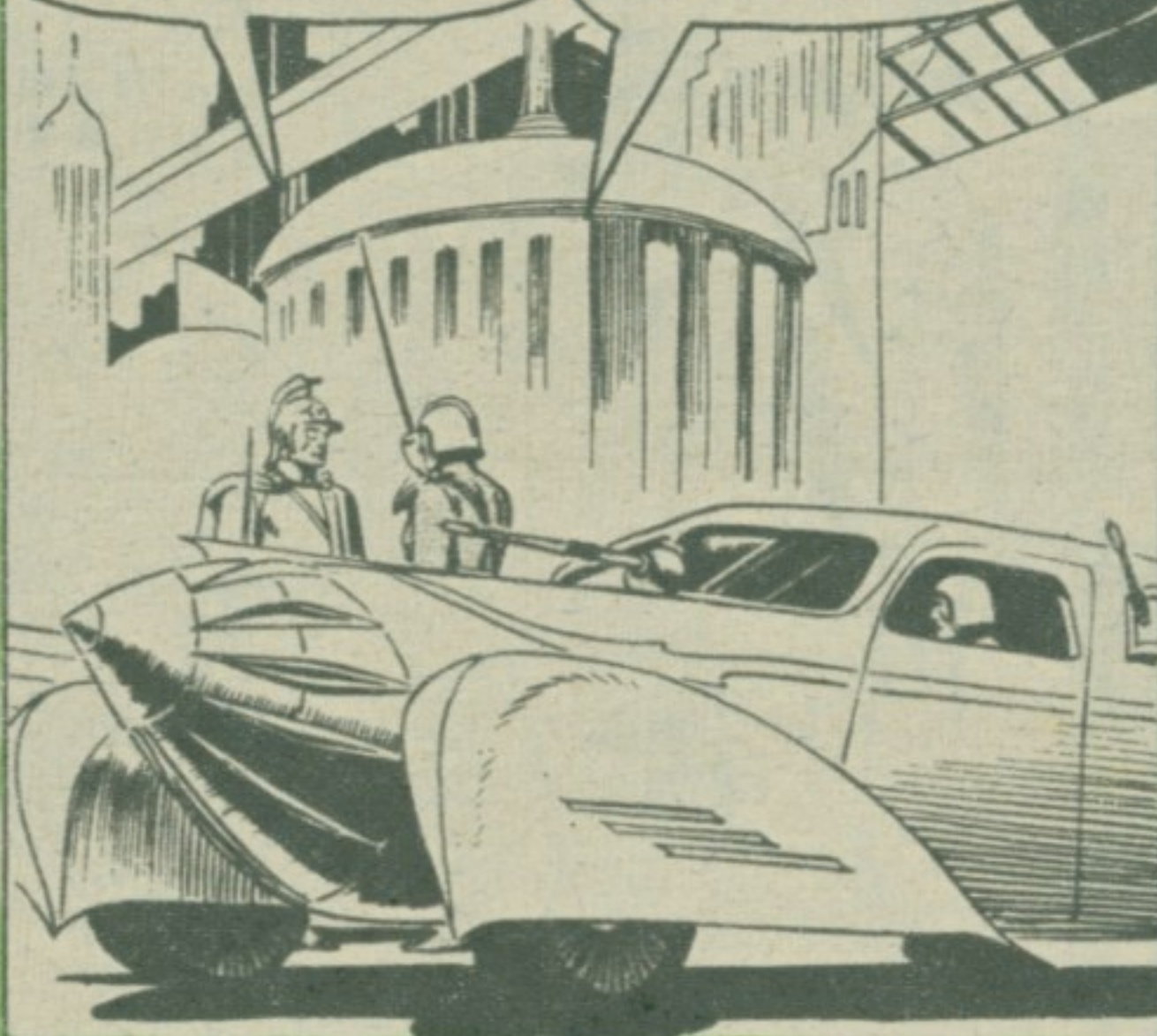

ФЛАШ СЯ СТРЕП-
ЊОМ ПОСМАТРА
КАКО ДЕЗЛ УЛА-
ЗИ У БЛИНДИРА-
НА КОЛА.

ПОРЕД ДЕЗЛ, У ЗАДЊЕМ ДЕЛУ
ВОЗИЛА ЗАУЗИМАЈУ МЕСТО МИНГ
И ДВОЦИЦА СТРАЖАРА.

ПО ИМПЕРАТО-
РОВОЈ ЗАПОВЕ-
СТИ, ЈА КОМАН-
ДУЈЕМ ПРАТ-
ЊОМ!

РАЗУМЕМ,
КАПЕТАНЕ!

ГОРДОН ЈЕ СЕО ДО ВОЗАЧА
И, НЕОПАЖЕНО, ЗАТВОРИО ПР-
ОЗОРЧЕ ПРЕМА ЗАДЊЕМ ДЕ-
ЛУ КОЛА. ЗАТИМ ЈЕ ИЗВЯ-
ДИО РЕВОЛВЕР, А ДРУГОМ РУ-
КОМ СМЯКАО ВОЗАЧУ ШЛЕМ.

ДРШКОМ РЕВОЛВЕРА УДАРИО
ЈЕ ВОЗАЧА ПО ГЛАВИ...

ЖАО МИ ЈЕ,
МЛАДИЋУ, АЛИ
МОРАО СЈАМ!

ВИДЕКИ КАКО СЕ ЗАТВАРА
ПРОЗОРЧЕ, МИНГ ЈЕ СХВАТИО
ДА НЕШТО НИЈЕ У РЕДУ. ОДМАХ
ЈЕ ОТВОРИО ЗАДЊА
ВРАТА.

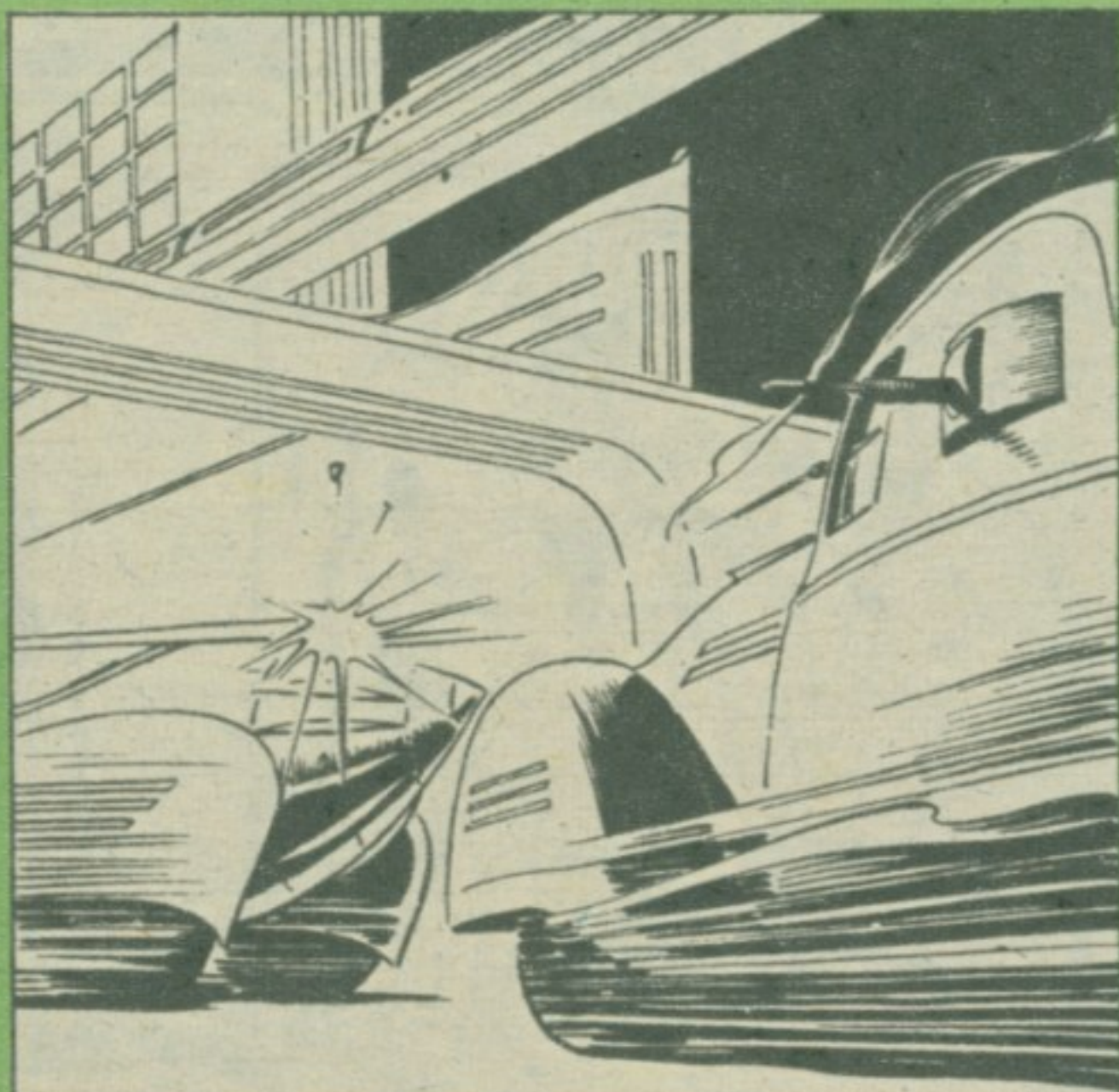
ИСКАЧИТЕ!
СВИ!

МИНГ ЈЕ ИСКОЧИО ПО-
СПЕДЊИ И ПИШТАЉКОМ
ПОЗВАО ПОМОЋ.

ГОРДОН ЈЕ
У РЕТРОВИЗО-
РУ ВИДЕО ШТА
СЕ ДОГОДИ-
ЛО.

БЕСЈАН НА МИНГА ШТО
ЈЕ ДЕЗЛИН ЖИВОТ ИЗЛОЖИО
ОПАСНОСТИ, ГОРДОН ЈЕ НАГЛО
УКОЧИО, НЕ ОСВРЋУЋИ СЕ НА
ВОЗИЛО КОЈЕ ЈЕ ИШЛО ИЗА ЊЕ-
ГА.

ДВА БЛИНДИРАНА ВОЗИ-
ЛА СУ СЕ СУДАРИЛА УЗ СТРА-
ШАН ТРЕСАК.

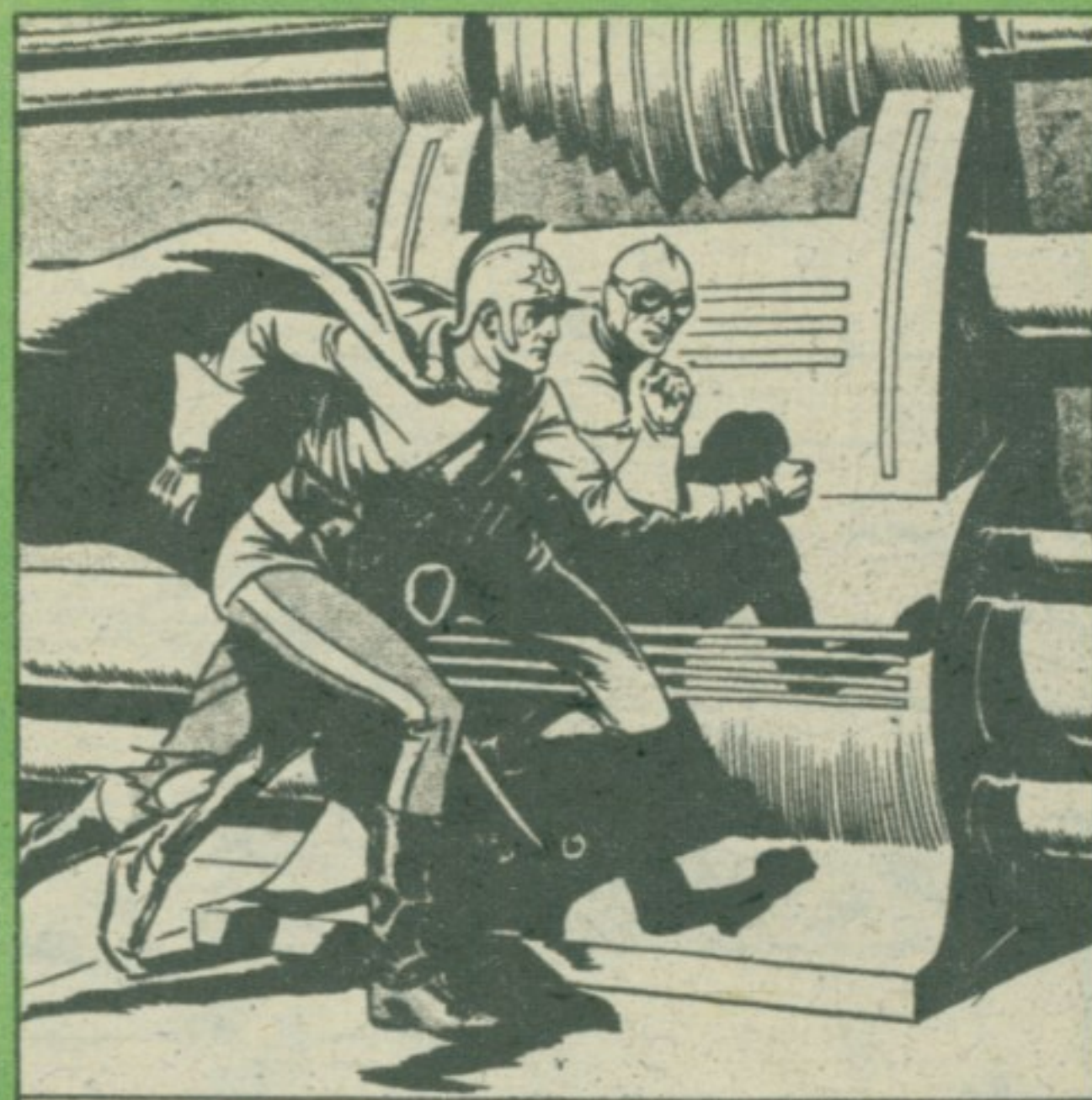

ИЗ ОЛУПИНЕ СЕ ИЗВУКЉО
ГОРДОН С ПИШТОЉЕМ У
РУЦИ...

ОДЈЕДНОМ,
НЕКО ГА ЈЕ
УХВАТИО ЗА
НОГУ.

БРЗО ДОЛЕ!
ЈА САМ
КАТОН!

КАТОН ЈЕ ПОВЕО ФЛАШУ
ПОДЗЕМНИМ ПУТЕВИМА, ПОЗ-
НАТИМ САМО ТЕХНИЧАРИМА
КОЈИ ОДРЖАВАЈУ ЕЛЕКТРИЧ-
НУ МРЕЖУ.

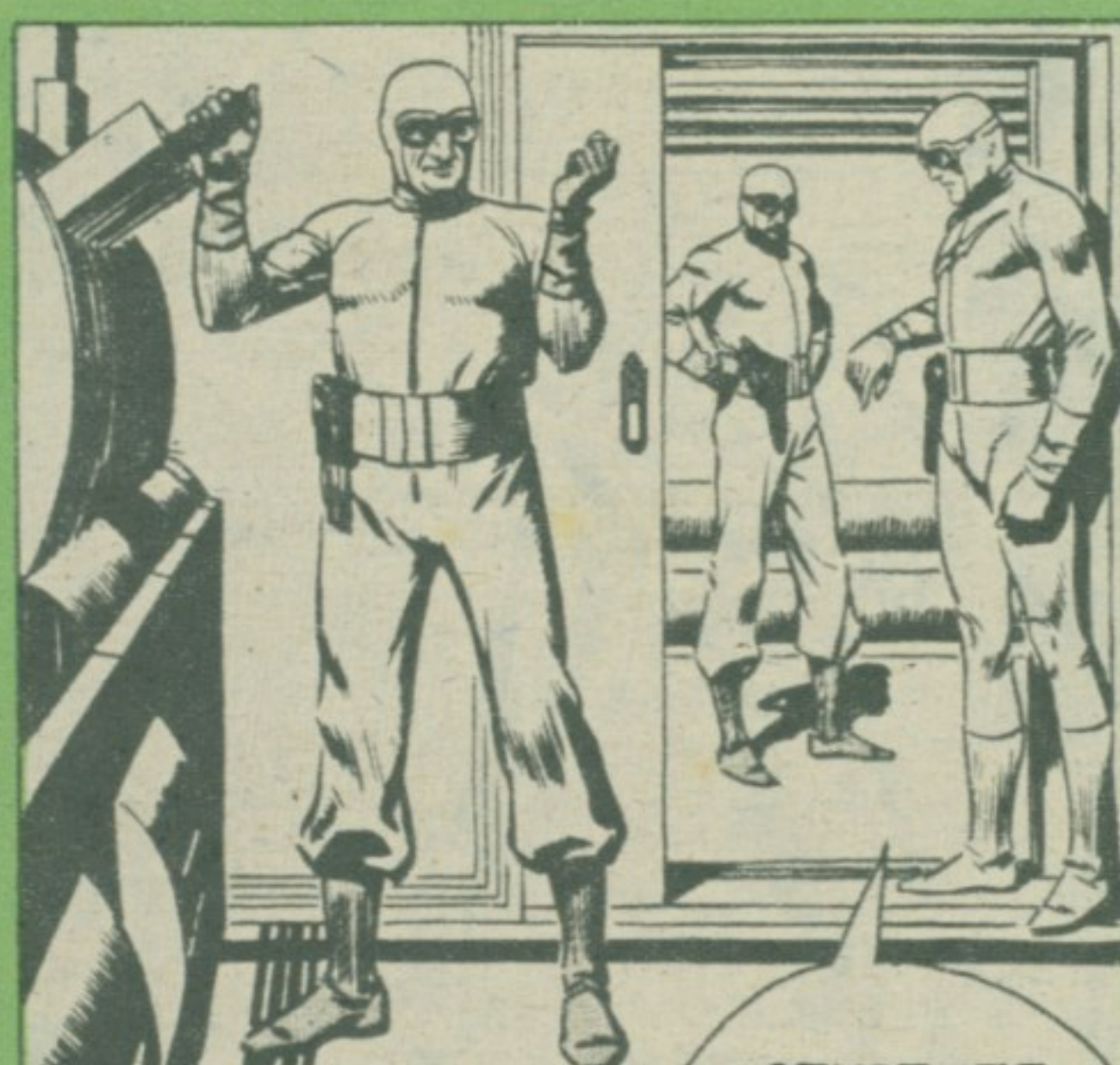
ГОРДОН ЈЕ СТИГАО У ПОДЗЕМНУ КОМАНДУ ЕЛЕКТРИЧАРА,
ЉУДИ ОД КОЈИХ ЗАВИСИ ЖИВОТ НА ПЛАНЕТИ МОНГО. ДО-
ЧЕКАО ГА ЈЕ ЈЕДАН ОРИЈАШ У ОДЕЛУ ОД СИНТЕТИЧКЕ ГУМЕ.

ЈА САМ ЕРГОН,
ШЕФ ОВИХ ЉУДИ!
ДОБРО ДОШЛИ!
ТУ ЈЕ И ВАШ
ПРИЈАТЕЉ
ЗАРКОВ!

ЕРГОН МУ ЈЕ ИЗЛОЖИО СВОЈ
ПЛАН...

КАД СПУСТИМ ОВАЈ ПРЕКИ-
ДАЧ, У МИНГОВОЈ ПАПАТИ
ЋЕ ЗАВЛАДАТИ МРАК!

ДОК СЕ ГОРДОН И
ЗАРКОВ СПРЕМАЈУ
ЗА ПОЛАЗАК, ЕРГОН
ЈЕ ЗАУЗЕО МЕСТО
ПОРЕД ПРЕКИДАЧА.
ГОРДОН ДАЈЕ ПОСЛЕ-
ДЊА УПУТСТВА...

СПУСТИТЕ
ПРЕКИДАЧ
ТАЧНО ПО-
СЛЕ ДЕ-
ВЕТ МИ-
НУТА!

МИНГ, ЗАЈЕДНО СА ДЕЈЛ, ОЧЕ-
КУЈЕ ГОРДОНОВУ АКЦИЈУ...

КОЛИКО ПОЗНА-
ЈЕМ ГОРДОНА - ЈА
ПОЗНАЈЕМ ГА ДО-
БРО - ОН ЋЕ УСКОРО
ДОЋИ! ЈА КАД
ДОЂЕ...

ИЗНЕНАДА, ПАПАТА ЈЕ
УТОНУЛА У МРАК. МИНГ ЈЕ
СКОЧИО НА НОГЕ.

СВЕТЛОСТ! СТРАЖАРИ,
ОВАМО! ПУЦАЈТЕ НА
СВАКОГ КО СЕ ПРИ-
БЛИЖИ!

ГОРДОН И ЗАРКОВ, ПРЕРУШЕНИ
У ЕЛЕКТРИЧАРЕ, УШЛИ СУ У ПАПАТУ
КРОЗ ТАЈНИ ПРОПАЗ.

КАО ДВЕ СЕН-
КЕ, ПРОПАЗЕ ХО-
ДНИЦИМА ТРА-
ЖЕБИ ДЕЈЛ.

Али лукави МИ-
НГ НАРЕБУЈЕ ДА
ДЕЈЛ ОДВЕДУ У
НАЈУДАЉЕНИЈЕ
КРИЛО ПАПАТЕ...

ДОВЕДИТЕ МИ
ОНУ ДЕВОЈКУ
КОЈА ЛИЧИ НА
ДЕЈЛ!

ДЕВОЈКУ СУ
СМЕСТА ДОВЕ-
ЛИ И ВЕЗАЛИ
ЗА ДЕЈЛИНУ
СТОЛИЦУ ИСП-
РЕД ПРОЗО-
РА.

МАЛО КАСНИЈЕ, ГОРДОН ЈЕ
ОПРЕЗНО УШАО У СОБУ. ДЕВО-
ЈКА ПОКУШАВА ДА ОКРЕНЕ ЛИ-
ЦЕ ПРЕМА СВЕТОСТИ, ДА БИ
МУ ПОКАЗАЛА ДА ОНА НИЈЕ
ДЕЈЛ. НАЗНАД ЈЕ ГОРДОН УВИ-
ДЕО ГРЕШКУ, АЛИ ПРЕКАСНО.

МИНГОВИ ВОЗНИЦИ СУ
УПАЛИ У СОБУ И НАСТАО
ЈЕ ПАКАО.

СТИГАО ЈЕ И МИНГ, НАДА-
ЈУБИ СЕ ДА ЋЕ ЗАТЕКИ ГОРДОНА,
АЛИ УГЛЕДАО ЈЕ ЕЛЕКТРИЧАРА.

ФЛАШ ГОРД-
ОН, У ОДЕЛУ
ЕЛЕКТРИЧАРА,
БЕЗ СТРАХА ЈЕ
СТАЈАО ПРЕД
МИНГОМ.

ВАШИ ВОЗНИ-
ЦИ СУ МЕ НАПА-
ЛИ ДОК САМ
ТРАЖИО УЗРОК
КВАРА!
НЕКО ЈЕ ИСКЉУ-
ЧИО ГЛАВНИ
ПРЕКИДАЧ!

КАЗНИЉУ
ИХ!
ЈА САД ПО-
БИТЕ СА
МНОМ...
ИМАМ
ЈЕДАН ЗА-
ДАТАК
ЗА ВАС!

НИТКОВИ,
ПУСТИЛИ СТЕ ГА ДА ПО-
БЕГНЕ! ПЛАТИТЕ-
ТЕ ТО!

ХОЋУ ДА ПОСТАВИТЕ
ИСПРЕД ОВЕ БЕЛИЈЕ
УРЕЂАЈ СА ЗРАЦИМА
СМРТИ!

ФЛАШ ЈЕ У БЕЛИЗИ У-ГЛЕДАО ДЕЗЛ. ЗНАЧИ МИНГ ЈЕ ЗРАЦИМА СМРТИ ХТЕО ДА ЗАУСТАВИ ЊЕНЕ СПАСИОЦЕ.

КАД ЈЕ ГОРДОН ЗАВРШИО ПОСАО, МИНГ ЈЕ КРИШОМ ДАО ЗНАК ОФИЦИРУ, КОЈИ ЈЕ ЗА-МАХНУО ПИШТОЉЕМ...

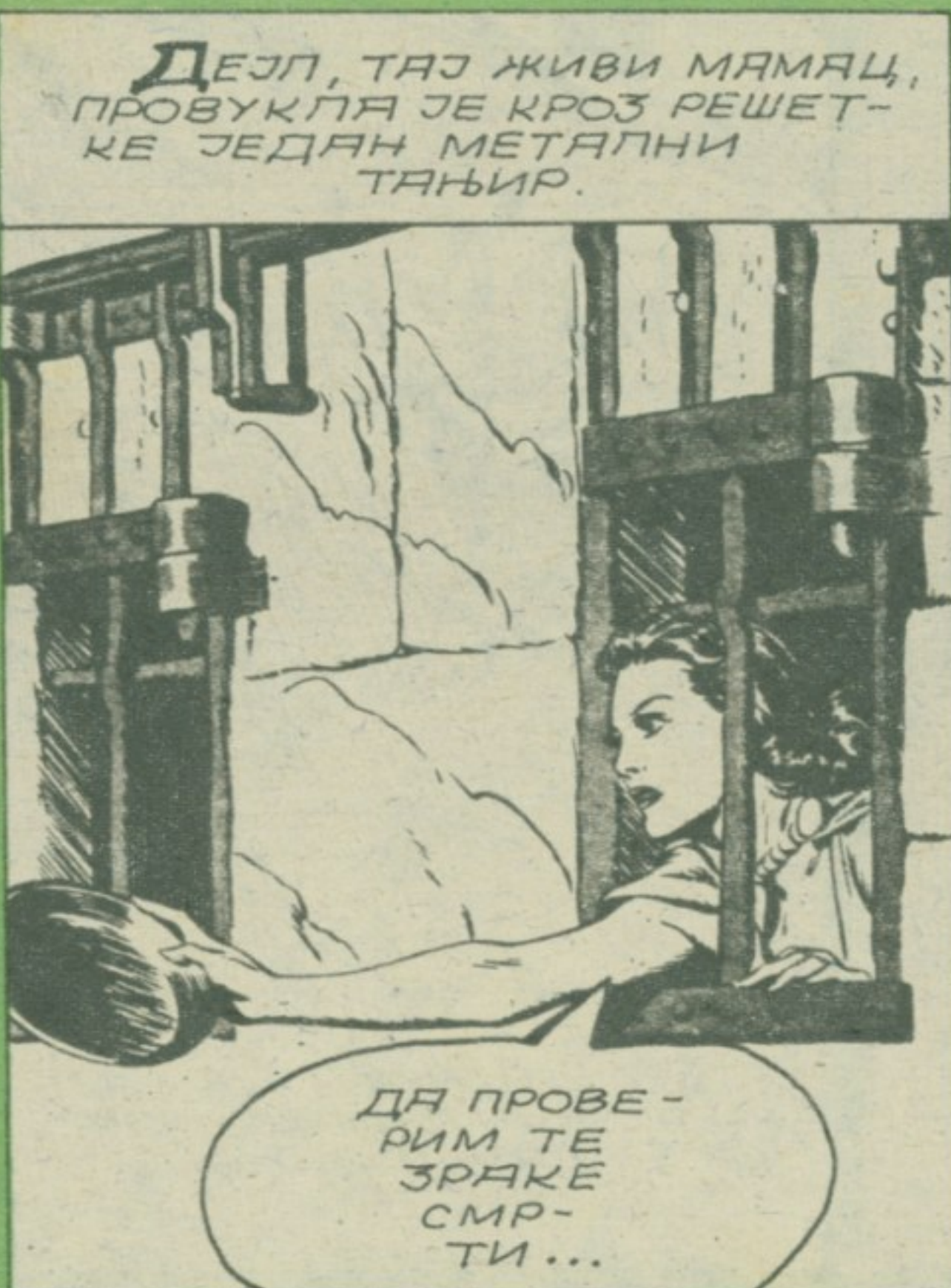

... И ТРЕСНУО ФЛАША ПО ГЛАВИ.

ОДЛИЧНО, КАПЕТАНЕ! А САДА ГА ИЗЛОЖИТЕ ЗРАЦИМА СМРТИ, ХОЋУ ДА ВИДИМ КА-КО ФУНКЦИОНИШУ!

Али, минг је у последњем тренутку оду-СТАО ОД СВОЈЕ НАМЕРЕ И НА-РЕДИО ДА ГОР-ДОНА БАЦЕ У ЈЕДНУ БЕЛИ-ЈУ.

ДЕЗЛ, ТАЈ ЖИВИ МАМАЦ, ПРОВУКЛА ЈЕ КРОЗ РЕШЕТ-КЕ ЈЕДАН МЕТАЛНИ ТАЊИР.

ДА ПРОВЕ-РИМ ТЕ ЗРАКЕ СМР-ТИ...

ИСПУСТИЛА ЈЕ ТАЊИР. КАД ЈЕ ОН ДО-СПЕО У СНОП ЗРА-КА СМРТИ, ИСТОПИО СЕ ЗА ТРЕН, УЗ СНА-ЖАН БЛЕ-САК.

ГОРДОН ЈЕ ДОШАО К. СЕБИ У БЕЛИЗИ.

МОЈАМ ИЗИЋИ ОДЈАВДЕ! МОЈАМ СПАСТИ ДЕЗЛ!

КЛЕКНУВШИ ИСПРЕД ВРА-ТА, УПЕРИО ЈЕ У БРАВУ СВЕ-ТЛОСТ СВОЈЕ ХЕМИЈСКЕ ЦЕПНЕ ЛАМПЕ.

БАШ СУ ОВИ МИНГОВИ СТРА-ЖАРИ ЈАЉКА-ВИ! ОСТАВИЛИ СУ МИ ЛАМПУ...

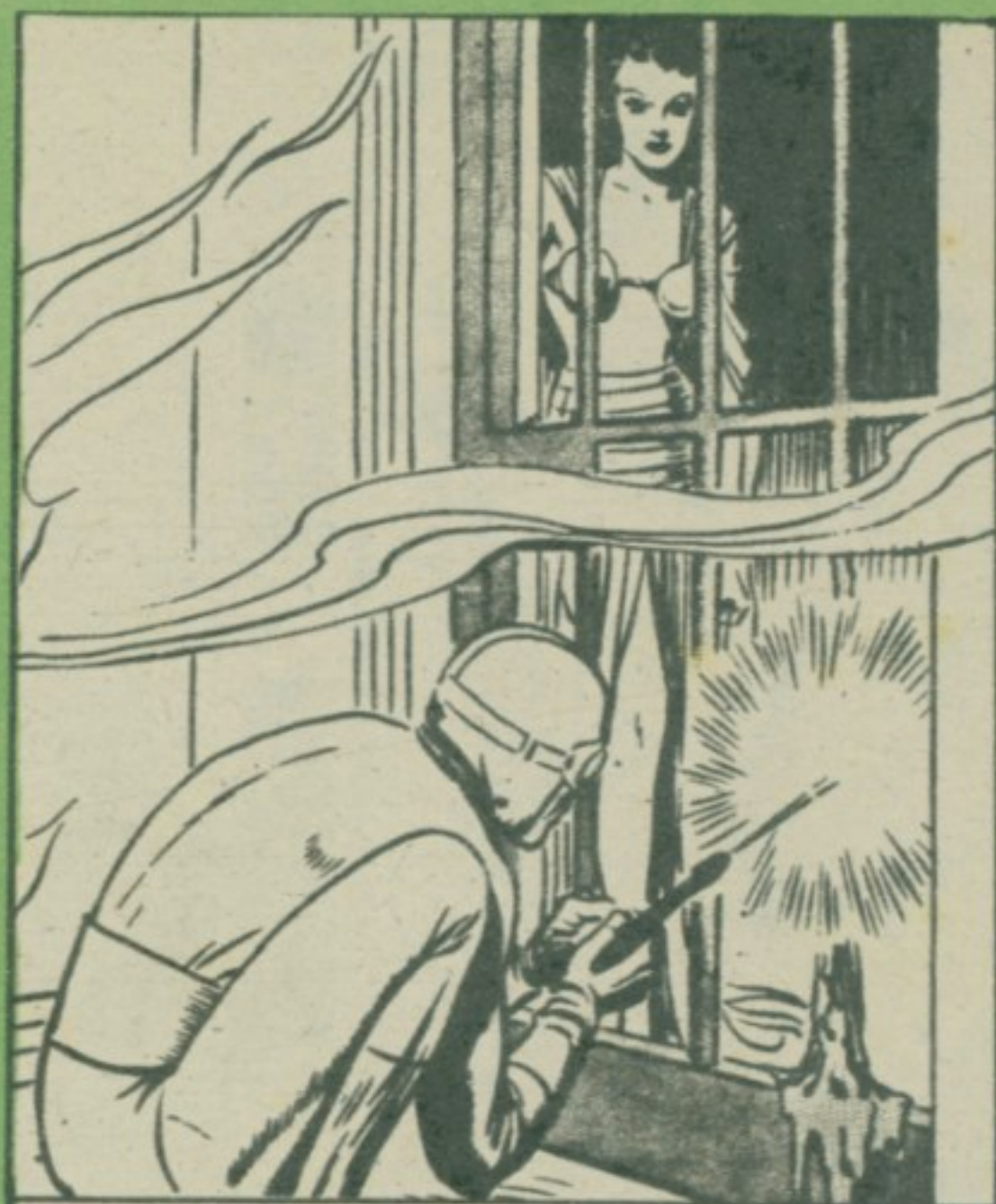
ПОШТО ЈЕ ИСТОПИО БРА-ВУ, ГОРДОН ЈЕ ИЗИШАО У ХО-ДНИК. ДЕЗЛ ГА ЈЕ УГЛЕ-ДАЛА, АЛИ ГА НИЈЕ ПРЕ-ПОЗНАЛА.

НЕ ПРИБЛИЖУЈТЕ СЕ! УБИКЕ ВАС ЗРАЦИ СМРТИ!

КАД ЈЕ
ЕЛЕК-
ТРИЧАР
СТАВИО
ПРСТ
НА УСНЕ,
ДЕЈЛ
ЈЕ СХВА-
ТИЛА
ДА ЈЕ
ТО
ФЛАШ.
СВОЈОМ
ХЕМИЈ-
СКОМ
ЛАМПОМ
ОН ЈЕ
ОНЕСПО-
СОБИО
УРЕБАЈ
СА
ЗРАЦИ-
МА
СМР-
ТИ...

НА НЕСРЕЋУ, ЈЕДАН КАБЛ СЕ
ЗАПАЛИО, И УСКОРО ЈЕ ВАТРА
ЗАХВАТИЛА ТАЈ ДЕО ЗГРАДЕ.

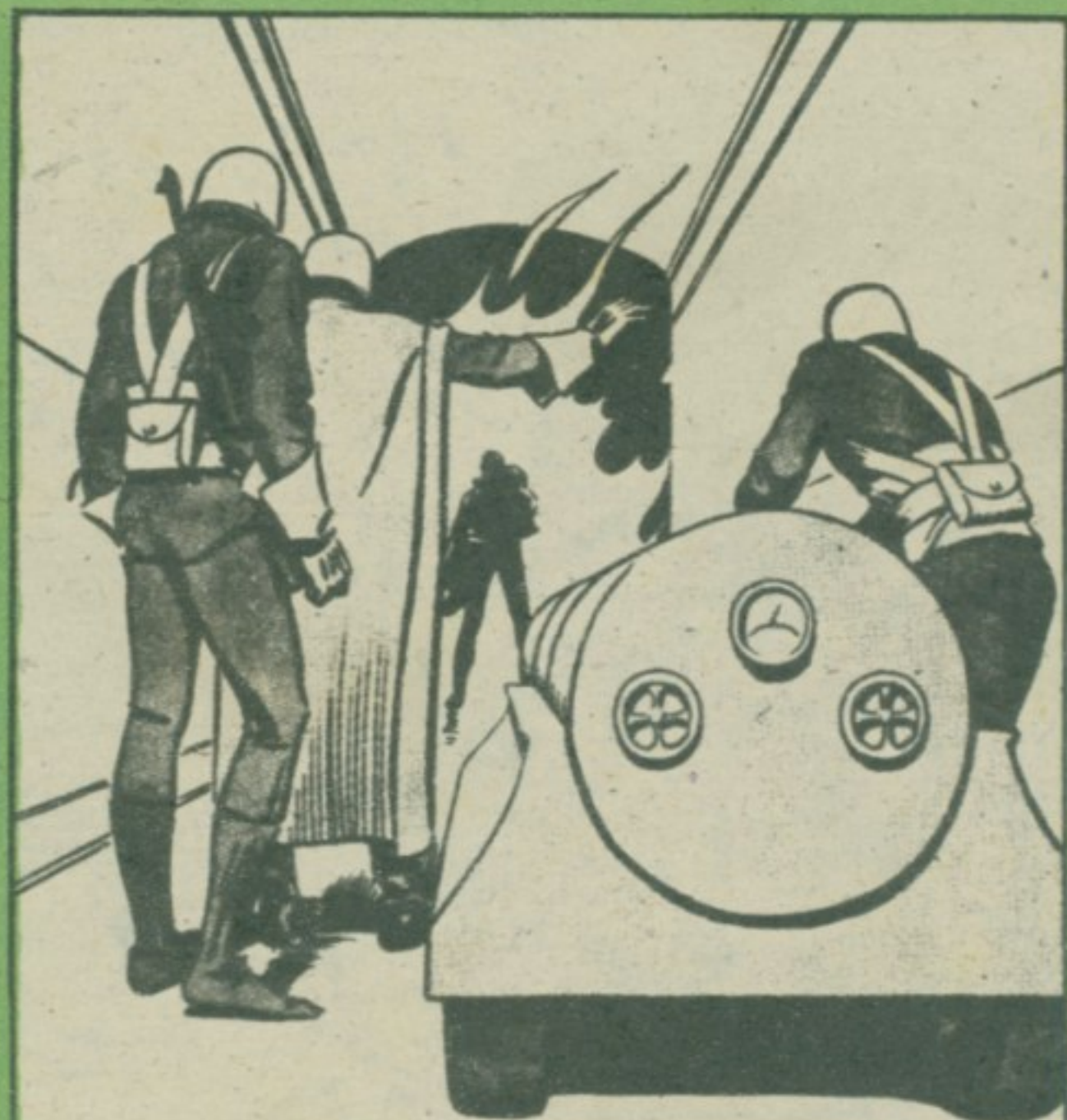
ДОК СУ ОДЈЕКИВАЛЕ
СИРЕНЕ ЗА ПРОТИВПОЖАР-
НУ УЗБУНУ, ГОРДОН ИСЕЦА
РЕШЕТКЕ НА ВРАТИМА ДЕЈ-
ЛИНЕ БЕЛИЈЕ.

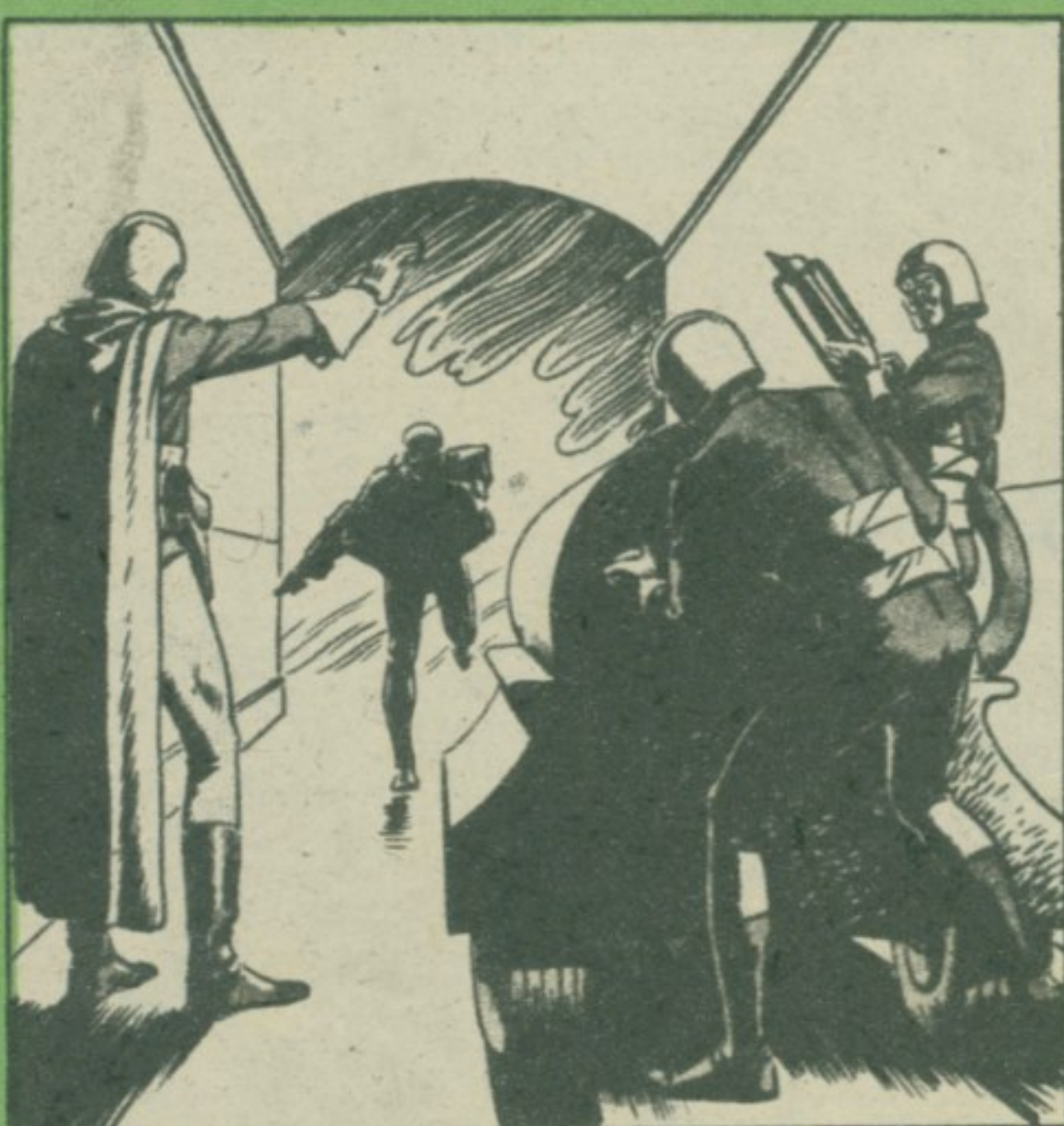
ФЛАШ
ЈЕ ДО-
ГРАБИО
БЕБЕ СА
ДЕЈЛИ-
НОМ ЛЕ-
ЖАЈА, ОК-
ВАСИО ГА
У ЛАВЯ-
БОУ И ПРЕ-
БАЦИО
ГА ПРЕ-
КО ДЕ-
ВОЈ-
КЕ.

ЗАТИМ ЈУ ЈЕ ПОДИГАО
НА РУКЕ И ЈУРНУО С ЊОМ
КРОЗ ПЛАМЕН И ДИМ.

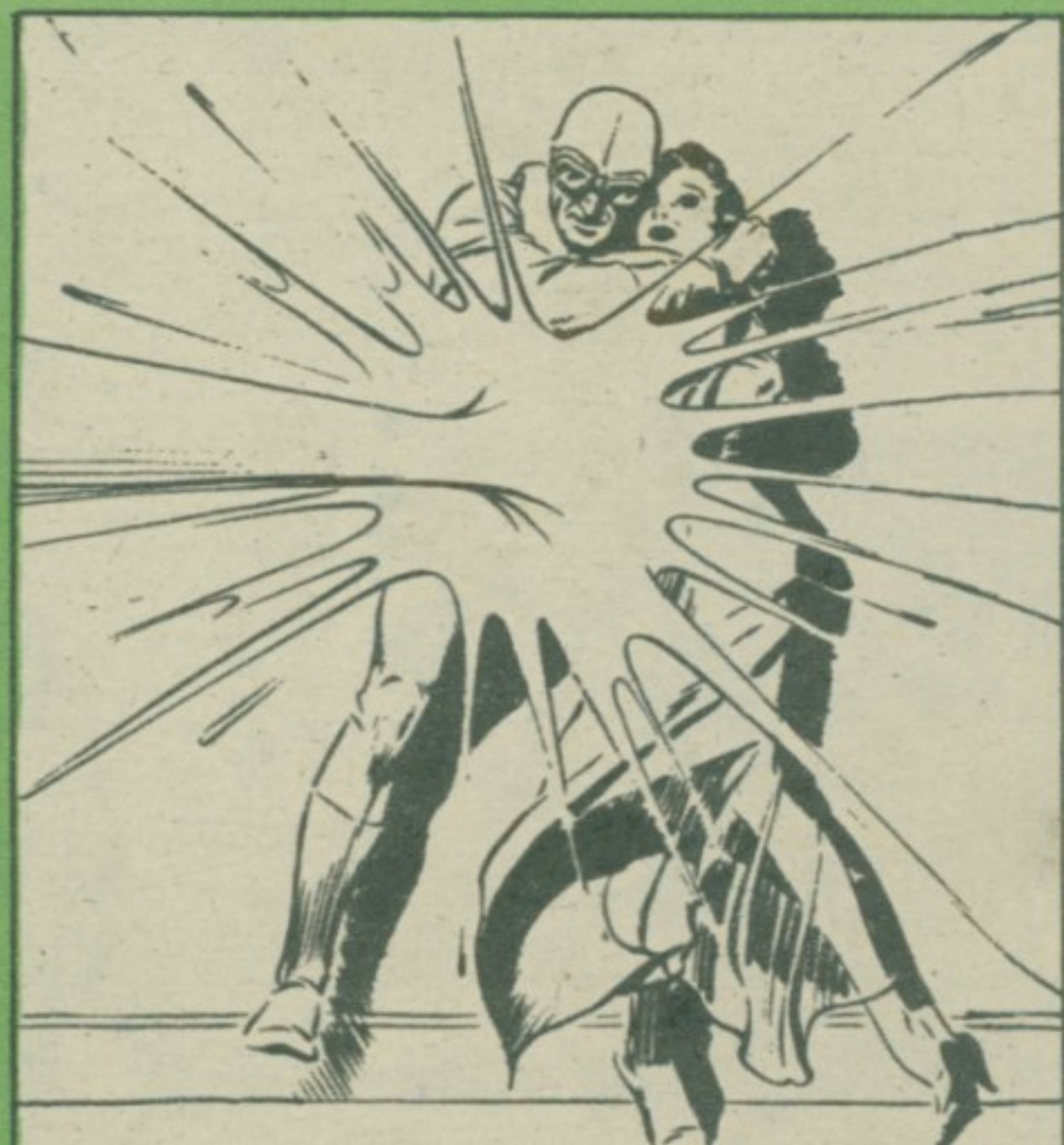
ВЕК ЈЕ БИО ВАН ОПАСНО-
СТИ, КАД ЈЕ НАПЕТЕО НА МИН-
ГОВЕ ВАТРОГАСЦЕ.

ИПАК, НИЈЕ МУ ОСТАЛО НИШ-
ТА ДРУГО НЕГО ДА НАСТАВИ
НАПРЕД. ОФИЦИР ЈЕ ИЗДАО
ЗАПОВЕСТ...

... И ЈЕДАН
ВАТРОГАСАЦ
ЈЕ ПУСТИО
СНАЖАН МЛ-
АЗ ТЕЧНОС-
ТИ НА ГОР-
ДОНА И ДЕ-
ЈЛ.

МЛАЗ ИХ ЈЕ ПРИКОВАО ЗА
ЗИД, А ОД ИСПАРЕЊА ТЕ ХЕ-
МИЈСКЕ СУПСТАНЦЕ ИЗГУБИ-
ЛИ СУ СВЕСТ.

ОФИЦИР ЈЕ СХВАТИО ДА СЕ ПОД ЕЛЕКТРИЧАРСКОМ ОДЕГОМ КРИЈЕ ФЛАШ ГОРДОН И НАДАО СЕ ДА ЊЕ ГА

МИНГ НАГРАДИТИ. АЛИ У ЈЕДНОЈ НИШИ У ХОДНИКУ ЧЕКА ДОКТОР ЗАРКОВ...

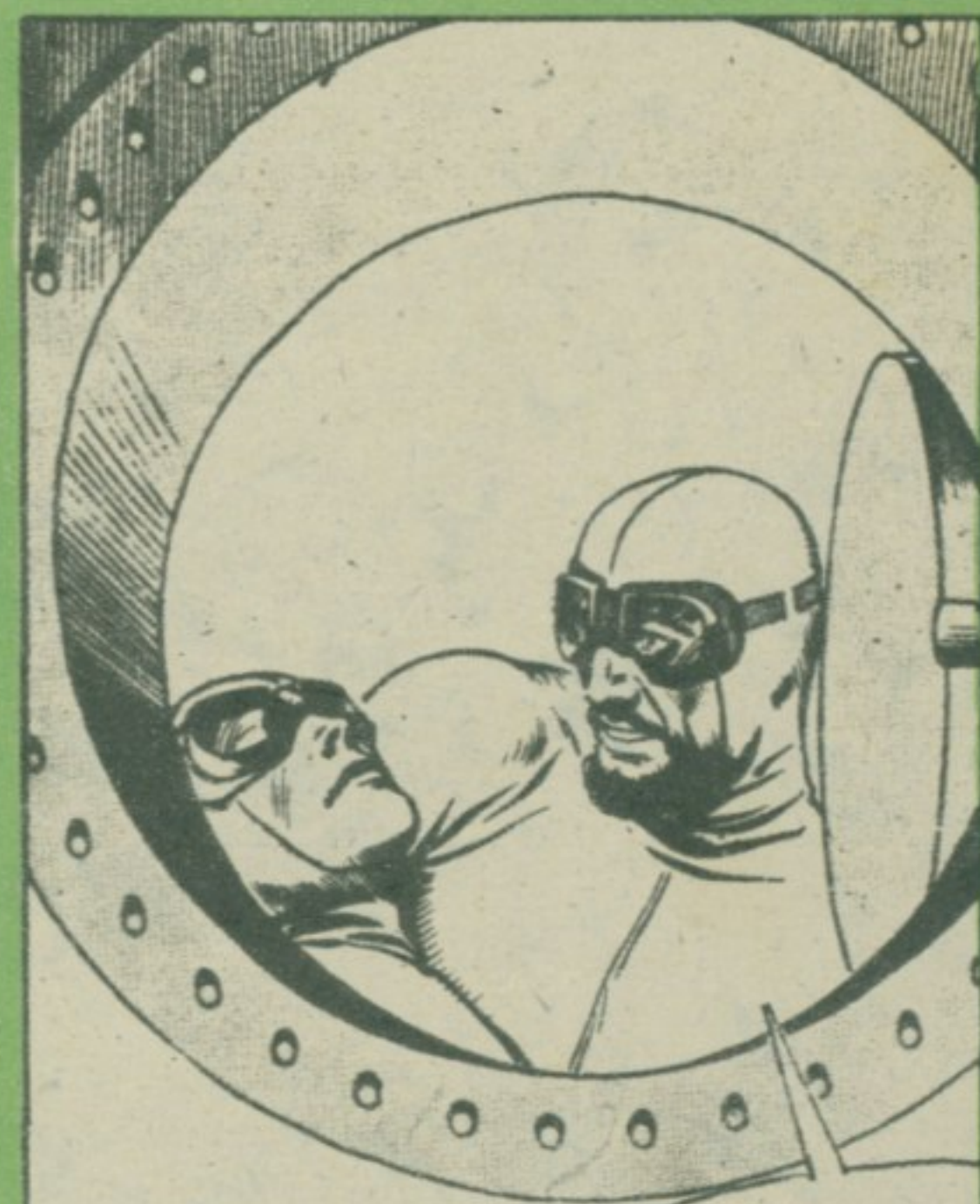
ЗАРКОВ ЈЕ ПОДИГАО ТЕШКУ ВЯЗУ И БАЦИО ЈЕ НА ОФИЦИРА.

ЗАРКОВ ОЧАЈНИЧКИ ПОКУШАВА ДА НАЋЕ НЕКИ ИЗЛАЗ.

ДОК ЈУРИ ХОДНИЦИМА, МИНГОВИ ВОЗНИЦИ ГА НАПАДАЈУ.

НАЗЈАД ЈЕ ДОСПЕО У БОРСОКАК...

НЕБЕТЕ НАС ИМАТИ ЖИВЕ!

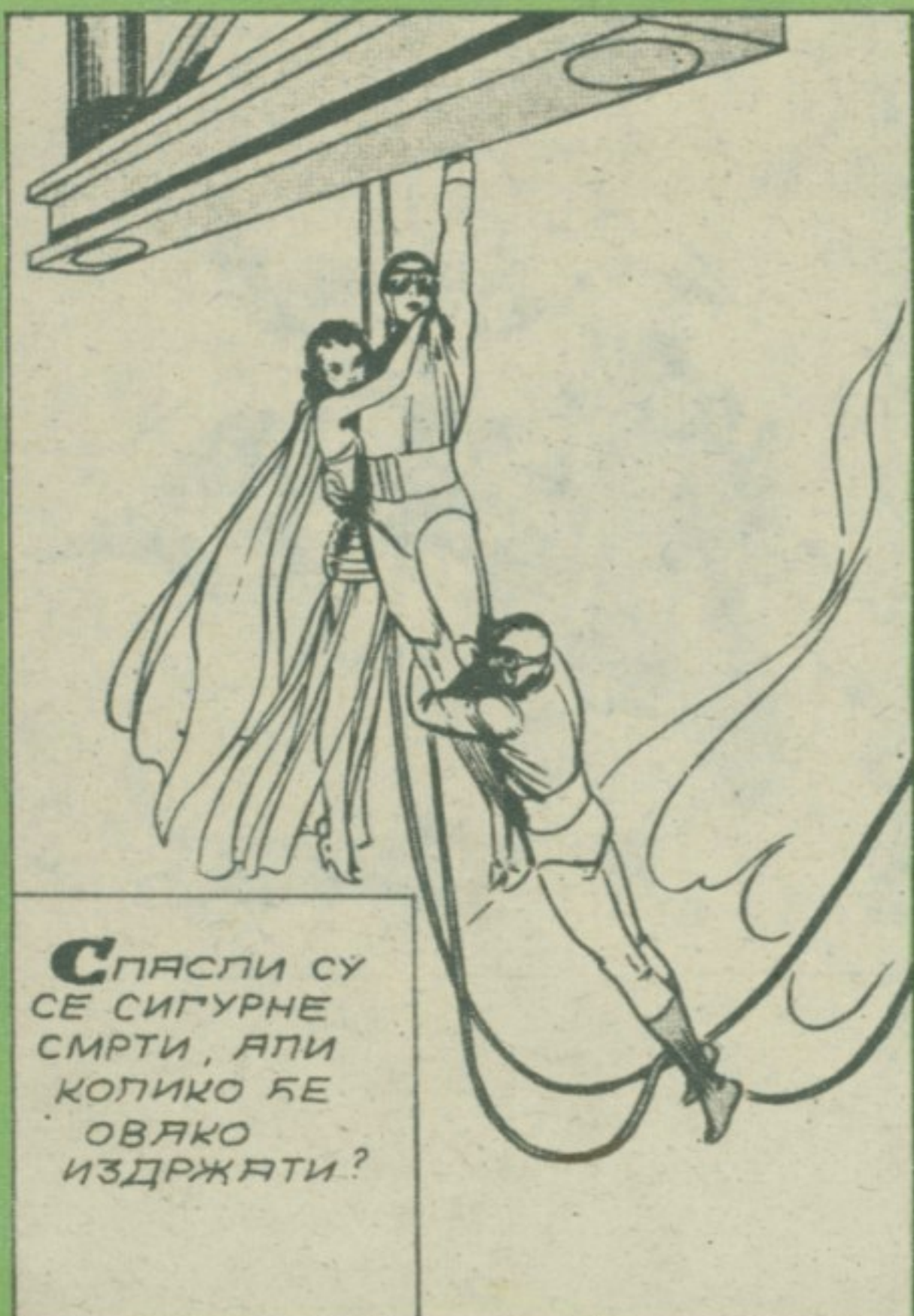
ТАДА ЈЕ ЗАРКОВ БАЦИО ФЛАША И ДЕЈЛ, А ЗАТИМ ЈЕ И САМ СКОЧИО, У КИНАЛ КОЈИ ВОДИ ДО ПЕКИ ЗА СПАЉИВАЊЕ ОДПАДАКА. ПАДАЈУЋИ ФЛАШ ГОРДОН ЈЕ ДОШАО КЪ СЕБИ.

ИЗНАД СЯМОГ УЖАРЕНОГ ГРОТЛА, УХВАТИО СЕ ЗА ПОЛУГУ МАГНЕТСКЕ ДИЗАПИЦЕ КОЈА ИЗ ГОМИЛЕ ОТПАДАКА ИЗДВАЈА МЕТАЛЕ.

ФЛАШ ЈЕ УСПЕО ДА УХВАТИ ДЕЈЛ ЈЕДНОМ РУКОМ, ДОК МУ СЕ ЗАРКОВ ДРЖИ ЗА НОГЕ.

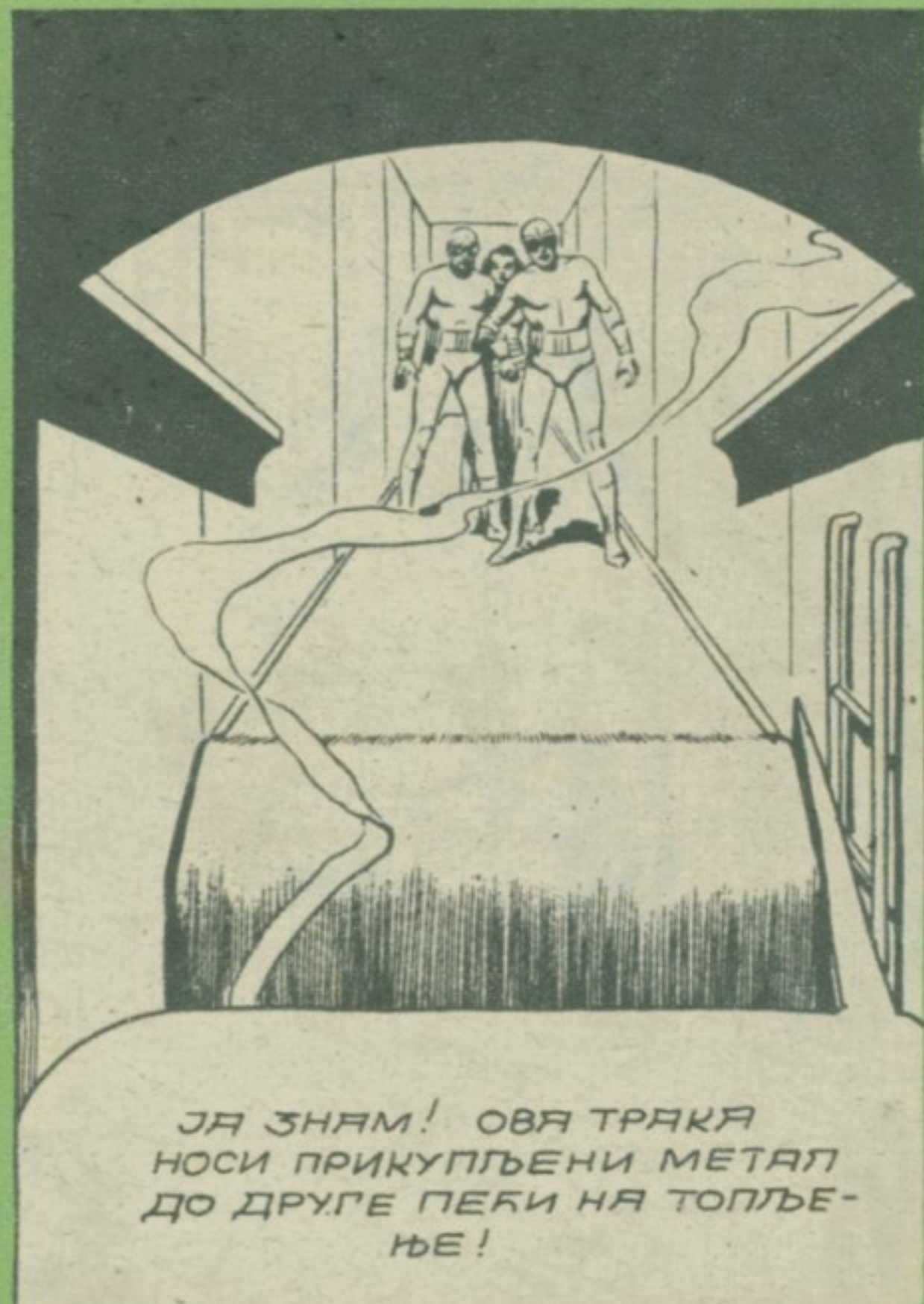

СПАСЛИ СУ
СЕ СИГУРНЕ
СМРТИ, АЛИ
КОЛИКО БЕ
ОВАКО
ИЗДРЖАТИ?

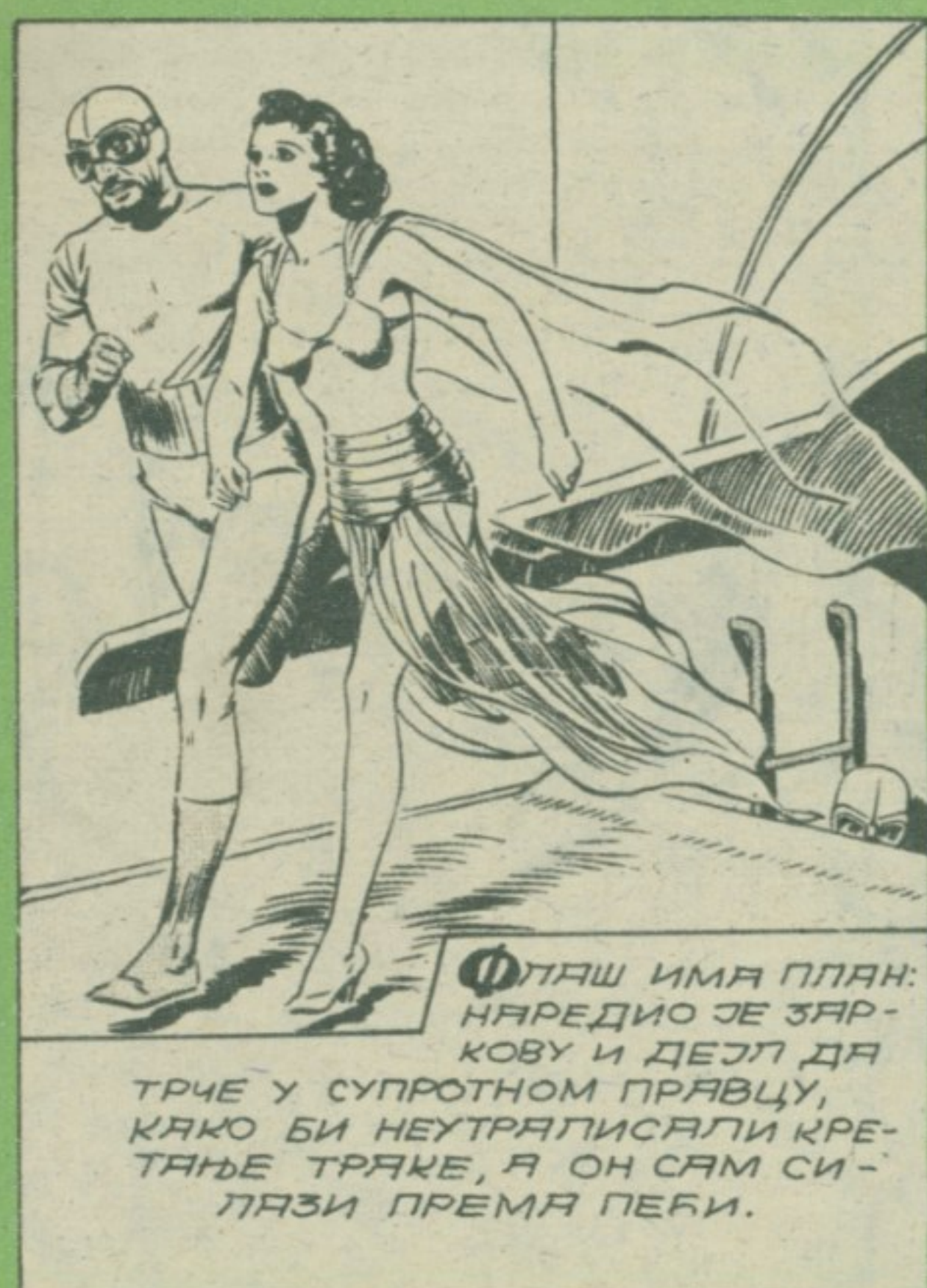

ДИЗА-
ЛИЦА ИХ
ЈЕ НАЗНАД
СПУСТИЛА
НА ПОКРЕ-
ТНУ ТРА-
КУ.

КО ЗНА
КУД НАС
ОВО ВОДИ,
АЛИ ГЛАВНО ЈЕ
ДА СМО
ЖИВИ!

ЈА ЗНАМ! ОВА ТРАКА
НОСИ ПРИКУПЉЕНИ МЕТАЛ
ДО ДРУГЕ ПЕКИ НА ТОПЉЕ-
ЊЕ!

ФЛАШ ИМА ПЛАН:
НАРЕДИО ЈЕ ЗАР-
КОВУ И ДЕЈЛ ДА
ТРЧЕ У СУПРОТНОМ ПРАВЦУ,
КАКО БИ НЕУТРАЛИСАЛИ КРЕ-
ТАЊЕ ТРАКЕ, А ОН САМ СИ-
ЛАЗИ ПРЕМА ПЕКИ.

ЛЕС-
ТВИЦЕ СУ
ГА ДОВЕ-
ЛЕ ДО МА-
ЛЕ ПЛАТ-
ФОРМЕ. ТУ
ПОНОВО СТУ-
ПА У ДЕЈСТВО
ХЕМИЈСКА
ПАМПА.

ОШТЕБЕНА, ВЕ-
ЛИКА МАШИНА ЈЕ
СТАЈЛА. ИЗ ПРОЗОР-
ЧЕТА СЕ ПОМАЉА
ЈЕДНА ГЛАВА...

ОХ,
ПА ТО ЈЕ
ФЛАШ
ГОР-
ДОН!

ПОЗНАЈО БИХ ВАС МЕ-
БУ ХИЉАДАМА, ГОРДОНЕ!...
ОВА ПЕКА ЈЕ ДЕО ФАБРИКЕ
МУНИЦИЈЕ! ДОВЕДИТЕ ДЕЈЛ
И ЗАРКОВУ; МИ БЕМО ВАМ ПО-
МОЋИ ДА ПОБЕГНЕТЕ!

ВЕКИНА
НАШИХ РАД-
НИКА ЈЕ НА
ВАШОЈ СТРА-
НИ! МЕЂУ њИ-
МА ИМА МНО-
ГО ВАШИХ БО-
РАЦА ЗА СПО-
БОДУ!

ФАБРИКОМ СЕ
БРЗО ПРОНЕО ГЛАС
ДА ЈЕ СТИГАО ФЛ-
АШ ГОРДОН. А ОН
ЈЕ НАПУСТИО ПЛАН
О БЕКСТВУ...

КУЦНУО ЈЕ ОДЛУЧУЈУЋИ
ЧАС. ФЛАШ ЈЕ УШАО У КОН-
ТРОЛНУ СЈАЛУ И ПРЕКИНУО
СВЕ ВЕЗЕ СА СПОЉНИМ СВЕ-
ТОМ. ЊЕГОВ ГЛАС ЈЕ ОДЈЕ-
КНУО ИЗ ЗВУЧНИКА...

ЉУДИ!
СВИ ВИ КОЈИ
ВОЛИТЕ
СЛОБОДУ,
ДИЖИТЕ
СЕ НА
НОГЕ!

ФАБРИКА ЈЕ ОДМАХ ПОСТА-
ЛА РАТНО ПОПРИШТЕ. ПОТЛА-
ЧЕНИ РАДНИЦИ СУ УСТАЛИ ПРО-
ТИВ СВОЈИХ ТАМНИЧАРА.

ЈЕДНА ПО
ЈЕДНА, ОСВО-
ЈЕНЕ СУ СВЕ
СТРАТЕГИЈ-
СКЕ ТАЧКЕ.

ДОБРО СТЕ
ОБАВИЛИ
ПОСАО, ЉУДИ!
ЈАЛИ, ТО ЈЕ ТЕК
ПОЧЕТАК! ОВУ
ФАБРИКУ МОРА-
МО ПРЕТВОРИТИ
У ТВРЂАВУ!
ЗЯРКОВЕ, ПОЗО-
ВИ ЕЛЕКТРИЧА-
РЕ!

ЈЕДАН
ОФИЦИР
ЈАВЉА МИН-
ПУ ДА ЈЕ
ГОРДОН
ЗАУЗЕО
АРСЕНАЛ...

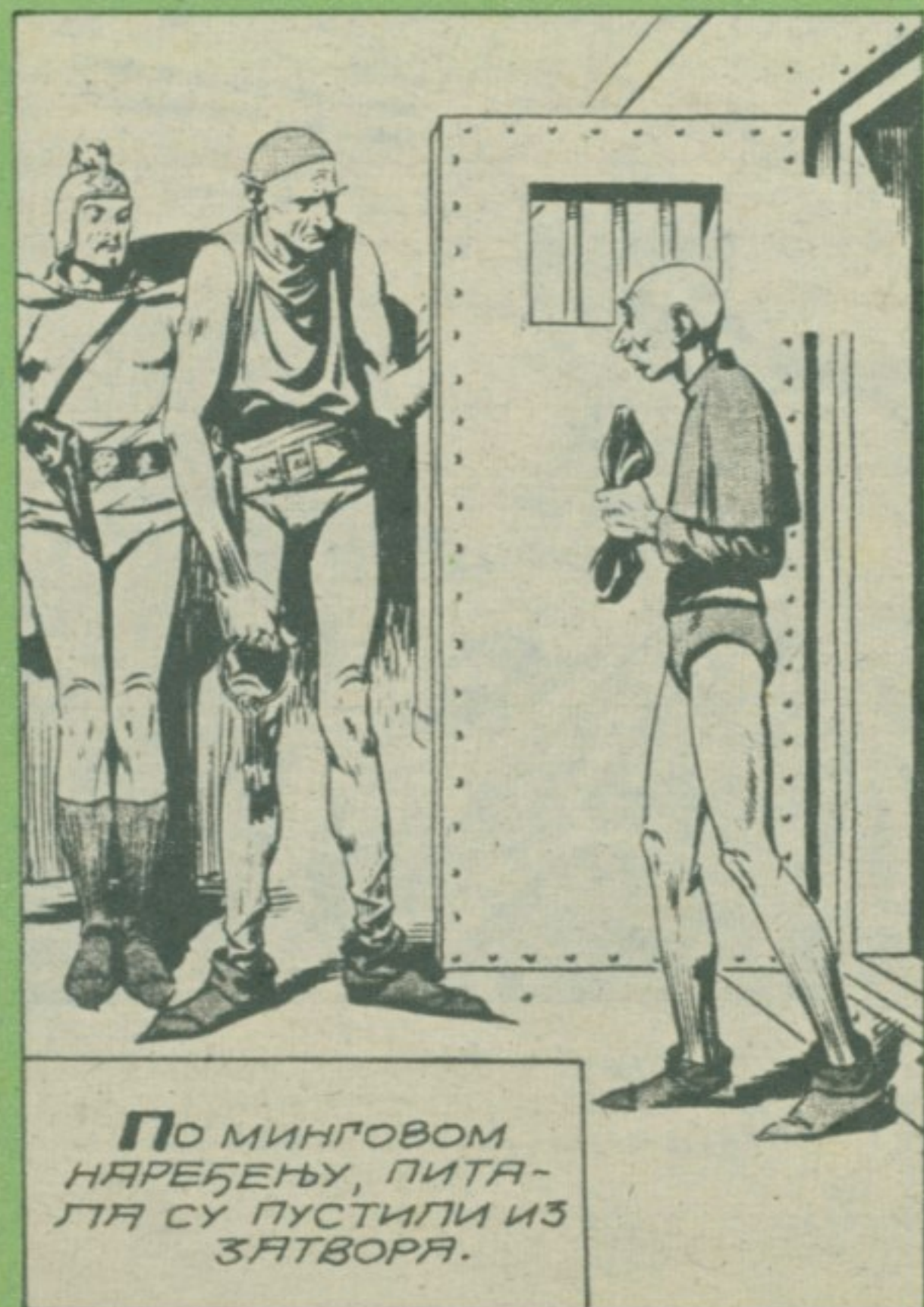
СМРВИТЕ ГА!
ПОШАЉИТЕ
ТЕНКОВЕ!

МИНГОВЕ ОКЛОПНЕ
СНАГЕ КРЕНУЛЕ СУ НА
УПОРИШТЕ ПОБУЊЕ-
НИКА. ЈАЛИ, ДОЧЕКАЛА ИХ
ЈЕ ВЈЕТРА ИЗ НАЈМОДЕРНИ-
ЈИХ ОРУЖЈА.

ДОЗВОЛИТЕ
МИ ДА ИХ БОМ-
БАРДУЈЕМ ВЯЗ-
ДУШНИМ ТОР-
ПЕДИМА И
ТЕРМОРА-
КЕТАМА!

НЕ! ИМАМ
БОЉЕ ОРУ-
ЖЈЕ! ПО-
СПАХУ МИ-
ША ДА ИЗ-
ДУБИ РУ-
ПУ!

ПО МИНГОВОМ
НАРЕЂЕЊУ, ПИТА-
ЛА СУ ПУСТИЛИ ИЗ
ЗАТВОРА.

ИЗДАЈНИК СЕ ПРИВУКАО
ДО МЕТАЛНЕ КАПИЈЕ АРСЕ-
НАЛА И СТАО ДА ДОЗИВА У
ПОМОЋ.

ЗНАЧИ, МИНГ ВАС
ЈЕ УХВАТИО, ЈАЛИ ВИ
СТЕ МУ УМЯКЛИ, ПИ-
ТАЈЕ! СРЕТАМ САМ
ШТО СТЕ ДОШЛИ!

ЈАЛИ, ДЕЈЛ
НИЈЕ УБЕЂЕНА
У ПИТАЛОВУ
ИСКРЕНОСТ.

НЕ ОБРА-
БЉУКИ ПА-
ЖЊУ НА ДЕЗ-
ЛИНЕ СУМ-
ЊЕ, ФЛАШ
ЈЕ ПОВЕРИО
ПИТАЛУ ВЕ-
ОМА ВА-
ЖАН
ЗАДЉА-
ТАК.

ЧИМ ЈЕ ОСТАО САМ, ИЗДАЈ-
НИК ЈЕ ИЗБРАЦИО ИЗ УПОТРЕБЕ МЕ-
ХАНИЗАМ ЗА АУТОМАТСКУ КОН-
ТРОЛУ ТОПОВА.

НЕ МОГУ ЗБОГ ЖЕН-
СКЕ ИНТУИЦИЈЕ
ДА ОСУМЊИЧИМ
ИСПРАВНОГ ЧО-
ВЕКА! ЛИЧНО САМ
ГА ВИДЕО У МИ-
НГОВОМ ЗАТВО-
РУ!

У РЕ-
ДУ!
НЕ
ГОВО-
РИМО
ВИ-
ШЕ О
ТО-
МЕ!

ПОШТО ЈЕ ОБЈА-
ВИО СВОЈУ ИЗ-
ДАЈНИЧКУ МИ-
СИЈУ, ПИТАЛ
СЕ У СУМРАК
ВРАБА У МИНГОВ
ТАБОР.

ОДМАХ ГА ЈЕ ПРИМИО
САМ ИМПЕРАТОР МИНГ.

ЗНАЧИ, ТОПОВИ НА ЈУГОИС-
ТОЧНОЈ СТРАНИ СУ УБУТКАНИ...
ЈАКО ЈЕ ТО ИСТИНА, БИЋЕШ БО-
ГАТО НАГРАЂЕН, АЛИ ЈАКО
НИЈЕ...

ПИТАЛЈА СУ
УБЈАЦИЛИ У
ТЕНК КОЈИ
БЕ ПРЕДВО-
ДИТИ НА-
ПАД...

У ЗОРУ, ГОРДОН ЈЕ ПРИМЕ-
ТИО КОЛОНУ ТЕНКОВА КАКО КРЕ-
КЕ ПРЕМА ТВРЂАВИ.

ЗАШТО ПИ-
ТАЛ НЕ ОТ-
ВАРА ВАТ-
РУ? ТО ЈЕ
ЊЕГОВ
СЕКТОР!

ИДЕМ ДА ВИ-
ДИМ! ОД ЊЕ-
ГА СЕ
МОЖЕ
СВАШТА
ОЧЕКИ-
ВАТИ!

ПИТАЛОВО МЕСТО БИЛО
ЈЕ НАПУШТЕНО, ТОПОВИ ОНЕ-
СПОСОБЉЕНИ. ЗНАЧИ, ГОТО-
ВО ЈЕ СА ТВРЂАВОМ.

У ЧЕЛНОМ ТЕНКУ, ИЗДА-
ЈНИК ПИТАЛ СЕ ЗНОЈИ, НЕ-
ШТО ОД ВРУЋИНЕ, ЈА ЈОШ ВИ-
ШЕ ОД СТРАХА ДА НЕ "ПРО-
ГОВОРЕ" ГОРДОНОВИ ТОПО-
ВИ.

ПРЕД СТРАХОВИТОМ
ТОПЛОТОМ КОЈУ РАЗВИЈА-
ЈУ ТЕРМОРАКЕТЕ, БОРЦИ
ЗА СЛОБОДУ МОРАЈУ ДА
СЕ ПОВЛАЧЕ.

МИНЕ,
ЗАР-
КОВЕ,
МИНЕ!

ОД ЕКСПЛОЗИЈЕ МИНА ЗА-
ДРХТАЛА ЈЕ ЗЕМЉА. ЗАЧУ-
ДО НЕКОЛИКО МИНГОВИХ ТЕН-
КОВЈА ИПАК ЈЕ УСПЕЛО
ДА ПРОЂЕ.

АЛИ, ТЕНК-ПРЕ-
ДВОДНИК ЈЕ ПРЕТВО-
РЕН У БЕЗОБЛИЧНУ ГОМИ-
ЛУ ГВОЖЂУРИЈЕ, ИЗ КОЈЕ
ИЗВИРУЈЕ РУКА ИЗДАЈНИ-
КА ПИТАЛА, КОЈА КАО ДА
ТРАЖИ ОД МИНГА НАГРАДУ
ЗА ИЗДАЈСТВО.

МИНГОВИ ТЕНКО-
ВИ НАПАДАЈУ У
ТАЛАСИМА, СПА-
МАЈУБИ ОТПОР
ЈУНАЧКИХ БРАНИ-
ЛАЦА. А ОНДА СУ
НАИШЛИ БОМБАР-
ДЕРИ С РАКЕТА-
МА.

ДОК СЕ ЗИДОВИ ТВРЂАВЕ
РУШЕ, ГОРДОН ОКУПЉА СВО-
ЈЕ ЉУДЕ.

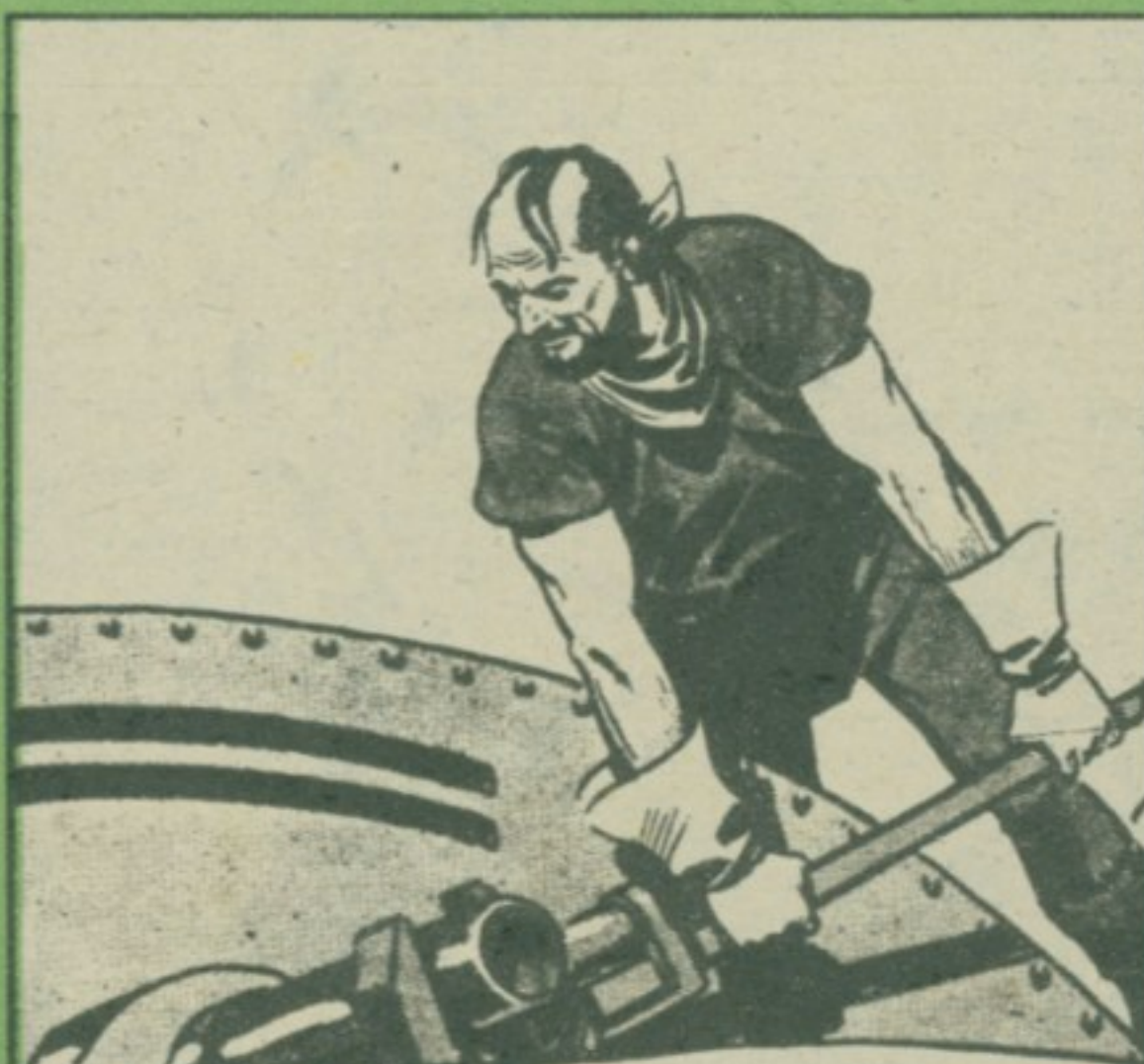

НЕ МОЖЕ-
МО ИЗДР-
ЖАТИ! ПО-
БИТЕ ЗА ЕР-
ГОНОМ. ОН
КЕ ВАС
ОДВЕСТИ
ПОДЗЕМНИМ
ХОДНИЦИМА!

НИСМО
УСПЕ-
ЛИ, ДРЯ-
ГЈА! ПОБИ
И
ТИ СЯ ЕРГО-
НОМ, БИГЕШ
У СИГУР-
НОСТИ!

НЕ!
МОЈЕ
МЕСТО
ЈЕ УЗ
ТЕБЕ!
У ДО-
БРУ И
ЗЛУ!

ЗА ВРЕМЕ БОРБА-
КА У АРСЕНАЛУ,
ЗАРКОВ ЈЕ НАШАО НЕ-
КОЛИКО НОВИХ ОРУЖЈА
У ФАЗИ УСАВРШАВАЊА.
ОДЛАЗЕКИ, ПОНЕО ЈЕ
ЈЕДНО ОД ЊИХ И НАМЕ-
СТИО ГА НА ТЕНК.

У ПОСЛЕ-
ДЊЕМ ТРЕНУТ-
КУ ПРИДРУЖИ-
ЛИ СУ МУ СЕ
ФЛАШ ГОРДОН
И ДЕЈЛ.

Мингови бомбардери су наставили да туку рушевине фабрике чак и пошто су се гордонови људи повукли у подземне галерије које познају само Ергон и његови техничари.

Нико није приметио кад је из рушевина изишао један тенк.

ЈОШ НИЈЕ СВЕ ИЗПУБЉЕНО! ЗАХВАЉУЈУБИ МОМ НОВОМ ОРУЖЈУ, МОЖЕМО ТУБИ МИНГА!

НАДЈАМО СЕ!

Нико их није нападао, мислећи да је то мингов тенк који се враћа у позадину због оправке.

Стигавши пред мингов главни штаб, Гордон је на нишанио и притиснуо дугме. Главни штаб је одлетео у ваздух мада се није чуо никакав пуцањ.

Минг је имао срећу: у том тренутку био је на изви-бљачком лету, далеко од свог штаба.

ПОГЛЕДАЈТЕ, ВЕЛИЧАЈСТВО! НЕКО ЈЕ НАПАО НАШ ГЛАВНИ ШТАБ!

ОНАЈ ТЕНК МИ ЈЕ СУМЊИВ! БРЗО, У АВИОН!

ОВО ЈЕ ТОП СА ЗВУЧНИМ ТАЛАСИМА КОЈЕ НЕ МОЖЕ ЧУТИ НИ ЈЕДНО ЉУДСКО УВО И КОЈИМА НЕ МОЖЕ ОДОЛЕТИ НИ НАЈЈАЧА ТВРЂАВА.

ОДМАХ ПОСЛЕ УЗЛЕТА -
ЊА, МИНГ ЈЕ УПУТИО ПОРУКУ
ПРЕКО РАДИО-ТАЛЈАСА.

ПАЖЊА! НАРЕЂЕЊЕ СВИМ
КОМАНДАНТИМА: КРЕНИТЕ
ЗА МНОМ У БОРБЕНОЈ
ФОРМАЦИЈИ!

ОДЈЕДНОМ, ЦЕЛА МИНГОВА
ВАЗДУШНА СИЛА ОКОМИЛА СЕ
НА ОНАЈ УСАМЉЕНИ ТЕНК, КОЈИ
УЗАЛУДНО ПОКУШАВА ДА
СЕ СКЛОНИ.

ПРЕ НЕГО ШТО ЈЕ ЗАР-
КОВ МОГАО МА ШТА ДА
ПРЕДУЗМЕ, ЊЕГОВ ТЕНК СЕ
ПРЕВРНУО И НАШАО СЕ НА
ДНУ ДУБОКОГ КРАТЕРА.

НАЗЈАД, БОМБАРДЕРИ
СУ ОТИШЛИ ОСТАВИВШИ НЕПО-
КРЕТНУ ОЛУПИНУ ИЗ КОЈЕ СЕ
ДИЗАО ДИМ.

НА ДНУ КРА-
ТЕРА НИЈЕ БИЛО
НИ ЗНАКА
ЖИВОТА.

У ТЕНКУ, ГОРДОН И ЗАР-
КОВ ПОКУШАВАЈУ ДА ВРАТЕ
СВЕ-
СТИ
ДЕЈЛ,
КОЈА
ЈЕ СЯ-
МО
ОШАМУ-
КЕНА
ЕКСПЛО-
ЗИЈАМА.

УЗ ПОМОЋ ХЕМИЈСКЕ
ЛАМПЕ, ИЗВУКЛИ СУ СЕ
ИЗ ОЛУПИНЕ...

ПОГЛЕ-
ДАЈ ЗАР-
КОВЕ! УП-
АЗ У ПОД-
ЗЕМЉЕ!

УШЛИ СУ У МРАЧНУ ГАЛЕ-
РИЈУ И ПОЛОЖИЛИ ДЕВОЈКУ
НА ТЛЕ. ОНА СЕ ОСВЕСТИЛА,
АЛИ ЈЕ ОДМАХ
ПОТОМ
ПАПА У
ДУБОК
СЯН.

ЗАРКОВЕ,
ПРИПАЗИ НА ЊУ
ДОК ЈА ВИДИМ
КУДА ВОДИ ОВА ГА-
ЛЕРИЈА!

КАД БИХ САДА
СРЕО ЕРГОНА
И ЊЕГОВЕ
ТЕХНИЧАРЕ...

ФЛАШ ГОР-
ДОН ЈЕ ЗАШАО
У СЛОЖЕНИ СИ-
СТЕМ ПОДЗЕ-
МНИХ ВЕЗА КОЈЕ СЛУЖЕ
ЗА ОСВЕТЉАВАЊЕ ВЕЛИ-
КОГ ГРАДА.

ИМАЈЕТЕ
ПРИЛИКУ...

ГОРДОН СЕ ОКРЕНУО
И НАШАО СЕ ПРЕД ЧАРО-
БНОМ ВИЗИЈОМ, КАО ИЗ
СНА.

ЈА САМ РЕНА,
ЕРГОНОВА
СЕСТРА!
ЈА ВИ СТЕ
ФЛАШ
ГОРДОН,
ЗАР
НЕ?

ОВУДА СЕ
ИДЕ КОД
ЕРГОНА!

РЕНА ЈЕ
ПРИТИСНУ-
ЛА ЈЕДНО
ДУГМЕ И
ЗИД СЕ ПО-
МЕРИО...

У ТАЈНОМ СЕДИШТУ ТЕХ-
НИЧАРА, ЕРГОН ЈЕ СРДАЧНО
ПОЗДРАВИО ГОРДОНА.

СРЕЋАН САМ
ШТО СТЕ ОВДЕ! КО
ЈЕ МОГАО МИС-
ЛИТИ ДА КЕТЕ
ЖИВИ ИЗИБИ ИЗ
ОНОГ ПЯК-
ЛА?

КАД СТЕ
ПОГОДИЛИ МИН-
ГОВ ГЛАВНИ
ШТАБ, ОН НИЈЕ БИО
ТАМО! ЈУТРОС ЈЕ
ПРИСУСТВОВАО
ВЕШАЊУ НЕКОЛИЦИ-
НЕ ВАШИХ БОРА-
ЦА!

ЗА-
ТВО-
РИЋЕМО
ОВАЈ УЛАЗ У
ГАЛЕРИЈУ, ТАКО ДА
КЕТЕ БИТИ СИГУРНИ!

ОВО ЈЕ БУПОН, МОЈ
ПОМОЋНИК И РЕНИН
ВЕРЕНИК!

ГОРДОНУ СЕ НИЈЕ НИМАЛО ДО-
ПАО ОВАЈ ТИП БИКОВСКОГ
ВРАТА.

ГОРДОН, ЗАРКОВ, ЕРГОН И БУ-
ПОН ДРЖЕ РАТНИ САВЕТ...

ЈАКО ХОКЕМО ДА ОСЛО-
БОДИМО ОВАЈ НАРОД,
НЕ СМЕМО СТАТИ!
НАШ СПЕДЕКИ ЦИЉ
ЈЕ ОВА ХЕМИЈ-
СКА ФАБРИ-
КА!

ЈАЛИ ДЕЈЛ ЈЕ НЕЗАДОВОЉНА.

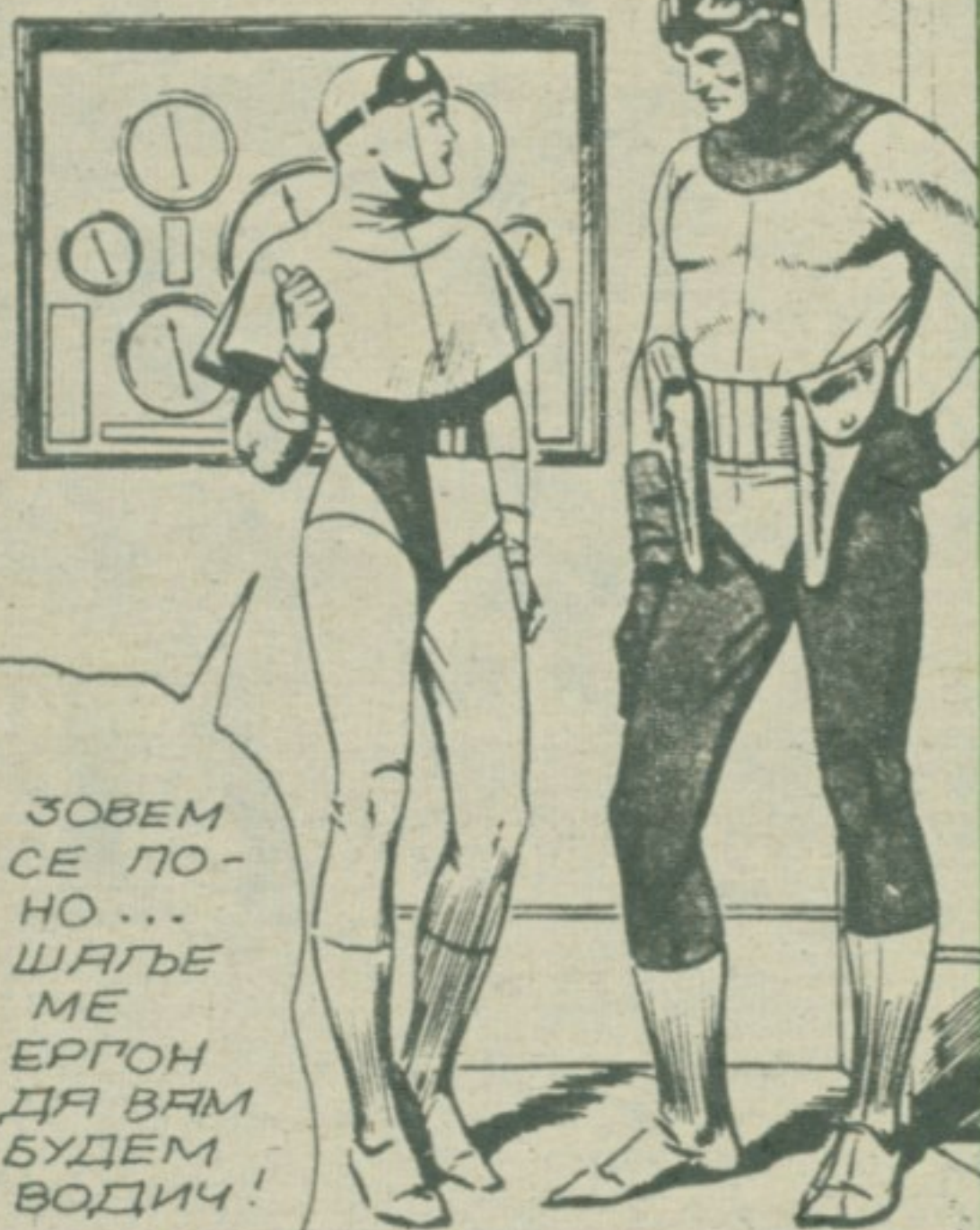
ЈАКО СИ ВЕГ
РЕШИО ДА
ПОГИНЕШ,
МОГАО БИ
МИ ДОПУСТИ-
ТИ ДА ПОБЕМ
С ТОБОМ!

НЕ БРИНИ,
ДРАГА, ВРА-
ТИЋУ
СЕ!
ЗДРА-
ВО!

РЕНА ЈЕ
ОДЛУЧИЛА
ДА СЕ ПРЕ-
РУШИ ДА
БИ БИЛА
УЗ СВОЈУ-
НАКА ФЛА-
ША ГОР-
ДОНА.

ГОРДОН ЈЕ УПРАВО ХТЕО
ДА КРЕНЕ КАД МУ СЕ ПРИ-
ДРУЖИО ЛЕП, ВИТАК
МЛАДИК.

ЗОВЕМ
СЕ ПО-
НО...
ШАЉЕ
МЕ
ЕРГОН
ДА ВАМ
БУДЕМ
ВОДИЧ!

ДОЛЕ, ГЛУ-
ПАНЕ! СВДА
ОКОЛО СУ
МИНГОВИ
ВОЗНИЦИ!

ЕНО
ФА-
БРИ-
КЕ!

У МЕЂУВРЕМЕНУ, БУЛОН
ЈЕ ОТКРИО ДА ЈЕ РЕНА НЕСТА-
ЛА.

КЛАДИМ СЕ ДА ЈЕ ОТИ-
ШЛА СА ОНИМ ГОРДОНОМ!
ИДЕМ ЗА ЊИМА!

ГЛУПОСТИ!
ЈАКО СЕ ОНА И ЗАГРЕ-
ЈАЛА, ФЛАШ ЈЕ НИКА-
ДА НЕ БИ ОХРАБРИО
У ТОМЕ!

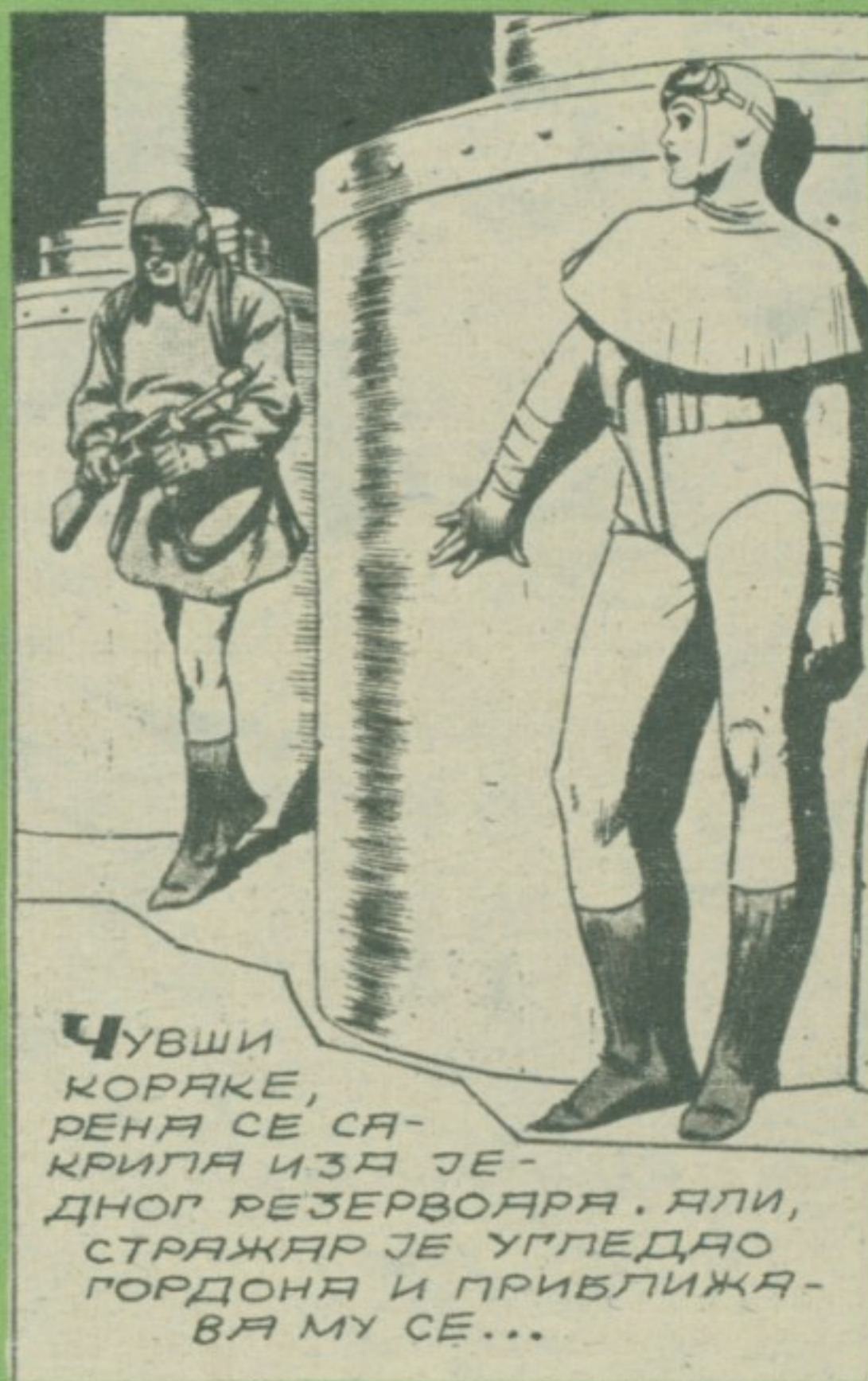
ГОРДОН ЈОШ
НЕ ПРИМЕ-
ТУЈЕ ДА ЈЕ
ПОНО У СТВА-
РИ - ЖЕНА.

У ХЕМИЈСКОЈ
ФАБРИЦИ, ГОРДОН
ЈЕ УСПЕО ДА ИЗ-
БАЦИ ИЗ УПОТРЕ-
БЕ ГЛАВНУ КОНТРО-
ЛНУ ТАБЛУ.

ЧУВШИ
КОРАКЕ,
РЕНА СЕ СА-
КРИЛА ИЗА ЈЕ-
ДНОГ РЕЗЕРВОАРА. ЈАЛИ,
СТРАЖАР ЈЕ УГЛЕДАО
ГОРДОНА И ПРИБЛИЖА-
ВА МУ СЕ...

РЕНА СЕ БАЦИЛА
НА ЊЕГА...

ФЛАШЕ!
ФЛАШЕ!

ГОРДОН ЈЕ ОБОРИО СТРА-
ЖАРА МЕТКОМ ИЗ ПИШТО-
ЉА.

ТИ СИ КАО ДИВЉА
МАЧКА, ПОНО! УПОТРЕ-
БИО СИ НОКТЕ, А НЕ
ПЕСНИЦЕ!

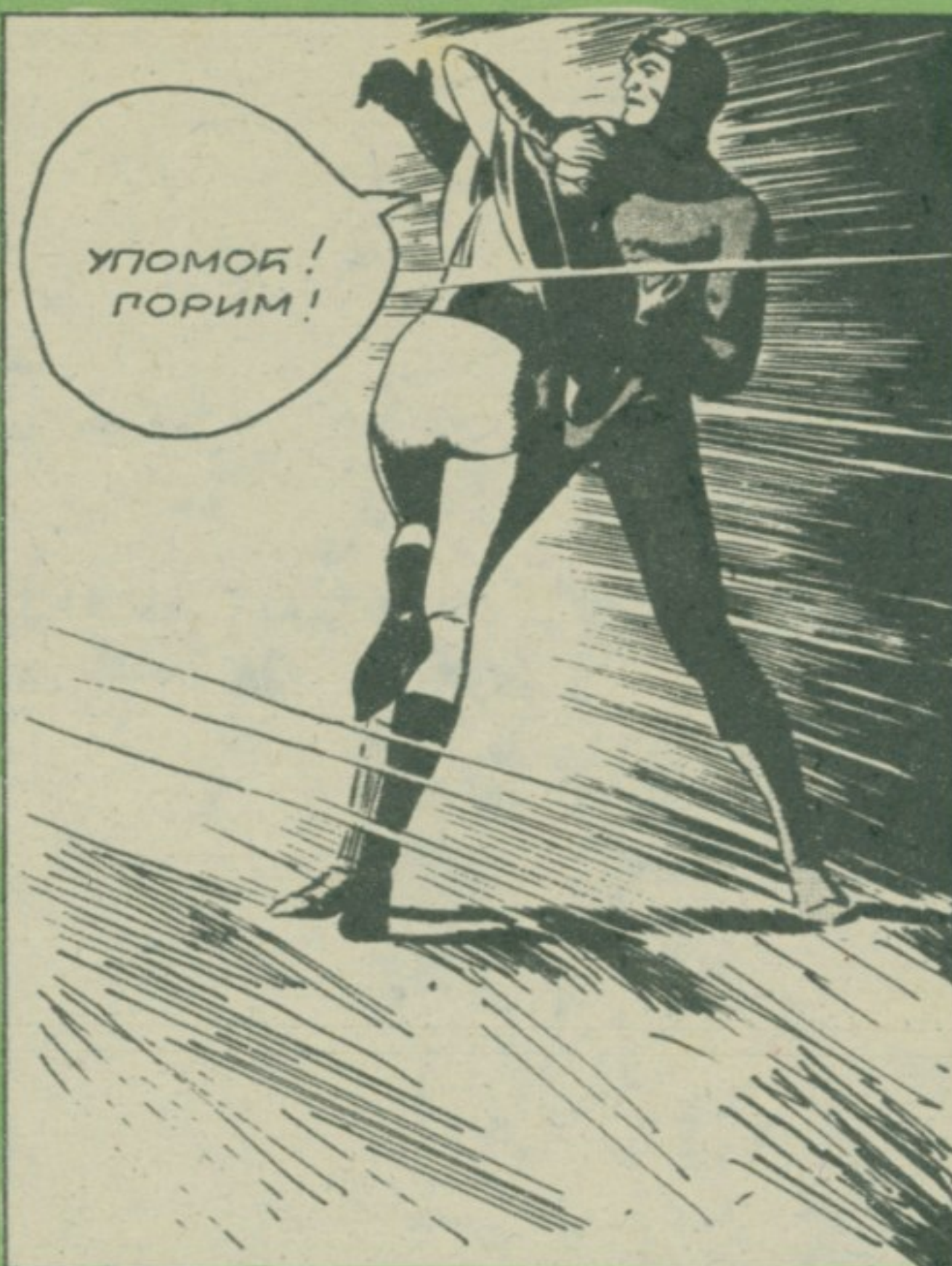
НЕ ПЛАЧИ, ДЕЧКО! СИГУ-
РНО СЕ ПРВИ ПУТ НА-
ПАЗИШ У ОВАКО
ОПАСНОЈ СИ-
ТУАЦИ-
ЈИ!

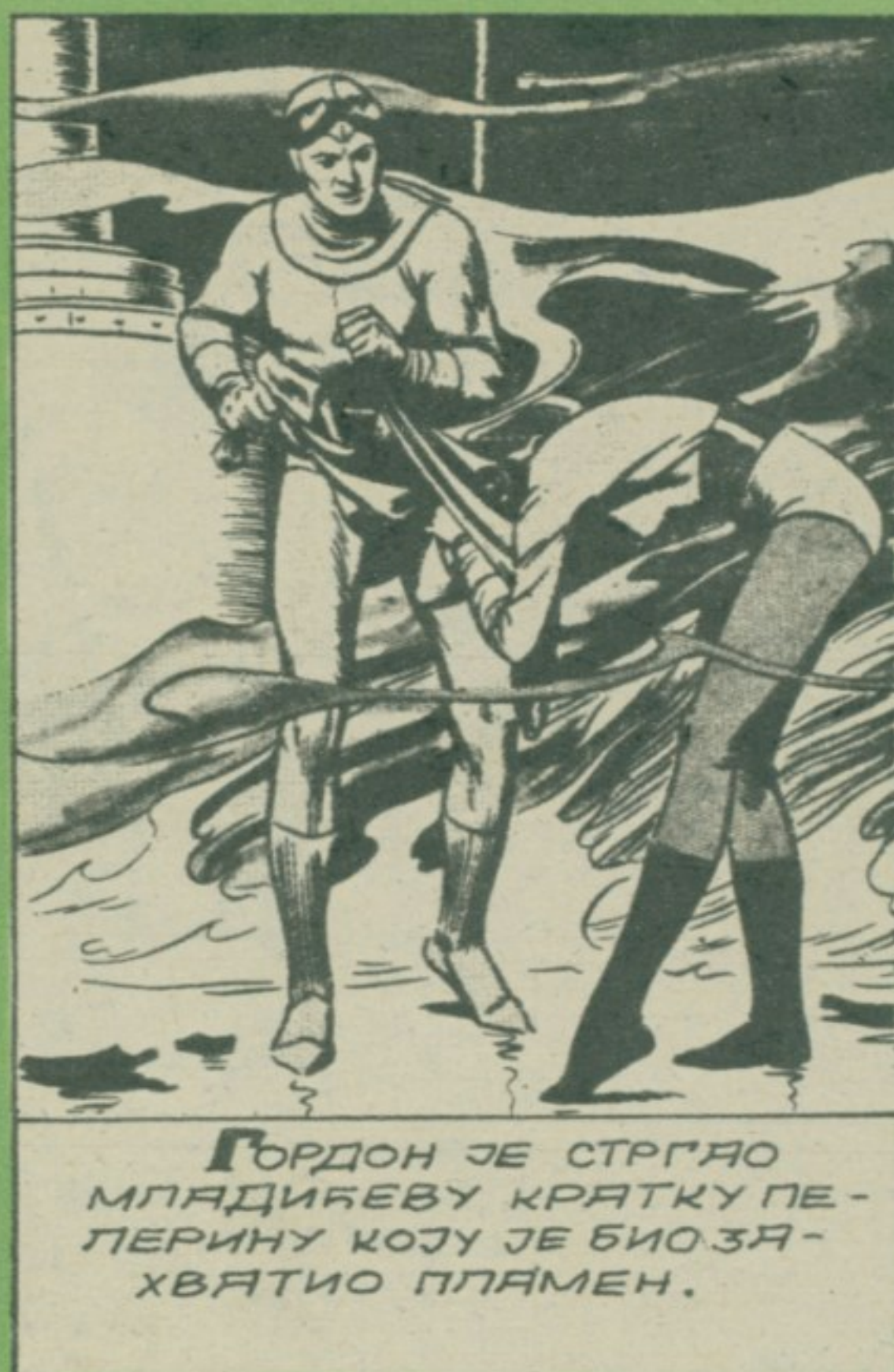
НИ ГОРДОН НИ РЕНА НИСУ ПРИ-
МЕТИЛИ ДА ЈЕ МЕТАК ИЗ СТРА-
ЖАРЕВЕ ПУШКЕ ПРОБИО ЈЕДНУ
ЦЕВ, ИЗ КОЈЕ САДА ИЗЛАЗИ ОТРО-
ВНА ХЕМИКАЛИЈА.

ИСТИЧУКИ ИЗ ЦЕВИ,
ОПАСНА
ТЕЧНОСТ
СЕ У ДО-
ДИРУ СА
ВАЗДУХОМ-
ЗАПАЛИ-
ЛА.

УПОМОГ!
ГОРИМ!

ГОРДОН ЈЕ СТРГАО
МЛАДИКЕВУ КРАТКУ ПЕ-
ПЕРИНУ КОЈУ ЈЕ БИО ЗА-
ХВАТИО ПЛАМЕН.

ПА ТО ЈЕ ЖЕНА! ВИ
СТЕ РЕНА, БРГОНОВА СЕ-
СТРА! ТРЕБАЛО ЈЕ ОД-
МАХ ДА ПРИМЕТИМ:
СУВИШЕ СТЕ ЛЕПИ ЗА
МУШКАРЦА!

ОХ, ЖЕЛЕЛА СЈАМ ДА БУ-
ДЕМ УЗ ВАС! БОЈАЛА СЈАМ
СЕ ДА НЕ НАСТРАДАТЕ!
ПОЉУБИТЕ МЕ ... И РЕЦИ-
ТЕ ДА МИ ПРАШТАТЕ!

РЕНА И ГОРДОН НИСУ ПРИ-
МЕТИЛИ ДА СУ ЈОШ ДВЕ ОСО-
БЕ УШЛЕ У ФАБРИКУ И ДА
ПРИСУСТВУЈУ НЕЖНОЈ СЦЕНИ:
ДЕЈЛ И БУЛОН!

ФЛАШЕ,
ЗАР
ЈЕ МОГУЌЕ?

ХА-ХА, УХВА-
ТИЛИ СМО
КРАДЉИВЦА
ТУБИХ
ЖЕНА!

ДЕЈЛ, ДРАГА...
ОНА ЈЕ БИЛА
ПРЕРУШЕНА
У МЛАДИКА!
КАКО СЈАМ МО-
ГАО ЗНА-
ТИ?

ЈА ЈА...
КАКО МОГУ
ДА ВЕРУ-
ЈЕМ У
ТО?

РАСПРАВЉАЈУКИ,
НИСУ ПРИМЕТИЛИ КА-
КО ПАТРОЛА ПРЕПЯ-
ЗИ ПРЕКО МОСТА КОЈИ
ВОДИ У ФАБРИКУ.

СРЕКОМ,
ДЕЗЛ
ЈЕ ДИ-
ГЛА ПО-
ГЛЕД...

ФЛАШЕ!
МИНГОВИ
ВОЗНИЦИ!

ГОРДОН ЈЕ ГУРНУО ОНО ТРОЈЕ
У ХОДНИК, А ЗАТИМ ОПАЛИО
У ЈЕДАН ВЕЛИКИ РЕ-
ЗЕРВОАР.

ВОЗНИЦИ СУ УСТУКНУ-
ЛИ КАД СУ ХЕМИЈСКЕ
СУПСТАНЦЕ, ОСЛОБОЂЕ-
НЕ ИЗ РЕЗЕРВОАРА, ПО-
ЧЕЛЕ ДА ЕКСПЛОДИРА-
ЈУ.

ГОРДОН И ОСТАЛИ НАПУ-
ШТАЈУ ФАБРИКУ, КОЈА ЈЕ
УБРЗО ПОСТАЛА ВЕЛИКА
ПОМАЧА.

УСКОРО СУ ЗА-
УРЛИКАЛЕ
СИРЕНЕ. ГО-
РДОН ЈЕ ПОДИ-
ГАО ПОКЛО-
ПАЦ СА ЈЕД-
НОГ НАПУШТЕ-
НОГ ШАХТА
И РЕКАО ИМ
ДА СИЋУ.

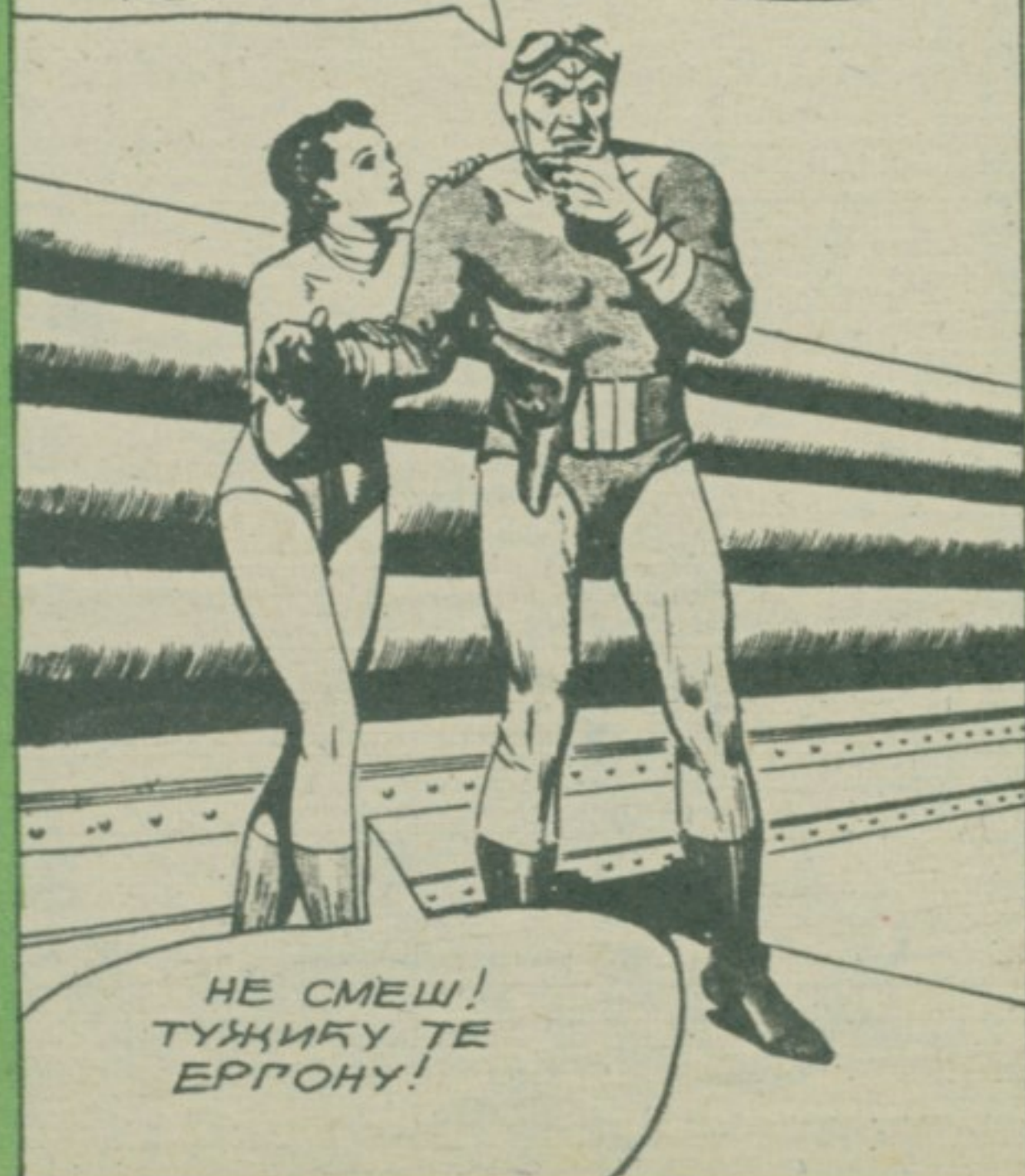
АЛИ ТЕК ШТО ЈЕ ОН ЗА-
ШАО У ЧЕСТАР, ЧУО ЈЕ ИЗЈА
ЛЕЂА КОРАКЕ...

ДЕЗЛ!
ЗАР ТИ
НИЈАМ
КАЗАО ДА
ЧЕКАШ
ТА-
МО?

ОСТАЈЕМ
С ТОБОМ!
ТУ МИ ЈЕ
МЕСТО!

ЗА ТО ВРЕМЕ У ШАХТУ...

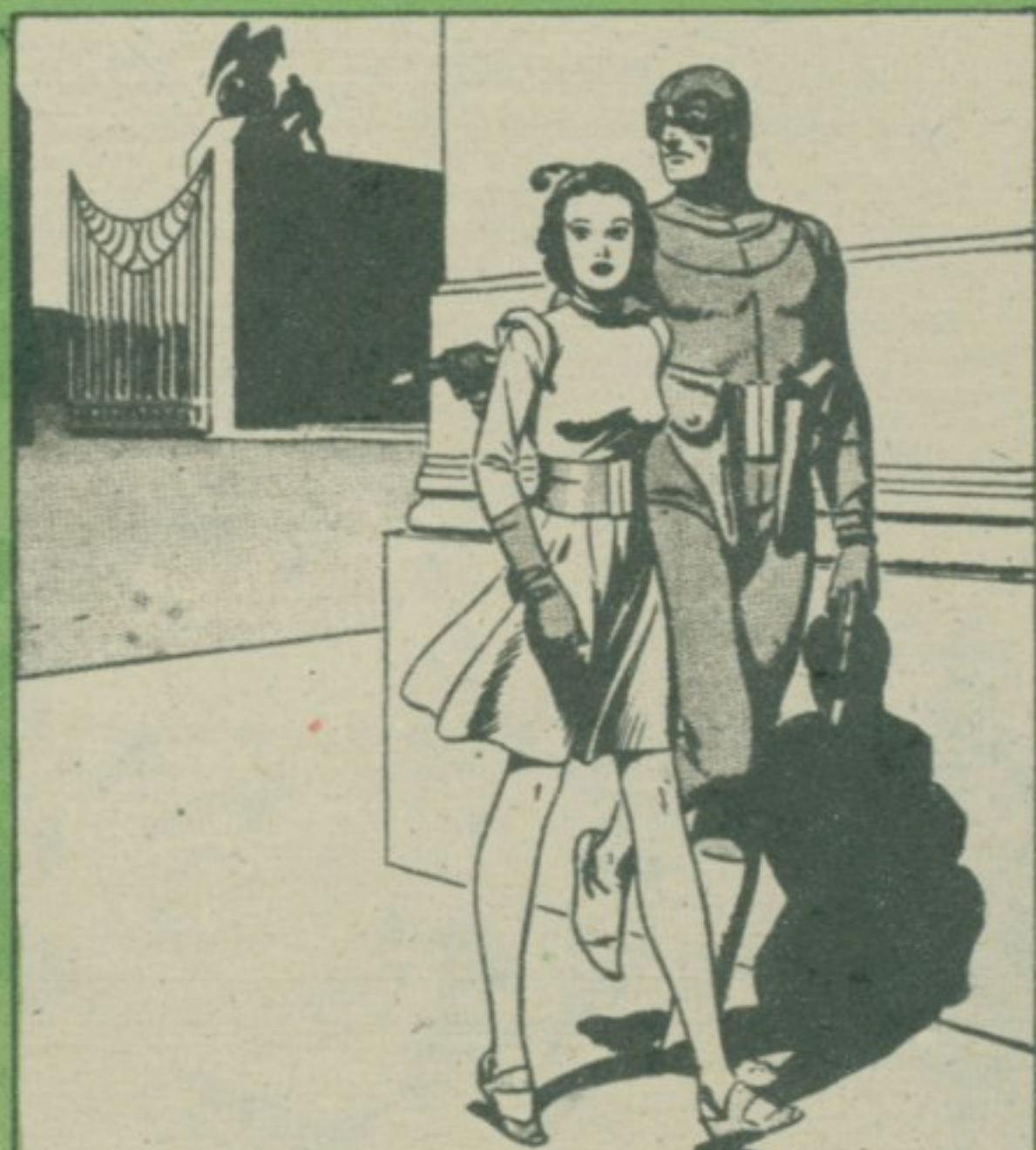
ИДЕМ ЗА ЊИМ! ОСВЕТИКУ МУ СЕ
ШТО ЈЕ ХТЕО ДА МИ ТЕ ПРЕОТ-
МЕ!

НЕ СМЕШ!
ТУЖИКУ ТЕ
ЕРГОНУ!

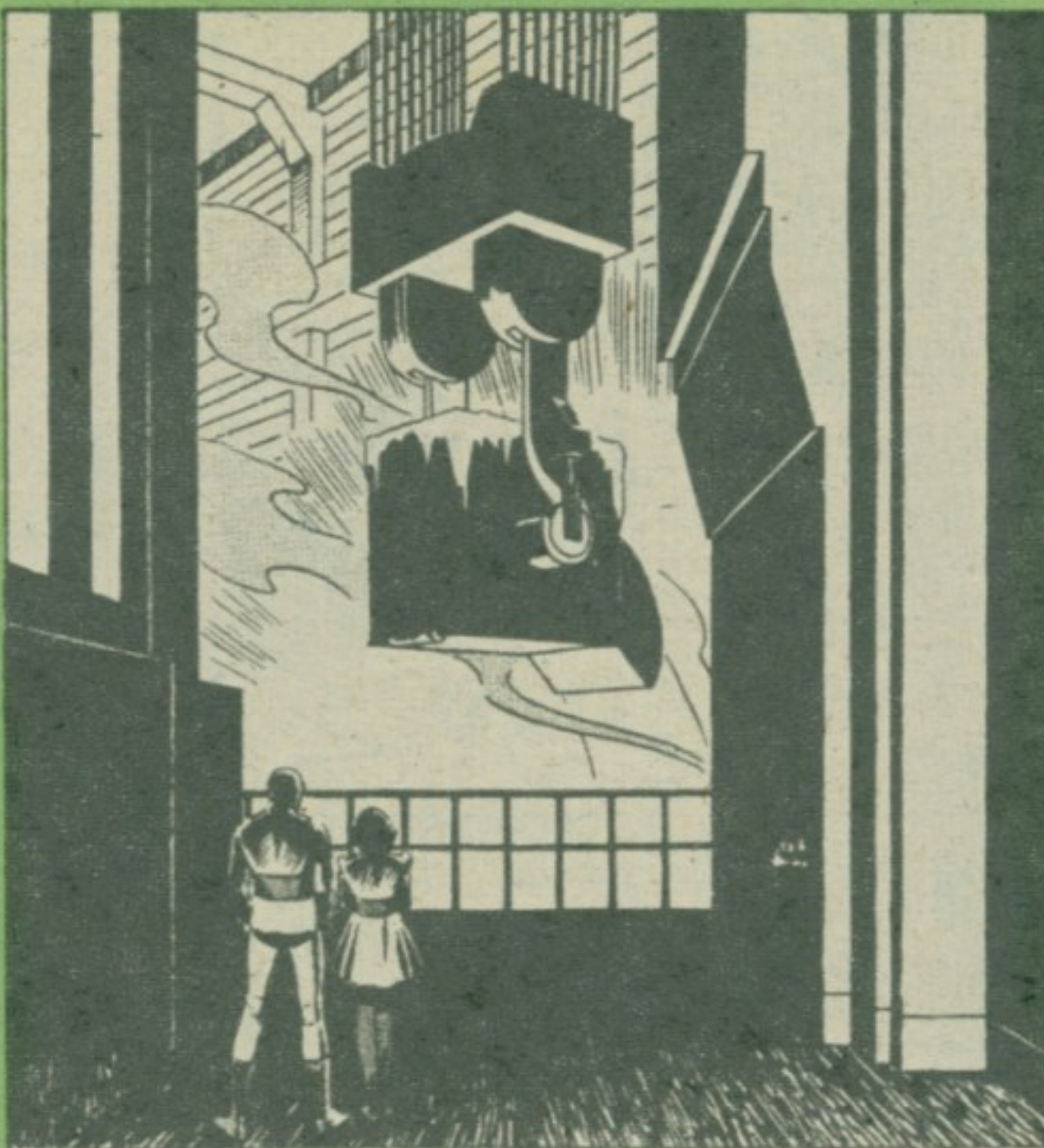
АЛИ, БУЛОН НИЈЕ ВО-
ДИО РАЧУНА О РЕНИНОЈ
ПРЕТЊИ И ИЗИШАО ЈЕ ИЗ
ШАХТА.

ГОРДОН И ДЕЗЛ ВЕШТО
ИЗБЕГАВАЈУ СТРАЖАРЕ,
АЛИ НЕ СЛУТЕ ДА ИМ ЈЕ
БУЛОН ЗА ПЕТАМА.

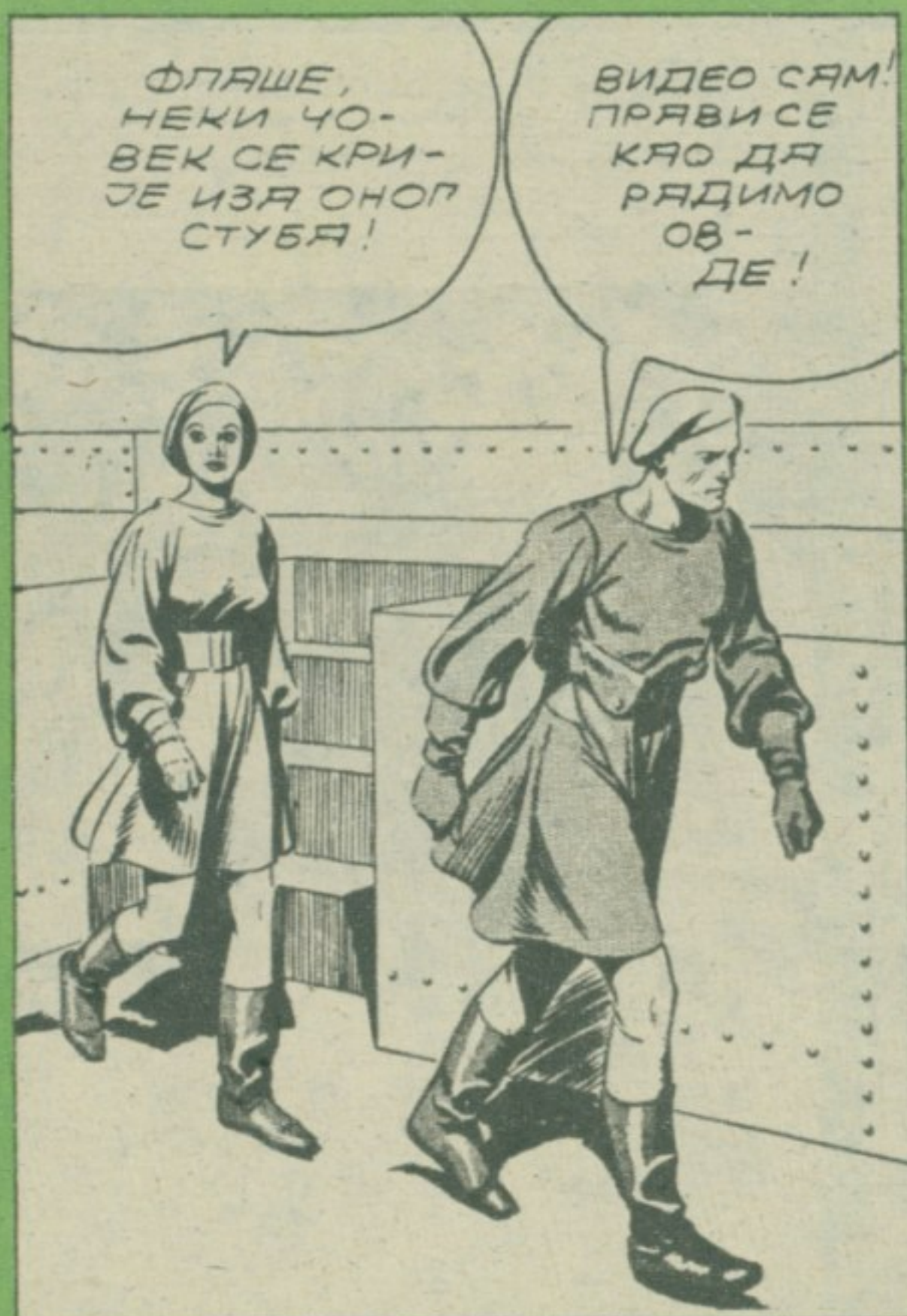
Мингове
патроле
трагају за
бегунцима, за чије је
главе обећана висока
награда.

Гордон и дејл су ушли
у фабрику оружја...

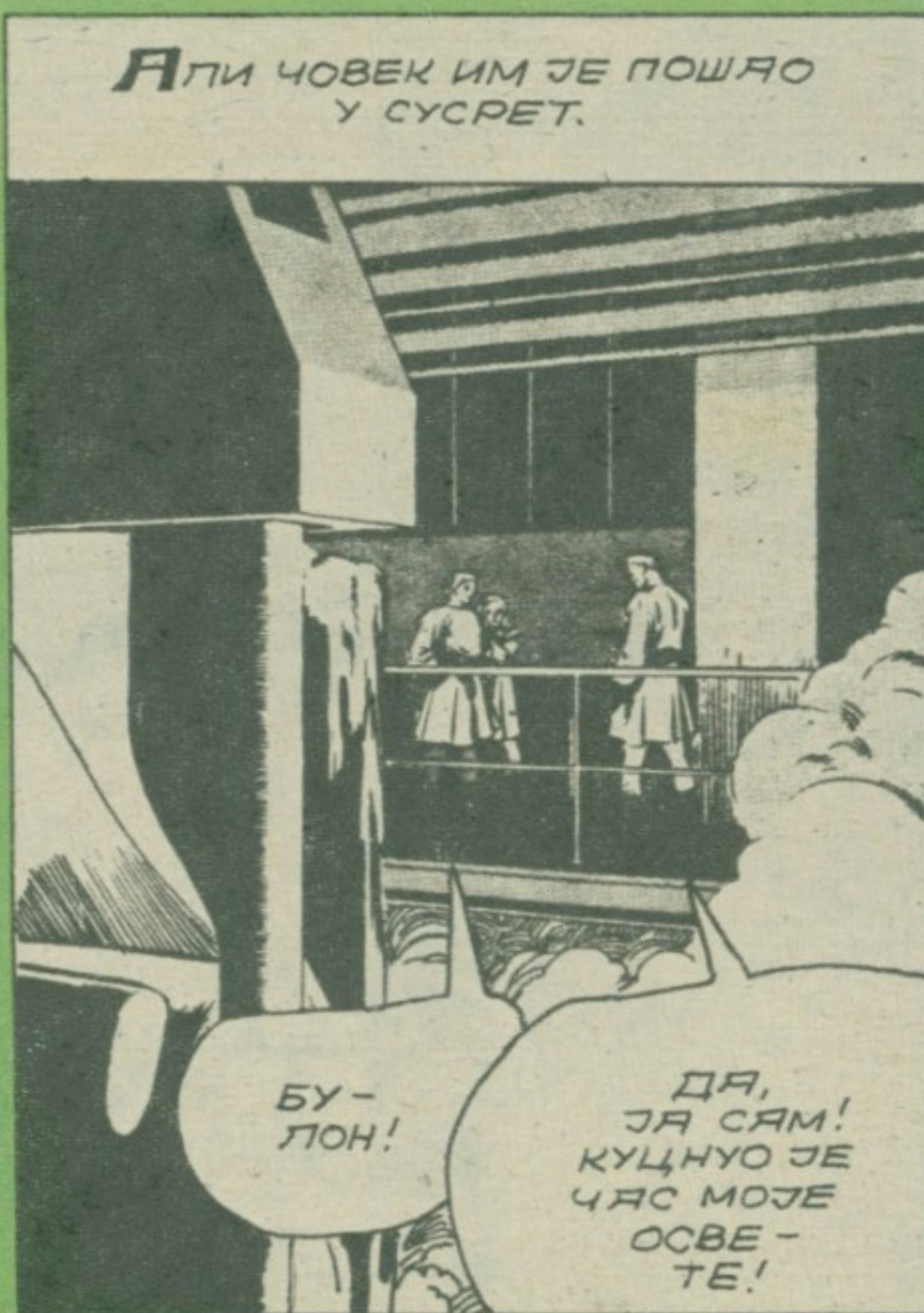

Флаш је помогао дејл
да обуче раднички ком-
бинеzon.

ФЛАШЕ,
НЕКИ ЧО-
ВЕК СЕ КРИ-
ЈЕ ИЗЈА ОНОГ
СТУБА!

ВИДЕО СЈАМ!
ПРЯВИ СЕ
КАО ДА
РАДИМО
ОВ-
ДЕ!

Али човек им је пошао
у сусрет.

БУ-
ЛОН!

ДА,
ЈА СЈАМ!
КУЦНУО ЈЕ
ЧАЈС МОЈЕ
ОСВЕ-
ТЕ!

Знајући да с њим не
вреди расправљати, флаш
се бацио на булон.

Док се њих двојица бо-
ре, дејл, ужаснута, раз-
мишља шта да ради.

Снажним ударцем ноге
булон је треснуо флаша
о зид...

Али, флаш је успео да
се прибере и да зада
булону два страшна уда-
рца, од којих се цин
срушио.

У КОМАН-
ДНОЈ КА-
БИНИ,
ГОРДОН
ЈЕ ЗА-
ГРЛИО
ДЕЈЛА КО-
ЈА ЈЕ БРИ-
ЗНУЛА
У ПЛАЧ.

А У МИНГОВОМ ГЛАВНОМ
ШТАБУ ДАТ ЈЕ ЗНАК ЗА УЗ-
БУНУ.

ОДМЕТНИЦИ У ФАБРИЦИ
ОРУЖЈА БРОЈ ТРИ! СВЕ
ПАТРОЛЕ НЕКА КРЕНУ
ТАМО!

КОМАНДАНТ СЛУЖБЕ
БЕЗБЕДНОСТИ ОДЛУЧИО
ЈЕ ДА ЖРТВУЈЕ ЖИВОТЕ
СТОТИНА РАДНИКА САМО
ДА БИ УХВАТИО ГОРДО-
НА.

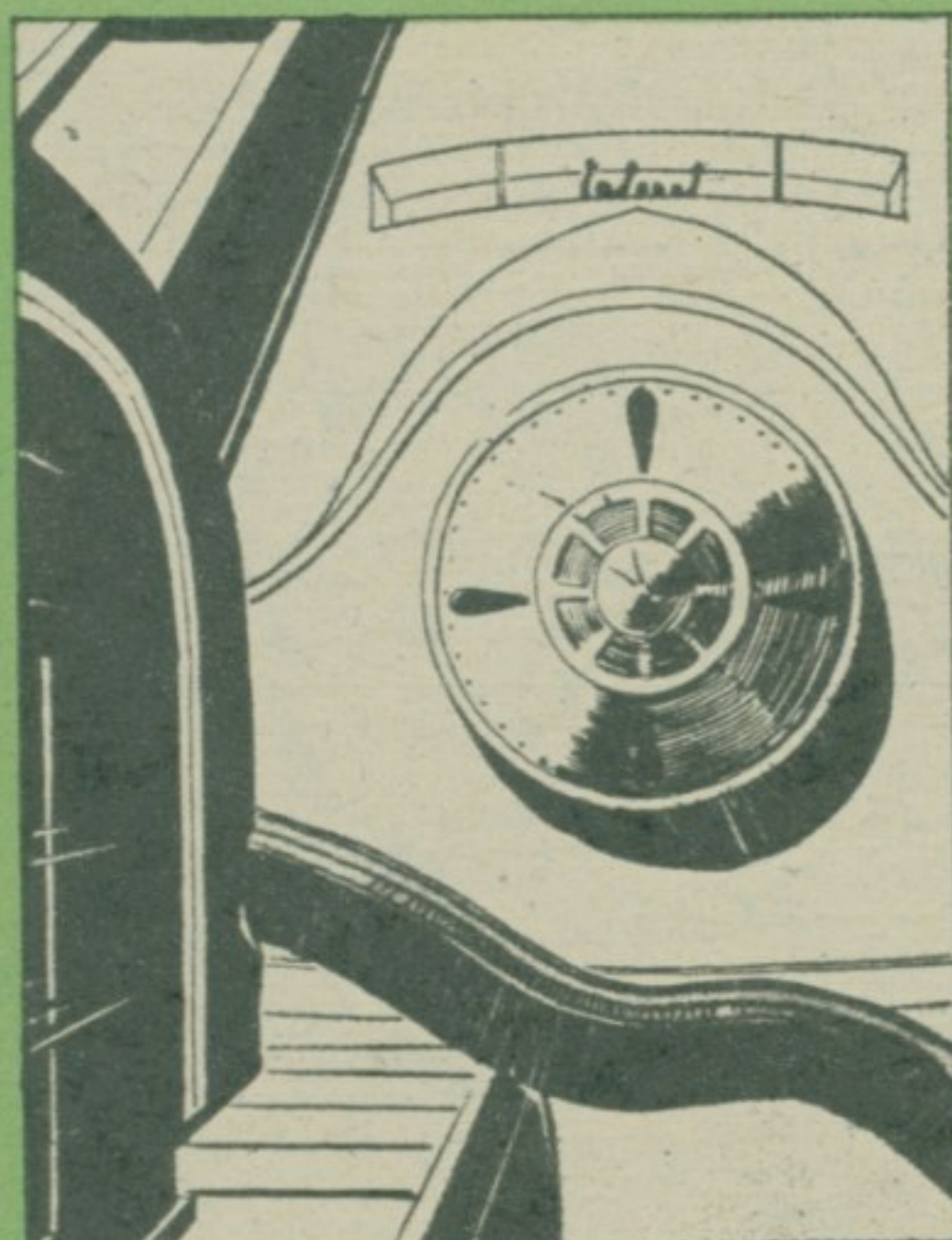
НА ЊЕГОВО НАРЕЂЕЊЕ, АКТИ-
ВИРАНА ЈЕ СИРЕНА ПРОТИВ
ШТРАЈКА, УРЕЂАЈ КОЈИ ИС-
ПУШТА ЗАГЛУШУЈУЋЕ ЗВУКЕ,
ОД КОЈИХ СЕ ПРВО ПОЛУДИ,
А ОНДА УМИРЕ.

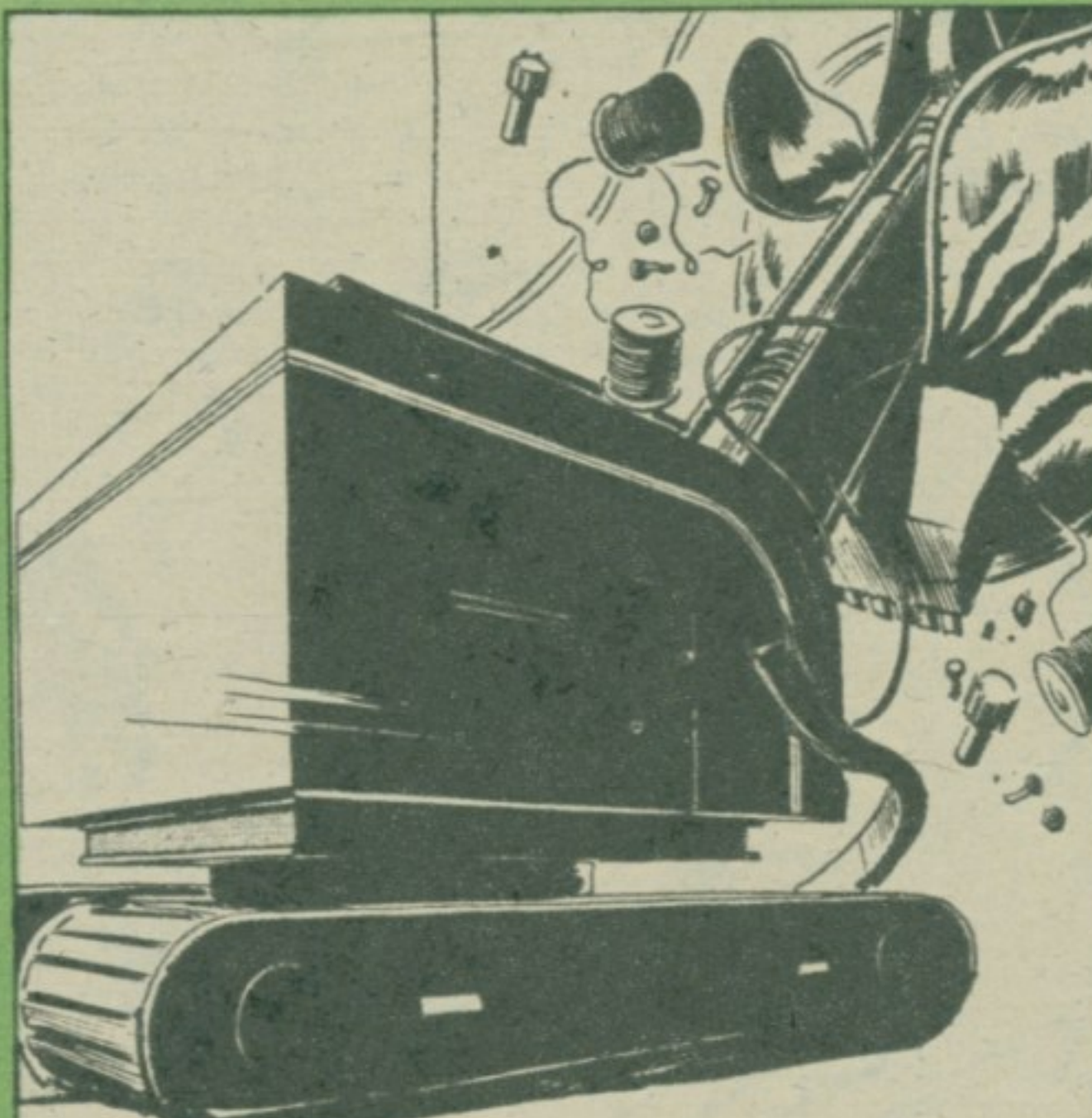
У ФАБРИ-
ЦИ ЈЕ НА-
СТАЛА
ПРАВА
ПАНИКА.
ЉУДИ СУ
СХВАТИЛИ
ДА СУ
ОСУЂЕ-
НИ НА
СТРАШНУ
СМРТ.

ГОРДОНОВЕ УШИ ОДО-
ЛЕВАЈУ, АЛИ ДЕЈЛ НЕ МО-
ЖЕ ДА ИЗДРЖИ УЖАСНЕ
ЗВУКЕ.

ОЧАЈАН ЗБОГ ДЕЈЛА,
ГОРДОН ОДЛУЧУЈЕ ДА
УНИШТИ СТРАВИЧНУ
СИРЕНУ.

КОЛИЦА НА ГУСЕНИЦАМА
КОЈА ЈЕ ГУРНУО У ТОМ ПРАВЦУ
РАЗБИЛА СУ АКУСТИЧКИ УРЕ-
ЂАЈ И УКУТКАЛА СИРЕНУ.

ЗАВЛАДАЛА ЈЕ
МРТВА ТИШИ-
НА. ГОРДОН ЈЕ
ПОДИГАО ОНЕ-
СВЕШЉЕНУ ДЕЈЛА И ПО-
НЕО ЈЕ КА ИЗЛАЗУ.

У ЕРГОНОВОЈ АМБУЛАНТИ...

НЕМА ФИЗИЧКИХ
ОШТЕЋЕЊА, АЛИ ЈЕ
У ТЕШКОМ ПСИХИ-
ЧКОМ СТАЊУ!

ПОТРЕБНИ СУ ЈОЈ ОДМОР,
ЛЕКОВИ И РАДИО-ТЕРА-
ПИЈА! САДА ЈЕ У СТАЊУ
АМНЕЗИЈЕ, АЛИ МОЖДА
ЋЕ ЈОЈ СЕ ЈЕДНОГ ДА-
НА ВРАТИТИ СЕБА-
ЊЕ!

ГОРДОН ЈОЈ ЈЕ ПОНЕО ПО-
СЛУЖАВНИК С ЈЕЛОМ. ВРА-
ТА СУ ШКРИПНУЛА ...

КО СТЕ ВИ?
ЗАШТО СЕ ЧУЈЕ
ТАЈ УЖАСНИ
ШУМ КАД ПОД
СЕ ВИ ПОЈА-
ВИТЕ?

УЗАЛУД РЕНА ПОКУША-
ВА ДА СМИРИ ГОРДОНА...

ТО ЈЕ УЖАСНО! ДО-
КТОР КАЖЕ ДА
СЕ МОРАМ ДР-
ЖАТИ ДА-
ЛЕКО ОД
ДЕЗЛ, МО-
ЖДА ЗА-
УВЕК!

У ТОМ ТРЕНУТКУ ПОЈАВИО СЕ
БУЛОН. ФЛАШ ЈЕ СКОЧИО ...

НИТКОВЕ!
ТИ СИ КРИВ
ЗА СВЕ!

НЕМОЈТЕ!
ЛОШЕ МИ ЈЕ!
МОЈА ГЛА-
ВА ...

ЕРГОН МИ ЈЕ
РЕКАО ШТА
САМ УЧИНИО ...
СИГУРНО
САМ ПО-
ЛУДЕО!

ГОРДОН МУ ЈЕ ПОВЕРОВАО И
ОПРОСТИО МУ СВЕ.

СМИРИТЕ СЕ, БУ-
ЛОНЕ! СВЕ ЋЕ СЕ
ИПАК ДОБРО СВР-
ШИТИ!

МОЈА
ЈЕДИНА НА-
ДА ЈЕ ДОКТОР
ЗАРКОВ! СА-
МО ЈОЈ ОН МО-
ЖЕ ПОМОЋИ.
АЛИ ГДЕ ДА
ЈА НА-
ЂЕМ?

ЗАРКОВ?
КОЛИКО ЗНАМ,
ЊЕГА СУ ЗА-
РОБИЛЕ МИН-
ПОВЕ ТРУПЕ И
ОДВЕЛЕ У
КОНЦЕНТРА-
ЦИОНИ ПО-
ГОР!

ПОГОР? ЗАШТО
МИ ТО РАНИЈЕ НИ-
СТЕ РЕКЛИ? МО-
РАМ ЈА ОСЛОБО-
ДИТИ!

И ТАКО ЋЕ ПОЧЕТИ НОВА АВАН-
ТУРА ФЛАША ГОРДОНА ...

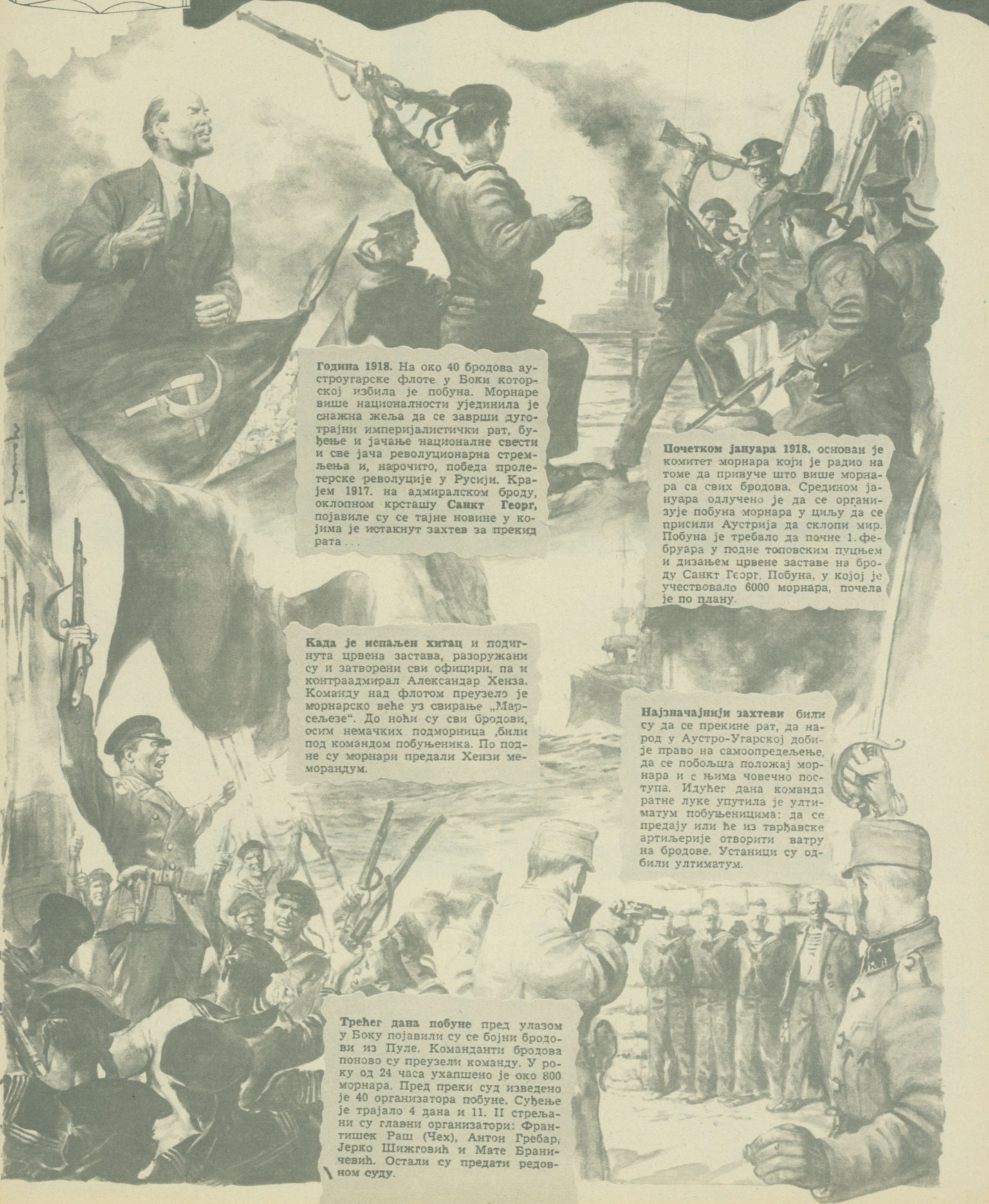
КРАЈ ЕПИЗОДЕ

ДЕЛТА 99

У ИДУЋЕМ БРОЈУ КОМПЛЕТАН СТРИП.

ПОБУНА МОРНАРА У БОКИ

Година 1918. На око 40 бродова аустроугарске флоте у Боки которској избила је побуна. Морнаре више националности ујединила је снажна жеља да се заврши дуго-трајни империјалистички рат, буђење и јачање националне свести и све јача револуционарна стремљења и, нарочито, победа пролетерске револуције у Русији. Крајем 1917. на адмиралском броду, оклопном крсташу **Санкт Георг**, појавиле су се тајне новине у којима је истакнут захтев за прекид рата...

Почетком јануара 1918. основан је комитет морнара који је радио на томе да привуче што више морнара са свих бродова. Средином јануара одлучено је да се организује побуна морнара у циљу да се присили Аустрија да склопи мир. Побуна је требало да почне 1. фебруара у подне топовским пуцњем и дизањем црвене заставе на броду **Санкт Георг**. Побуна, у којој је учествовало 6000 морнара, почела је по плану.

Када је испашен хитац и подигнута црвена застава, разоружани су и затворени сви официри, па и контраадмирал Александар Хенза. Команду над флотом преузело је морнарско веће уз свирање „Марсеље“. До ноћи су сви бродови, осим немачких подморница, били под командом побуњеника. По подне су морнари предали Хензи меморандум.

Најзначајнији захтеви били су да се прекине рат, да народ у Аустро-Угарској добије право на самоопредељење, да се побољша положај морнара и с њима човечно поступа. Идућег дана команда ратне луке упутила је ултиматум побуњеницима: да се предају или ће из тврђавске артиљерије отворити ватру на бродове. Устаници су одбили ултиматум.

Трећег дана побуне пред улазом у Боку појавили су се бојни бродови из Пуле. Команданти бродова поново су преузели команду. У року од 24 часа ухапшено је око 800 морнара. Пред преки суд изведено је 40 организатора побуне. Суђење је трајало 4 дана и 11. II стрељани су главни организатори: Франтишек Раш (Чех), Антон Гребар, Јерко Шижговић и Мате Браничевић. Остали су предати редовном суду.

НАСТРЯДНА ЭТРЯДНА

ВЕЛИКИ СТРАХ

У СТОМАКУ ВРШАЛИЦЕ

(Хонорар: 100 динара)

Прошле године за време школског распуста отишао сам са братом Рајком код деде на село. Као и сва градска деца одмах смо utrчали у шталу, завиривали у кокошарнике, бројали прасиће у обору. Завидели смо нашим вршњацима са села што

деде већ се налазила вршалица око које су се окупиле деца. Радознало су је разгледали са свих страна, пењали се на њу, седели за управљачем, док су се радници уморни од посла одмарали у хладовини.

Убрзо нам је досадило да је разгледамо. Како

избацује слама. У игри је важило правило: „ко погрешно шутне лопту, сам иде по њу“ и тако се он мрзовољно упутио да је дохвати.

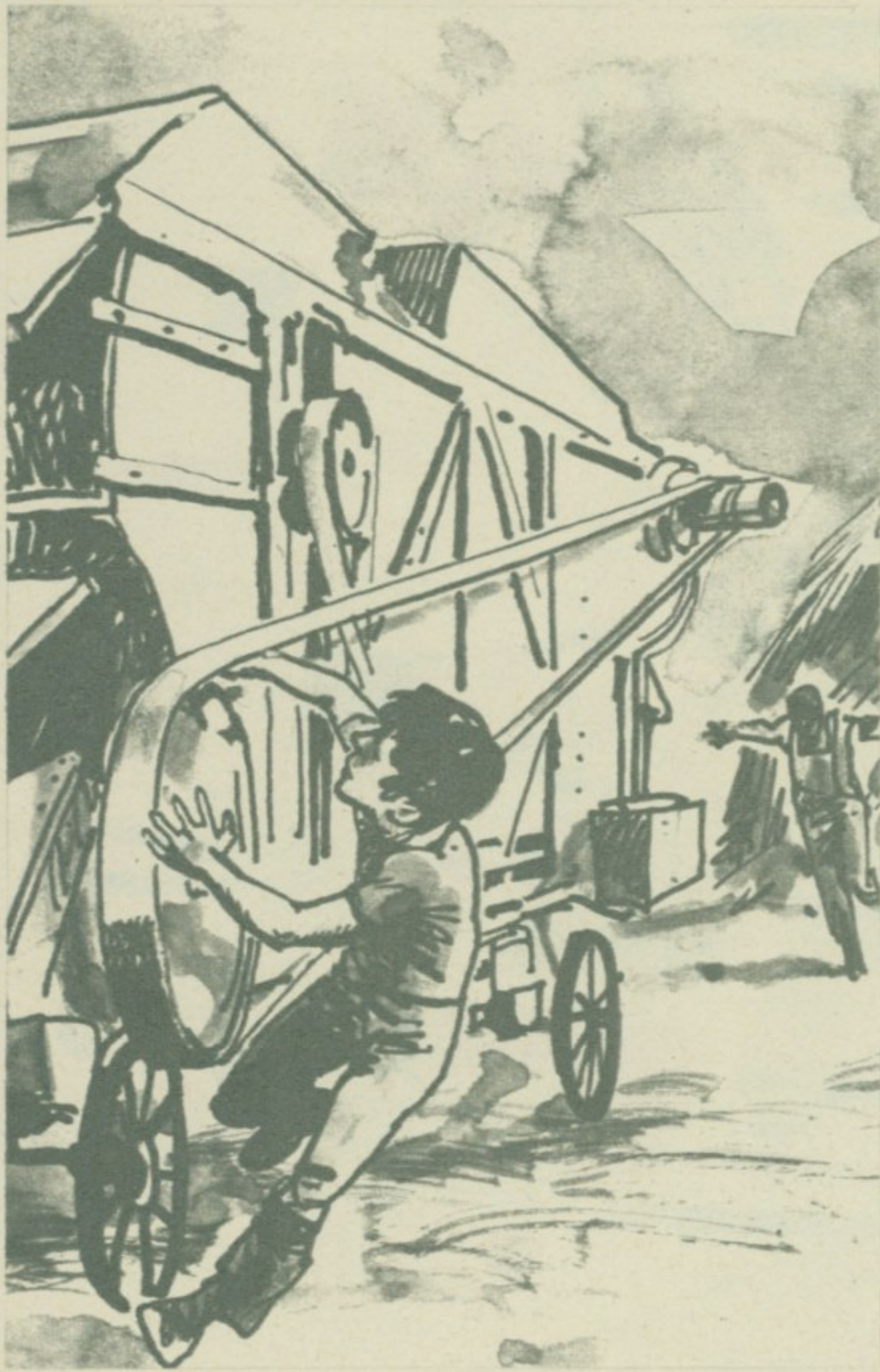
Попео се на точак вршалице, успузао се уз преносни каиш и стигао до отвора у којем је нестала лопта. Довикнуо ми је да је не види и да је вероватно пала на решето за плеву. Кад сам стигао до велике машине, Рајко се већ потрушкe спуштао низ отвор и ускоро нестao у њему. Изненада, точак који покреће „виле“ за избацивање сламе почео је да се окреће, у почетку полако а затим све брже. Неко од мојих другова играо се у кабини, случајно притиснуо дугме и покренуо бубањ у вршалици. Почео сам да вичем али ме од буке машине нико није могао да чује.

Замислио сам шта се дешава Рајку. Од немоћи пошле су ми сузе на очи, а сваки секунд био је драгоцен. Ако нешто не учиним, самлеће га, мислио сам. Очајан, стиснуо сам зубе и потурио десну шаку под преносни каиш верујући да ћу тако зауставити захукталу машину. Каиш ми је здерао кожу са руке и повукао ме навише. Вио сам изнад земље. Бол у шапи постао је неподношљив, мислио сам да ћу се онесвестити. А онда је точак почео спорити да се окреће. Један радник видео је шта се дешава и зауставио вршалицу. Рајково мучно стењање одоздо допирало је до мене. Значи, жив је, тешио сам се, док ме је обливао хладан зној.

Онда су притрчали остали радници и извукли мога брата. Десно колено и глава били су му раскрвављени, али повреде нису биле опасне.

И данас када погледам ожиљке на руци сетим се тих тренутака страха који су ми изгледали као вечност.

Томислав Мајсторовић,
Обреновац —
Бело Поље,
Тамнавска 5

**ПОТУРИО САМ ДЕСНУ ШАКУ ПОД ПРЕНОСНИ
КАИШ ВЕРУЈУЋИ ДА ЋУ ТАКО ЗАУСТАВИТИ
ЗАХУКТАЛУ МАШИНУ.**

могу да се играју са свим тим животињама.

— Хајде да вам покажемо како се врше жито — рекоше нам једног дана.

А ми смо једва дочекали да и то видимо.

Недалеко од имања мог

смо понели лопту, почели смо да играмо фудбал да бисмо прекинули време док не почне сакупљање жита.

У једном тренутку Рајко је погрешно „дегажирао“ лопту која је улете-ла у широки отвор на вршалици, тамо где се

**ГРАНА ЈЕ СВАКОГ
ТРЕНУТКА МОГЛА ДА
ПУКНЕ.**

Променио сам хоби

(Хонорар: 100 динара)

Д о пре неколико година скупљао сам птичја јаја и био веома поносан на своју збирку. Нисам обраћао пажњу на родитеље и своје другове који су ми говорили да су птице украс природе. Мислио сам да ми завиде. Данима сам лутао шумама забачене главе и међу густим крошњама дрвећа тражио гнезда.

У пролеће сам имао најбољу „бербу“. Жута, пе-

гава, нека скоро црна, мала као нокат или дугуљаста из сићушних гнезда премештала су се на полице моје застакљене витрине. Бушио сам их на два краја, а затим издувавао садржину. Морам признати да ми је било жао тих нерођених птица, али зато сам био једини дечак у крају који се могао похвалити таквом необичном збирком.

Једног дана читаво поподне провео сам траже-

ни гнезда. Али све је било узалуд. И баш кад сам кренуо кући спазио сам једно при врху разгранатог хрasta, око кога је кружило неколико вра-на. Без размишљања почео сам да се верем уз дрво. Дланови су ми бри-дели, а изгуљена колена пекла. Налазио сам се на двадесетак метара висине али лисам осећао никакав страх. И управо када сам хтео да дохватим гнездо, танка грана на којој сам стајао почела је да крц-ка. Следећег тренутка ле-тео сам према земљи по-кушавајући да зграбим једну од грана које су ми шибале лице и цепале кошуљу.

Најзад сам успео да се ухватим за једну. Висио сам изнад оштрог камења и бодљикавог шибља. О-бузело ме очајање... Ако паднем и полозим ноге, у тој дивљини нико ме неће пронаћи. Док сам трзао телом да бих ногама до-хватио стабло, грана за коју сам се држао пре-тећи се савијала. Сваког тренутка могла је да пук-не. Почео сам да вриштим и дозивам помоћ иако сам знао да ме нико не може чути. Већ помодрелим шакама грчевито сам сте-зао грану, а нокте дубоко зарио у меку кору др-вета.

Ознојени прсти почели су да клизе. И у мени се јавила нека чудна сна-га. Замахнуо сам ногом увис и њоме дохватио грану за коју сам се др-жао. Дуго сам се одмарао док се нисам одлучио да сиђем.

Од тада, престао сам да правим збирку птичјих јаја. Сада сакупљам мар-ке. Александар Милу-тиновић, Краљево, Саве Ковачевића 10

ПРИВИЋЕЊА У ШУПИ

(Хонорар: 100 динара)

У четвртог разреду ос новне школе први пут сам се заљуби-ла. Својим пријатељица-ма, Сауди и Мири, саоп-штила сам ту велику тај-ну и на моје изненађење одговориле су ми да та-кође имају „младиће“. Сва тројица били су не-колико година старији од нас и заједно смо ишли у исту школску смену. Не-стрпљиво смо очекивале мале и велике одморе да бисмо их виделе.

Ускоро су сви у раз-реду приметили да се не-што чудно дешава са на-ма. Незаинтересовано смо слушале учитељицу, од-сутно гледале кроз про-зор и непрестано се до-шаптавале.

Једног дана Мира је решила да се мало наша-ли. Написала је писмо нашим симпатијама, без нашег знања. Да не би-смо посумњале у њу, је-дно је послала и изабра-нику свога срца. Али, де-чак којем је дала цеду-лице одмах их је предао учитељици. Већ сутрадан она је прочитала те љу-бавне изјаве пред целим разредом. Сви су нас под-смешљиво гледали и за-диркивали.

Ускоро је и мој старији брат све сазнао. „Сестра ме обрुकала, мораћу да је казним“, свима је при-чао. А мој „изабраник“ био је његов најбољи друг. Тога дана са зебњом у души стигла сам кући. По намргођеном његовом лицу видела сам шта ми се спрема. Само да се не

сети мрака, шапутала сам и кршила руке. И управо се то десило...

Позвао ме да пођем за њим, а ја сам га без речи послушала док су ми сузе текле низ лице. Ћутке

сам га пратила, јер сам знала да о мојој срамоти није испричао родитељи-ма. Одвео ме до шупе за дрва, гурнуо унутра и два пута закључао врата. Ос-тала сам у мраку дрхтећи

од страха. Од раног де-тињства плашила сам се мрака, јер су ме увек каж-њавали тако што су ме остављали у соби у којој су гасили светло.

Храбрила сам себе и покушавала да смислим како да се извучем. У шупи није било прозора а врата нисам смела да развалим. Снда су почеле да ми се привиђају разне животиње. У почетку ма-ле и љигаве, које су ми се врзмале око ногу, а затим све веће, с нако-стрешеном длаком и ис-кеженим зубима. Дрхтала сам од страха и склуп-чана у једном ћшкку, ис-под гомиде дрва, чекала да ме авети прогутају. А оне су долазиле све бли-же, надишале над мене, већ сам осећала и њихов врели дах. Вриштећи, ис-кочила сам из оног „бу-цака“. Дрва су се сручила на мене...

— Појешће ме! Спасите ме, мама! — грчала сам заборављајући на своје љубавне јаде.

Забринута што ме још нема из школе, моја мајка је стајала на вратима ку-ће и чекала да се поја-вим. Зачула је запома-гање, потрчала је према шупи и откључала врата. Једва ме је препознала, толико ми је лице било искривљено од страха. Сатима нисам могла реч да проговорим.

Стехија Врето,
Фоча,
Медицински центар

СКЛУПЧАНА У ЈЕДНОМ ЋОШКУ ШУПЕ ЧЕ-КАЛА САМ ДА МЕ АВЕТИ ПРОГУТАЈУ

КАО У ПРАВОМ РАТУ

(Хонорар: 100 динара)

Једног дана мој нај-бољи друг Стојмир позвао ме после часова и пазећи да га не-ко не чује саопштио ми новост:

— Открио сам једну нову игру! Знам да ће ти се допасти — рекао је та-јанствено. — Дођи око пет сати на пољанче и немој никоме да говориш куда идеш.

Стојмиров отац био је милиционар и често смо од њега „позајмљивали“ шапку, опасач или пен-дрек и играли се „лопова и милиције“. Али, већ нам је била досадила та јурњава по градилиштима и туђим подружима. Зато сам се веома обра-довао новој игри коју је Стојмир открио. Једва сам чекао пет сати.

Чим сам стигао на ли-ваду Стојмир ми рече да скупим суве гранчице да бисмо запалили ватру. Извадио је из џепа један замотуљак и када га је отворио угледао сам — метке, праве, жуте, које је кришом узео од оца.

— Шта си се препао! — рекао ми је шеретски. — Сад ћеш видети како пу-цају.

Легли смо иза једне стене. Он је узео парче папира, умотао у њега неколико метака и бацио их у ватру. Запушио сам рукама уши очеку-јући експлозију. Неко-лико тренутака касније грунуло је...! Догореле гране високо су полете-ле, а на нас су се сручи-ли каменчићи и прашина. Баш као у правом рату.

— Зар није дивно? — усхићено је повикао Стој мир. — Хајде, пробај са-да ти.

Понесен његовим оду-шевљењем зграбио сам пуну шаку зрна и замах-нуо према ватри. Како сам био веома узбуђен нисам добро циљао, тако да је само неколико зрна упало у ватру а остала су пала поред ње. Мој друг је провирио иза стене и љутито ми рекао:

— Права си незналица! Шта би било да је то не-мачки бункер?

Искочио је из заклоне и потрчао према ватри. Већ следећег тренутка скупљао је зрна и бацао их у пламен. И баш кад сам хтео да га опоменем зачуо се прасак, много јачи него претходни. У-

гледао сам Стојмира ка-ко пада држећи руке на лицу. Потрчао сам према њему али сам после неко-лико корака застао. Обу-зеле су ме црне мисли. Оптужиће ме за убиство како ћу рећи његовој мајци што га нисам спре-чио, јадиковао сам. Не знајући шта да радим почео сам да га дозивам, и запомагао на сав глас.

Уто се Стојмир помери. Није био повређен већ само ошамућен. Мене о-бузе нека милина, потр-чах и загрлих га.

— Не допада ми се ова игра — рекао сам док ми је глас подрхтавао.

— Заиста ништа наро-чито! — потврди Стојмир, а мени лакну.

Ђорђе Дафинчевски,
Штип, Пиринска 77

Don
BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

ТАКО,
ПРИЈАТЕЉУ!
ТО ТИ САД
НИЈЕ
ПОТРЕБНО!

ОВДЕ СМО СИ-
ГУРНИ, ДЕЦО!
А ТО ЈЕ ВЕЋ
МНОГО!

МОЖЕТЕ
ГА ИЗБАЦИТИ,
ФЛАШЕ, ЧИМ
ПРОРАДЕ
ПУМПЕ!

САМО
ДА МОТОРИ ПРО-
РАДЕ!

ДРЖИ СЕ,
ФЛАШЕ!
КРЕЋЕМО!

У РЕДУ, ДЕЦО!
ОТВОРИТЕ ЦЕВ ЗА
ИЗБАЦИВАЊЕ! ЈЕДАН
ЈЕ ОВДЕ СУВИШАН!

ТАКО!
МИСЛИМ ДА
СМО САД
СЛОБОДНИ!

НИСАМ ВЕРОВАО,
ФЛАШЕ,
ДА ЋЕМО СЕ
ИЗВУЋИ!

ОТРЕСЛИ
СМО СЕ,
НАЈЗАД, ВЕ-
ЧЕРИЈАНАЦА!

КАКО
СЕ
ОСЕЋА-
ТЕ,
ДЕЦО?

НИСУ
НАМ
НИШТА
УЧИНИ-
ЛИ!

НА
ВРЕМЕ
СИ
НАС
СПА-
САО!

НИЈЕ
ЈОШ СВЕ
ГОТОВО!
НАПРА-
ВИЋЕ
ОНИ
ГУЖВУ!

ЗНАМ, БРЕ-
ДЕ! АЛ'
ЛАКШЕ ЋЕ-
МО СЊИМА
ПРЕГОВАРА-
ТИ КАД СУ
ДЕЦА У НА-
ШИМ РУКАМА!

ЈАДНИ МАЛИШАНИ!
МОРА ДА ЈЕ БИЛО
СТРАШНО!

АЛ' МИ СЕ
НИСМО
НИМАЛО
УПЛАШИЛИ!

А ВАС
ДВОЈИЦА,
БРЕДЕ?

НАХРАНИ ДЕЦУ
И ЈАВИ У БАЗУ
ДА СУ ОСЛОБО-
ЂЕНИ... АЛ' НЕ
РЕЦИ ГДЕ СУ!

ФЛАШ И
ЈА ЈОШ
ИМАМО
ПОСЛА!

ШТА ТО
НАМЕРА-
ВАШ,
БРЕДЕ?

СЛЕДЕЋИ ПЕТАК: ОТАЦ!

Тражимо пријатеље

Имам 17 година и желео бих да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље и СССР-а. Скупљам салвете и шибце. Драган Гајић, Буке Динића 8, 11050 Београд.

Имам 17 година и желио бих да се дописујем са девојкама и младим из Југославије и иностранства. Језик дописивања српскохрватски и руски. Скупљам разгледнице и стари новац. Недељко Ашоња, Зерије Сунарића 66, 75440 Власеница.

Желео бих да се дописујем са другарицама и друговима широм Југославије. Волим спорт и музику. Скупљам разгледнице и значке. Славољуб Петровић, Ул. Братства-Јединства 28, 38400 Призрен.

Желим да се дописујем са другарицама и друговима широм Југославије. Имам 16 година. Навијам за „Црвену звезду“. Зоран Лековић, село Лекићи, 81000 Титоград.

Имам 16 година и желео бих да се дописујем са другарицама и друговима из наше земље. Волим спорт и музику. Скупљам разгледнице и значке. Новак Јовановић, Ул. Братства-Јединства 28, 38000 Призрен.

Имам 14 година и желим да се дописујем са другарицама и друговима из свих крајева наше земље. Волим спорт и забавну музику. Навијам за „Црвену звезду“ и скупљам салвете. Снежана Ђурић, Ул. Партизанска бр. 4, 11550 Љиг.

Желио бих да се дописујем са девојкама и младим широм наше земље. Волим спорт и музику. Навијам за Ф. К. „Партизан“ и за К. К. „Локомотиву“. Хајрудин Дугић, Реде Поробића 142, 74221 Одак.

Желим да се дописујем са другарицама и друговима из наше земље. Имам 9 година. Навијам за „Партизан“. Југослав Поповић, М. Тита 48, 22322 Нови Карловци.

Желим да се дописујем са девојкама и дечацима широм наше земље. Навијам за „Црвену звезду“. Милан Ђуран, О. Ш. „Гаврило Принцип“, Маршала Тита 8, 77270 Босанско Грахово.

Имам 13 година и желела бих да се дописујем са другарицама и друговима из наше земље. Волим музику и идем у музичку школу. Скупљам салвете. Јасна Лончар, Б. Радића 136, 54500 Нашице.

Имам 14 година и желела бих да се дописујем са другарицама и друговима из наше земље. Зита Фораго, Иђашка 11, 21480 Србобран.

Имам 12 година и желим да се дописујем са девојкама и дечацима из наше земље и иностранства. Скупљам значке, привеске и разгледнице. Навијам за „Црвену звезду“. Зоран Васић, Никшићка 2, 110000 Београд.

Желела бих да се дописујем са другарицама и друговима широм наше земље. Имам 13 година. Волим кошарку и навијам

за „Црвену звезду“. Од певача највише волим Здравка Чолића. Скупљам привеске, цигне календаре и хемијске оловке. Десанка Николић, Патриса Лумумбе 10, 11060 Београд.

Имам 18 година и желео бих да се дописујем са младима из целе земље. Волим забавну и народну музику. Мирослав Димитровски, Фетка Наскова бр. 20, 91300 Кузманово.

Имам 12 година и желим да се дописујем са младима из свих већих градова. Навијам за „Црвену звезду“ и волим забавну и поп-музику. Даница Медведер, Руже Шулман 18, 23000 Зрењанин.

Желим да се дописујем са другарицама и друговима широм наше земље. Скупљам салвете, значке и разгледнице. Навијам за „Црвену звезду“ и волим забавну музику. Ксенија Ђурић, Васе Раичковића 13, 81000 Титоград.

Желела бих да се дописујем са вршњацима из Енглеске. Скупљам марке и салвете. Иванка Нинић, Ј. Н. А бр. 13, 56253 Кометинци.

Имам 16 година и желим да се дописујем са другарицама и друговима широм наше земље. Волим народну и забавну музику. Навијам за „Црвену звезду“ и скупљам стари новац и разгледнице. Илија Ђукановић, 74274 Чегава.

Имам 12 година и желела бих да се дописујем са вршњацима из Енглеске. Скупљам значке и салвете. Навијам за „Црвену звезду“. Волим забавну музику. Јелена Макевић, Милана Белозуковића-Деве 8/10, 15000 Шабац.

Желео бих да се дописујем са девојкама и дечацима из наше земље. Антун Еторе, Булевар 23, октобра 54/VI, 21000 Нови Сад.

Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље и иностранства. Језици дописивања српскохрватски и руски. Мехмед Дурић, Вараждинска 50, 11000 Сарајево.

Желео бих да се дописујем са другарицама и друговима широм наше земље. Имам 16 година. Веласав Пакљанац, Добросав Радосављевића 29, 15000 Шабац.

Имам 13 година и желим да се дописујем са другарицама и друговима из наше земље. Скупљам марке и салвете. Навијам за „Партизан“. Томица Борђевић, Мештровићева 31/14, 11000 Београд.

Имам 14 година и желела бих да се дописујем са другарицама и друговима широм наше земље. Волим музику и спорт. Мирјана Павлица, Иве Милутиновића 35, 26300 Вршац.

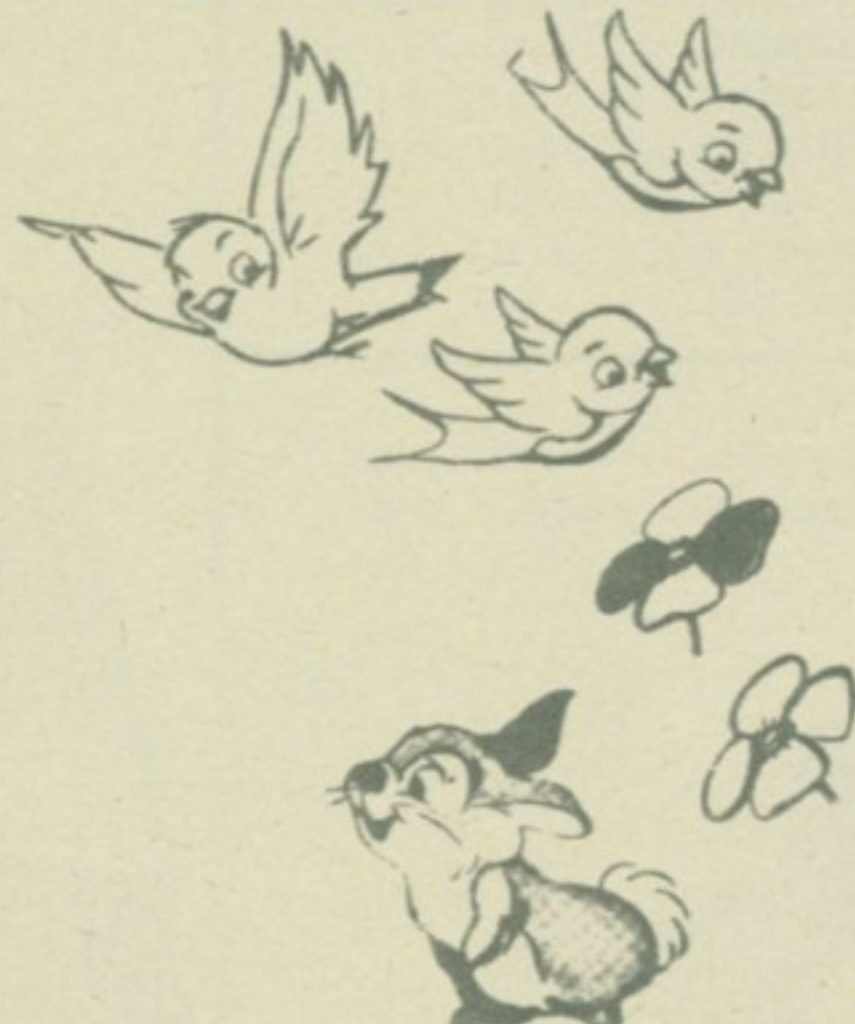
Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм земље. Волим забавну музику и навијам за „Вележ“ и „Црвену звезду“. Илинка Рашковић, Е. Ш. Ц. „Боса Миличевић“, 24000 Суботица.

WALT DISNEY
VESELI SVET

ПРЕСЛИКАЧИ
за разоноду, учење
декорацију
али и

НАГРАДНУ ИГРУ

Децо, идемо даље!

Наша игра се наставља.

Препознајте скицирани лик, пронађите га на пресликачима ВЕСЕЛИ СВЕТ и пресликајте. Онда исеците како је то назначено, и тај исечак чувајте. Јер, игра тече...

Ако можда још нисте набавили пресликаче ВЕСЕЛИ СВЕТ, овде се налази поруџбеница. Попуните је и пошаљите на назначену адресу. Пресликаче ће вам донети чика поштар, коме ћете платити 25,00 динара.

До виђења до идућег петка — до нашег трећег задатка.

НАРУѢБЕНИЦА:

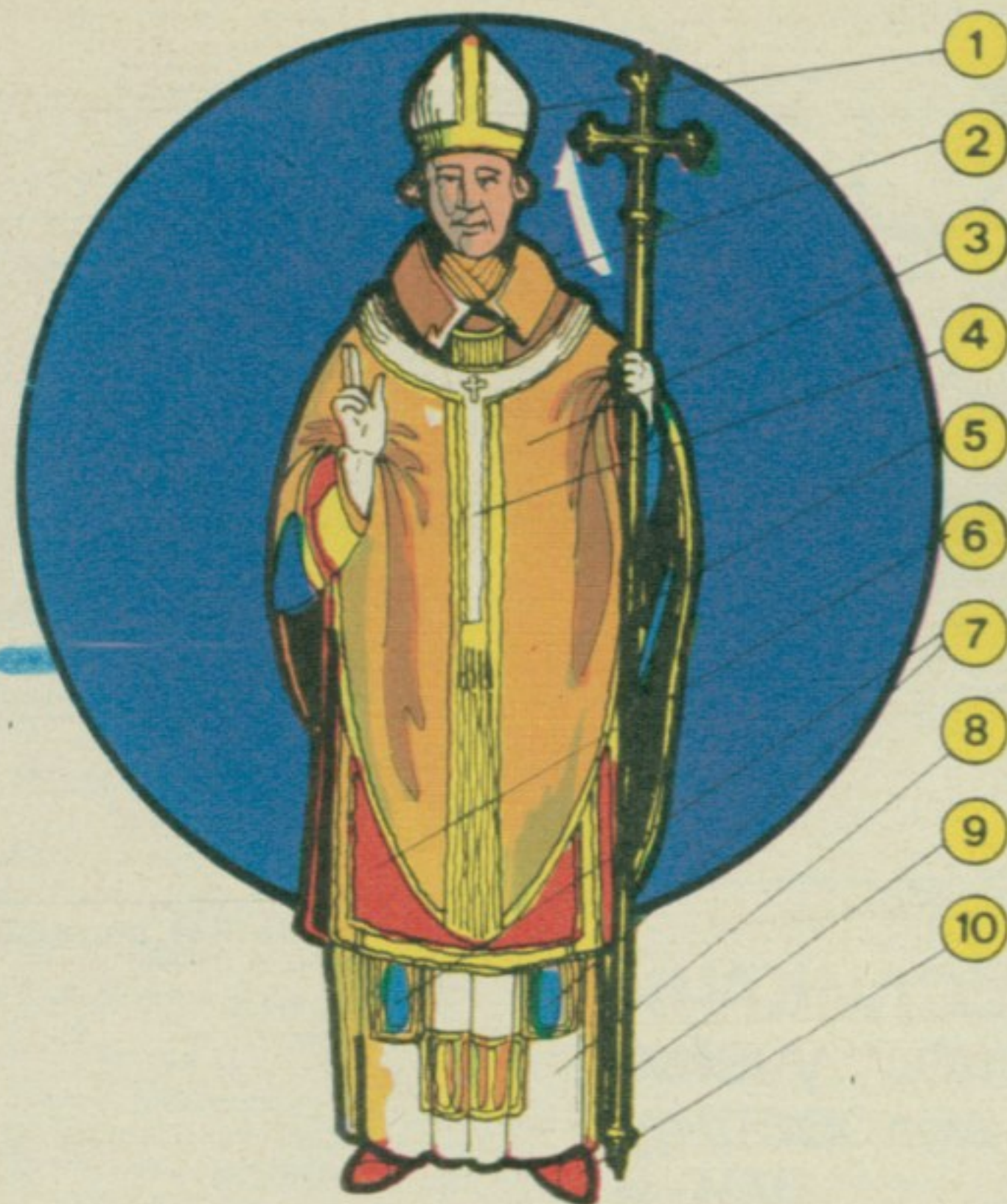
Молим да ми доставите комплет пресликача по цени од 25.— дин. који ћу износ платити поузећем

Име и презиме _____

пошт. бр., место, адреса _____

Пишите на адресу:
„ECOMM“, 11000 Београд, Смиљанићева 36

ЦЕРЕМОНИЈАЛНА ОДЕЋА

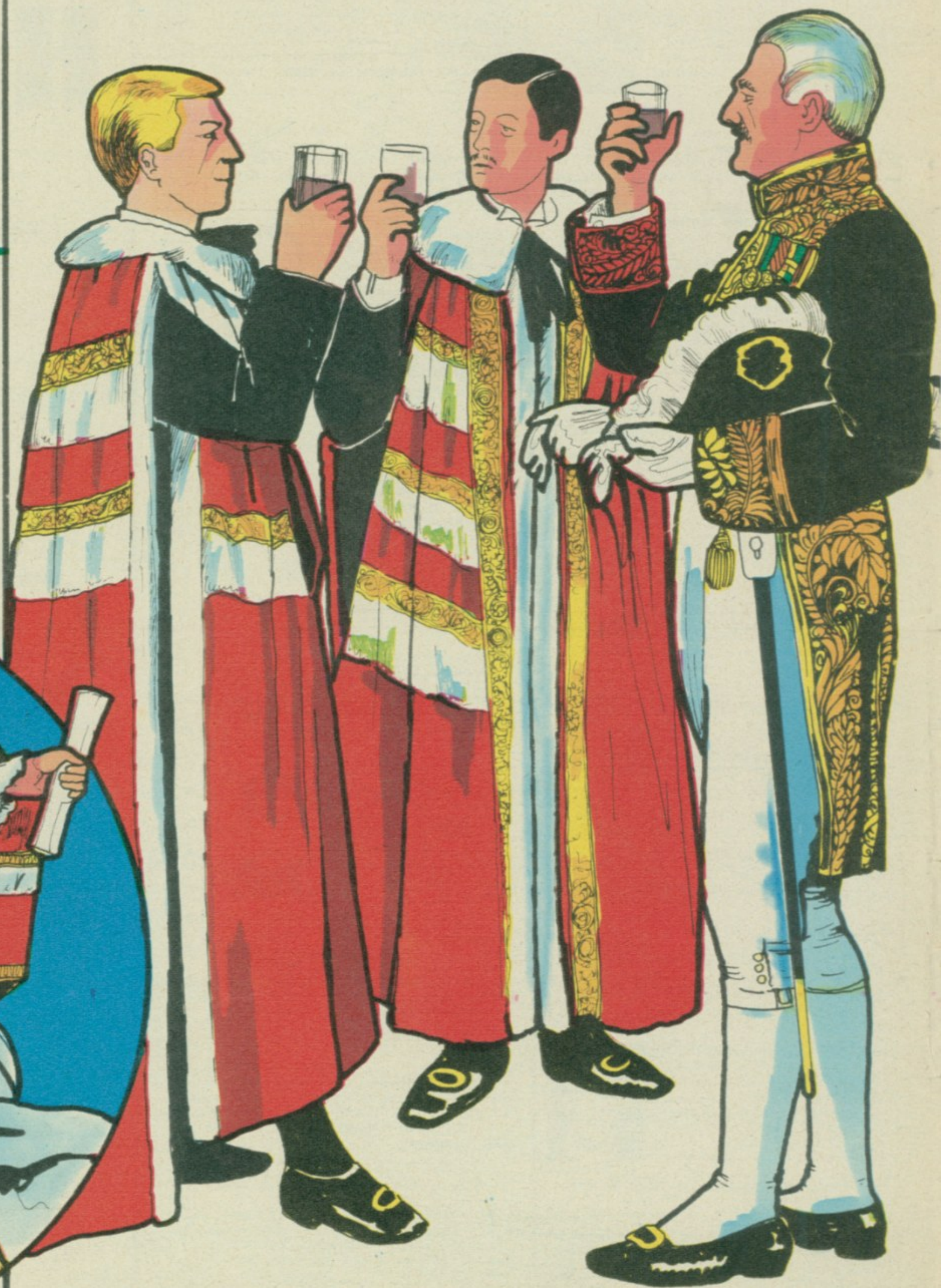

Одећа у којој католички бискупи служе мису веома је старог порекла. По истом узору на њу развила се и церемонијална крунидбена одећа средњовековних владара у Европи. Бискуп на глави носи „митру“ (1), са или без драгог камења. Око врата је „оковратник“ (2). Горња хаљина, зва-на „казула“ (3), обично је богато извезена, а често се уместо ње носи дуг, раскошан огртач, зва-ни „плувиал“. Око врата је епитрахил „палиум“ (4), на рукама „манипуле“ (5), а испод горње хаљине носи „далматику“ (6), „тунику“ и „албу“ (8), преко које падају крајеви „столе“ (7). На ногама су „сандале“ (10), а у руци „штап“ (9).

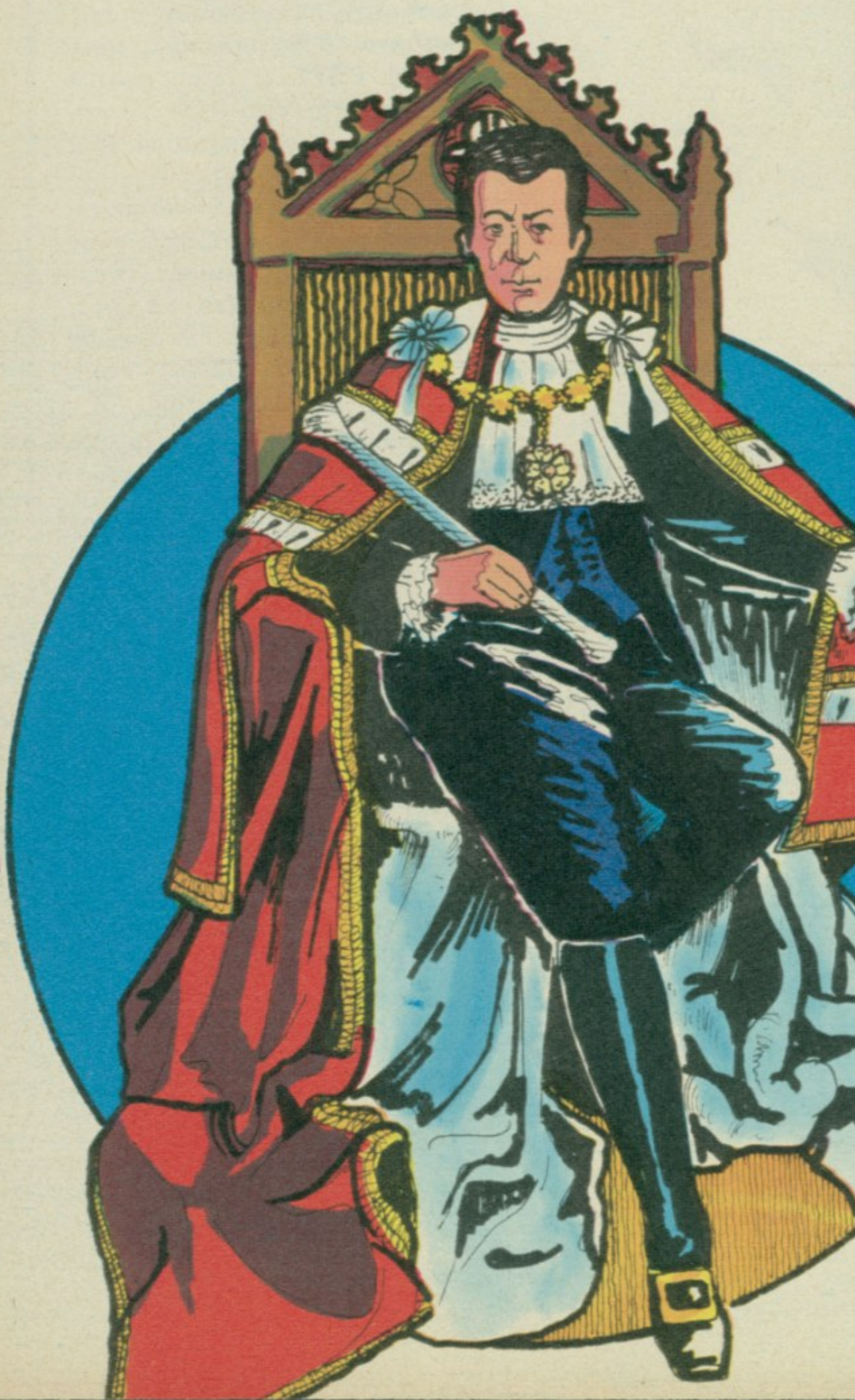
Лорд-мер, градоначелник Лондона, у свечаним приликама облачи нарочиту одећу и носи кри-стални скинтар.

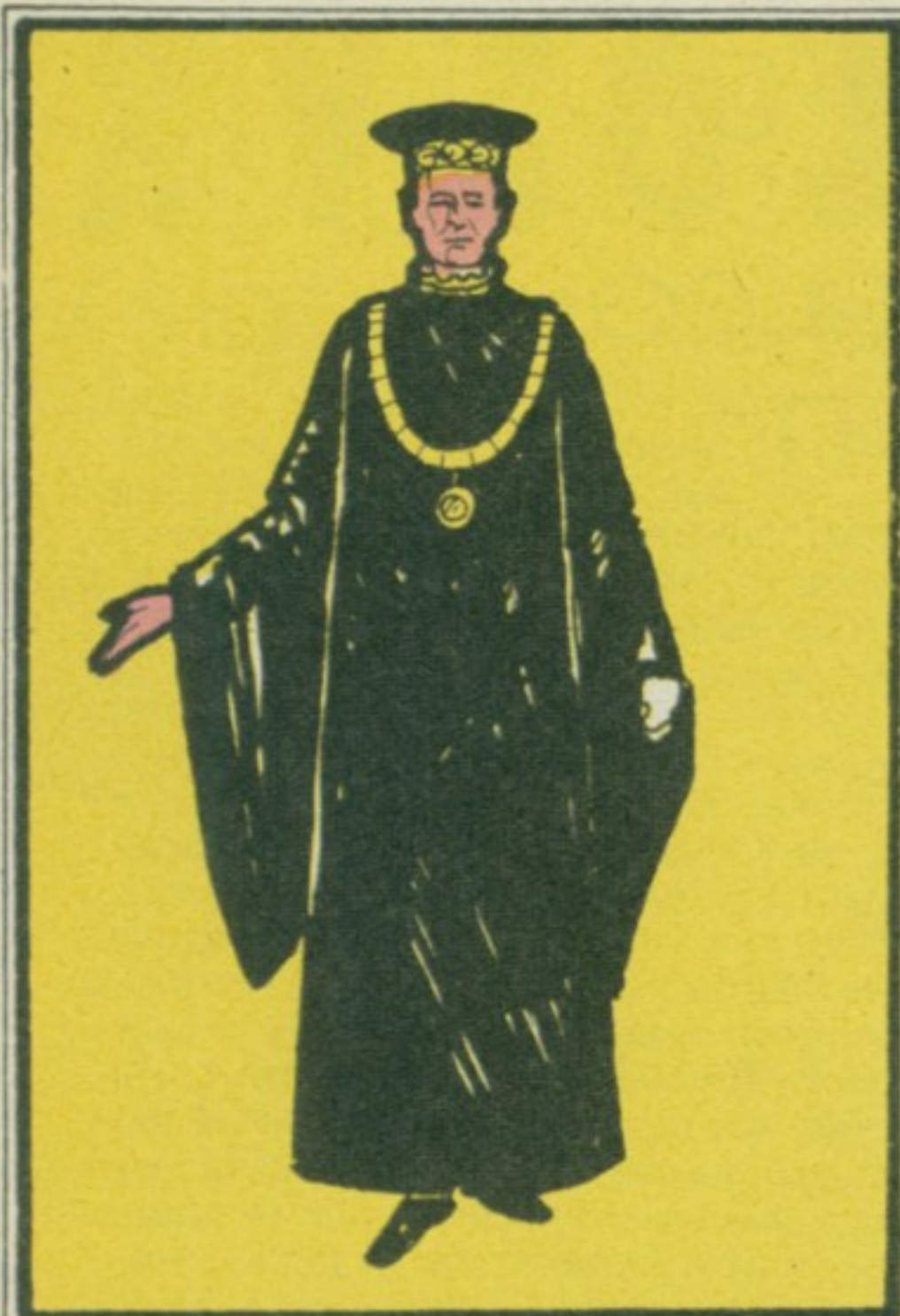
У свечаним приликама и данас у мно-гим земљама носиоци одређених функ-ција облаче церемонијалну одећу. Та је одећа реликвија из прошлости, али се задржала зато што оставља снажан ути-сак на посматрача и доприноси сјају све-чаности. Понекад је та одећа само део општег декора — као што је случај код лакеја, стражара и сл. Церемонијална одећа судија или високих функционера управних или законодавних органа исти-че достојанство и значај њиховог поло-

жаја. Одећа влада и свештеника има ритуални значај и сваки њен део носи сасвим одређену симболику. Данас се у звету, изузев цркве, ретко која земља или организација може поредити, када су це-ремонијалне одеће у питању с Великом Британијом где чланови Горњег дома и даље заседају огрнути хермелинским ор-гртачима, а судије носе на глави пери-ку, док у руци држе букет цвећа чија је функција некада била да пригуши неп-ријатан задах масе у судници.

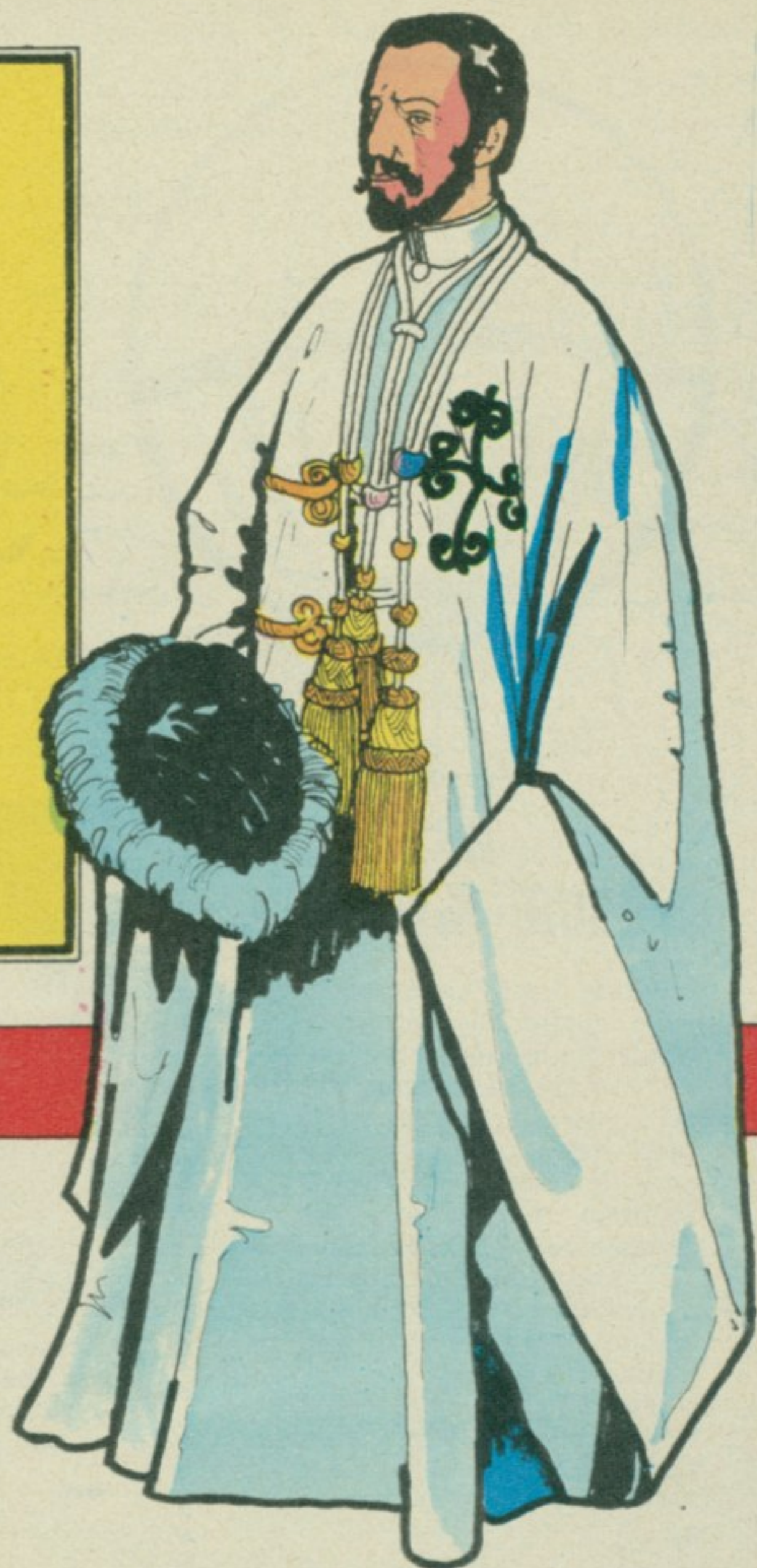

Церемонијална одећа британских „перова“, чланова Дома лордова, чији је међу-собни ранг одређен бројем редова хермелинских трака (лево и у средини), и ам-басадора Велике Британије (десно), са мачем и дворогим шеширом.

Судије у Француској, Шпанији, Италији, Великој Британији и многим другим земљама носе приликом заседања нарочиту одећу која треба да нагласи њихово достојанство. Тако судије Уставног суда Италије (лево), носе црне тоге, са златом извезеним капама и златним огрлицама, док врховни судија Енглеске (десно), носи дугачку перику која пада на рамена, чипкасти оковратник, „армелаузу“, кратку пурпурну, хермелином опточену, пелерину, дугачку „супертунику“, и златну огрлицу. Лордови судије, чланови Горњег дома Парламента носе церемонијалне хаљине од црног дамаста извезеног златном чипком, а заседају на цаковима испуњеним вуном.

Сви велики витешки редови Европе, па чак и неки у Азији (Непал, Тајланд), међу своје инсигније убрајају и нарочиту церемонијалну одећу коју витезови носе приликом највећих свечаности. Зачеци ове одеће падају још у 12. веку, када су крсташки витезови св. Јована Јерусалимског, св. Марије Тевтонске и Темплари, усвојили нарочите униформе. Данас у Европи раскошну одећу имају сви британски редови, многи шпански, сви ватикански, док у Шведској, Данској и Португалу постоје али се не носе.

Витез у церемонијалном орнату шпанског реда Алкантаре, који је основан још 1156. године са циљем борбе против Сарацена на Иберијском полуострву.

Церемонијална одећа председника Кеније везана је за афричке традиције одевача поглавица. Тералница за муве, начињена обично од репа мајмуна, и огртач од коже леопарда, знаци су достојанства.

Један од најраскошнијих познатих орната носили су витезови баварског реда св. Хуберта, у чију је опрему спадао још оклоп.

КОЛИКО ПОЗНАЈЕТЕ СВОЈЕ ЉУБИМЦЕ

Веома често познати певачи и групе појављују се на концертима необично обучени, а када се фотографисају за новине и рекламне плакате измишљају свакојаке позе. У овом броју кроз пет слика популарних звезда проверите моћ свог запажања: покушајте да препознате личности чије сте снимке безброј пута видели, али не у овим позама.

1. Ово је органиста познатог трија, по многим један од најбољих на свету.

2. Знате ли којој групи припадају ова два музичара? Почели су каријеру у Америци, али су прави успех доживели тек по доласку у Енглеску.

3. Да ли препознајете бубњара некад веома познате групе?

4. Како се зове овај тамнопути певач, слеп од најраније младости који је каријеру почео као клавириста.

5. Да ли знате име певачице чији је први соло-албум носио назив Queen of the Night.

ОДГОВОРИ:

1. Кет Емерсон 2. Група СПАРКС 3. Ринго Стар 4. Стив Вондер 5. Мати Бел

ПЕСМА НЕДЕЉЕ

THE SHOW MUST GO ON

(ПРЕДСТАВА СЕ МОРА
НАСТАВИТИ)

Гекст и музика: Leo Sayer и
Dave Courtney

Изводи: Leo Sayer

Baby, thought I chose this
lovely life it seems
It's strangin' me now
All the wild men, big cigars
gigantic cars
They're all laughing at me
now
Oh I've been used, I been ta-
ken for a fool
Oh what a fool, I broke all
the rules, yeah
But I won't let the show go on.
Baby, there's an enormous
crowd of people
And they're all after my blood.
I wish maybe they'd tear down
the walls of this
Theatre and let me out, let
me out
Oh I've been so blind, I've
wasted time, wasted
Wasted ah so much time
Walking on the wire, high
wire, yeah
But I won't let the show go on.
Baby, I wish you'd help me
escape and help me get away
Leave me outside my adress,
for away from this Masquerade
I've been so used, I've been so
abused, I've been a fool
I broke all the rules, I've been
so used, ah and abused
But I won't let the show go ah
I said, I won't let the show
go
I won't let the show go on.

КАКО ДА ИМ ПИШЕТЕ?

BAY CITY ROLLERS, 27
Prestongrange Road, Pres-
tonpans, SCOTLAND

CHARLES AZNAVOUR, c/o
Barclay Records, 143 Ave-
nue Charles de Gaulle 92
Neully — Seine, Frankre-
ich, FRANCE

GILBERT O'SULLIVAN, P.
O. Box 251, Newcastle —
under Lyme, Staffordshire,
ENGLAND

ПОП ЗАНИМЉИВОСТИ

Оглас за нови албум „Фанданго“ гру-
пе 33 ТОП гласи: УПОЗОРЕЊЕ — Овај
албум неће уопште допринети вашем
миру и одмору. То није музика коју би
слушали средовечни људи. То је агре-
сија која ствара психичку нервозу...

Група Ролингстоунси издаје нова два
албума: „Metamorphosis“ и „Made in the
Shades“.

LEO SAYER (LEO SAYER)

Пре нешто више од годину
дана на светској рок-сце-
ни појавила се једна ве-
ома занимљива личност, која је
својом првом хит-композицијом
»The Show Must gon« (Представа
се мора наставити) напречац ос-
војила врхове топ-листа и срца
како тинџапера тако и старије пу-
блике. Вероватно већ погратате да
је реч о младом Енглецу из Сасек-
са који одевен као клоун излази на
сцену и пева своје композиције,
по много чему налик шансону, у
којима има много аутобиограф-
ског. Певач је, можемо рећи, по-
стао готово случајно. Прво је по-
хађао колеџ ликовних уметности,
али га је напустио када је почео
да свира хармонику у једној мес-
ној блуз-групи. Стицајем околно-
сти постаје певач, а своје музич-
ке склоности усмерава на умере-
нију фолк музику коју, по дола-
ску у Лондон, и сам пева по ноћ-
ним клубовима. У то време почи-
ње да пише песме. Нешто касније
оснива своју групу »Patches«, а
познанство са композитором Деј-

вом Картнејом, бубњарем у нека-
да популарном саставу Адама
Фејта а данас продуцента, омо-
гућиће Сајеру да са својом гру-
пом сними и прву плочу. Био је
то албум »Living in America«
(Живот у Америци) који је про-
дат у свега педесет примерака.
Фејт је тада схватио да је Лео
Сајер једна веома занимљива
личност, тако да је сву своју па-
жњу усредсредити на његов даљи
развој поставши му менаџер, про-
дуцент и најбољи пријатељ. Плод
гога је први соло-албум Сајера
под називом »Silvrbird« (Сребрна
птица) који није изазвао неку ве-
ћу пажњу јавности све до оног
тренутка када је његов сингл
»The Show Must gon« освојио топ-
liste Европе и Америке. Био је
то почетак каријере једне изузет-
не музичке личности која је сво-
јом појавом донела на сцену ори-
гиналност, почетак једног новог
стила који је успео да угрози до
тада неприкосновеност Гилберта
О'Салвина и Дејвида Боувија.

ПОЛІТИКІН
ЗЯВАВНИК

ДІО САЛЕР

ФАНТАСТИЧНА

ПРИЧА

АРТУР КЛАРК

ПУРПУРНИ ЖИ

се кроз облаке који су се милионима година несметано гомилали над Венером и давали целом месту изглед некоег подводног пејзажа.

— Да јавим броду да се враћамо? — питао је Цери.

— Не још — одговорио је доктор Хачинс. — Нешто морамо да смислимо.

Цери је упутио молећив поглед трећем члану посаде, али није наишао на подршку. И Колман и доктор Хачинс били су научници, спремни да за нова открића пођу и у смрт ако треба, док је Цери Гарфилд, пилот и возач, био уморан од пута и, наравно, без оне неизмерне научничке радозналости. Ако Хачинс и Колман реше да ипак крену уз она брда, и он ће морати да их прати.

Одједном, Хачинс је, сав узбуђен, пружио доглед Колману.

— Погледај тамо, лево од оног врха!

Колман је принео доглед очима, а онда промуцао:

— Био си у праву. На Венери ипак постоје реке. Ово што се види очигледно је неки пресакли водопад.

— Значи, дугујеш ми вечеру кад се вратимо у Кембриџ. И то са шампањцем.

— Чекајте мало, вас двојица, — умешао се Цери. — Како овде може бити воде кад температура никад није толико ниска да би се облаци кондензовали.

Одговорио му је Хачинс, осмеђујући се:

— Јеси ли погледао у термометар? Температура стално пада што се више приближавамо полу. Само још неколико степени, и ето кише. То би била топла киша, наравно.

Цери је са чуђењем гледао у одушевљеног научника. Зашто ли му је то толико важно?

— Чим негде има воде, мора да постоји и живот — рекао је Хачинс, погађајући његову мисао. — Људи су се дуго заваравали веровањем да је ова планета неплодна због високих температура које на њој владају. Зато сам био толико нестрпљив да стигнем на пол. Овде је хладно, као и на Земљи. Овде има воде!

— На планинама сигурно има језера — додао је Колман.

— Али, вода је врела — бунио се Цери. — Како може да има живота у таквој води?

— Па и на Земљи постоје алге које би сасвим добро поднеле ову температуру. Овде постоје шансе за живот, према томе, мора да има и живота.

— Горим од жеље да видим да ли ти је та теорија тачна, али не знам како да стигнемо до врха планина — рекао је Колман.

— Колима сигурно не. Предлажем да пођемо пешке, мада то неће бити лако у овим заштитним одељима. Ваљда ћемо успети да стигнемо за... дванаест часова. Немојте тако да ме гледате. Навишли смо ми и на горе, зар се не сећате?

И поред Хачинсових убеђивања,

**ТАМНА ВОДЕНА
МАСА КОМЕША-
ЛА СЕ И ИСПАРА-
ВАЛА ЗАКЛАЊА-
ЈУЋИ ПАРОМ ПЛА-
НИНЕ И ЈЕЗЕРА...**

пењање није ишло лако. Брда нису била сувише стрма, али су тешке боце са кисеоником, заштитно одећо — прави фрижидер — и остала опрема ометали кретање. Како би тек било да сила теже на Венери није нешто слабија него на Земљи?

Где има кисеоника

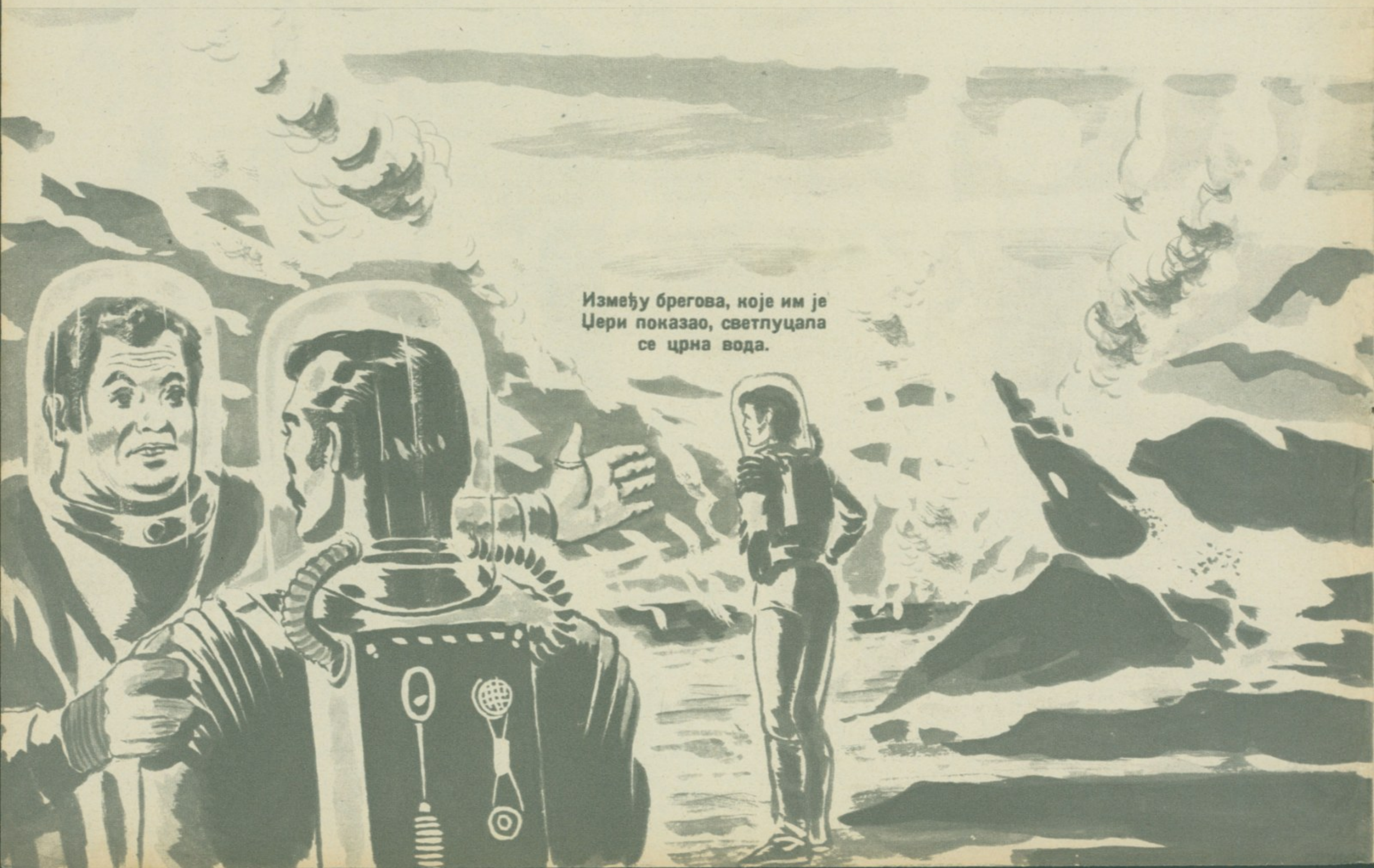
Најзад су стигли до мале заравни и застали да се одморе. Земљиште је ту и тамо било ишарано браздама којима је некада текла вода. Кад су нашли највећу и најдубљу вододерину, научници су кренули њеним коритом, како би избегли неравно земљиште и сштро камење.

Пешачили су отприлике пет километара, држећи се и даље исушевог речног корита, кад је Хачинс нагло стао да прочита податке на инструментима и покупи узорке земљишта.

Лево од врха

Видљивост је била добра, па су и без радара могли да виде високе планине испред себе. Зеленаста јутарња светлост пробијала

Између брегова, које им је Цери показао, светлуцала се црна вода.

— Све је хладније — рекао је задвољно. — Плус седамдесет! То је најнижа температура која је досад забележена на Венери. Кад бих само могао да добијем везу с бродом и јавим Цорцу!

Цери је покушао да успостави везу, али ништа се није чуло осим неке удаљене тутњаве и хујања. „Само би још требало да на нас сада појури нека лавина“, размишљао је Цери, кад га је тргао Хачинсов узбуђен глас:

— Ово је још боље! Концентрација кисеоника се повећава. Петнаест делова на милион. Кад смо били у колима, износила је свега пет, а доле, у ували, једва да га је и било.

— Шта је то петнаест делова? — гунђао је Колман. — Ко би могао да дише у таквим условима.

— Није реч о томе — стрпљиво је објашњавао Хачинс. — Ако постоји кисеоник, значи да га неко производи. Ко производи кисеоник на Земљи? Биљке, дрвеће, трава. Значи, тако нешто постоји и седе, то јест постоји живот.

— То је тачно — сложио се Колман. — Пре него што су на Земљи почеле да се развијају биљке, атмосфера је била сигурно као седе: комбинација угљен-диоксида, амонијака и метана. Све се више развијајући, биљке су промениле атмосферу и створиле је погодном за развој животиња, за њихово дисање.

Колман се мало замислио, а затим, с надом у очима, рекао:

— Мислиш ли исто што и ја? Да се приближавамо месту где се ствара кисеоник?

— Сигуран сам — потврдио је Хачинс. — Ох, како сам узбуђен! Просто не знам да ли ћу успети да стигнем донде.

Цери их је слушао, пуштајући машти на вољу. Посматрао је пусти пејзаж Венере и замишљао како ће једног дана све врвети од живота, било каквот, само да је живот.

Драгоцени тепих

Одједном, све те фантастичне слике су нестале. Видео је нешто стварно што му је привукло пажњу.

— Хеј! — позвао је Хачинса и Колмана. — Погледајте између ових брегова!

Тамо се светлцала вода, али није никако подсећала на живот. Била је прна, или се њима бар тако чинило. Ипак, била је то прва вода коју су видели на Венери. Тамна водена маса комешала се полако и испаравала, заклањајући тм паром планине иза језера.

Готво трчећи, тројица људи су се приближили тамном језеру колико је било потребно да узму неколико капи драгоцене течности, коју ће касније пажљиво испитати.

Док су се шетали око језера, Колман је стао као укопан.

— Цери! — позвао га је. — Видиш ли исто што и ја?

Цери и Хачинс су се заједно окренули. Вода, боље рећи маса из језера, полако је расла. Полако али приметно. Међутим, кад је стигла до научника, поново се повукла у језеро.

Хачинс је био најсмелији. Рекао је друговима да се одмакну и чекају шта ће бити. Чим је простор око језера био слободан, маса се поново подигла и почела да се креће преко земљишта. Хачинс јој се приближио, и она се поново повукла.

Сигурни да им се неће догодити никакво зло, Хачинс, Колман и Цери су сели крај језера и почели својим ручним микроскопима да испитују састав воде. Оно што су нашли било је веома значајно. Мноштво живих организама — прстих, додуше, али ипак организама — кретало се у води.

То није било све. Неки живот на Венери као да је хтео цео да им се покаже. Пошто се вода повукла у језеро, око његових ивица остао је слој састављен од многобројних биљчица разних облика, као неки окупчени црвени тепих.

— Тихов је, значи, био у праву — промрмљао је Хачинс, задивљен сним што је видео.

— Шта? Какав Тихов? — питао је Цери, иако му се чинило да не треба ништа да говори поред толике лепоте.

— Пре педесет година, овај руски научник је пренашао да биљке које живе у веома хладним пределима обично имају плаву или љубичасту боју. Чак је предвидео да ће вегетација на Марсу бити љубичаста, а на Венери, ако је уопште буде, биће црвена. И био је у праву у оба случаја.

— Ја мислим да смо довољно дуго били у шетњи и да је време да се вратимо. У возилу никога нисмо оставили, а броду се још нисмо јавили — рекао је Колман. — Чека нас дуг пут назад.

Остала двојица су се сложила, мада тешка срца. Није било лако одвојити се заувек од места где се рађа нов живот, можда нова цивилизација... За научнике је било најважније сазнање да Венера више није мртва планета.

Непозната храна

Једно време ништа се није мицало у зеленом, маглом обавијеном пределу. Око тамног језера више није било ни људи ни пурпурног тепиха. А онда се маса поново издигла и пошла у уобичајену шетњу. Прошла је полако између брда, путем којим су дошли људи са Земље. Ишла је стеновитим пределом, а онда се зауставила.

Маса није била нимало изненађена кад је дошла на место где се брод налазио, јер још није имала ума, али привукло ју је нешто. Привукла ју је разноврсност нове, њој непознате хране. Било је ту пуно фосфора, без којег живот не може да се замисли. Пикавци од цигарета, разбацани свуда око, конзерве и остаци хране из њих. Маса, ово још неодређено створење, све је то упила у себе, појела више него икад раније. Са собом је понела све што је нашла: поред осталог и сићушна жива бића, бактерије и вирусе. Иако је на новом тлу само мали број тих микроорганизма могао да преживи, то је било сасвим довољно. Црвени тепих се поново повлачио ка језеру, свога пута носећи са собом отров довољан да уништи све у њему.

Још док се брод експедиције враћао на Земљу, са драгоценим узрцима са Венере, сва планета је већ умирала. Фотографије и узрци били су овога пута драгоценији него икада: били су једини доказ о покушају живота да тријумфује и овде.

Под густим облацима Венере, прича о стварању света била је завршена.

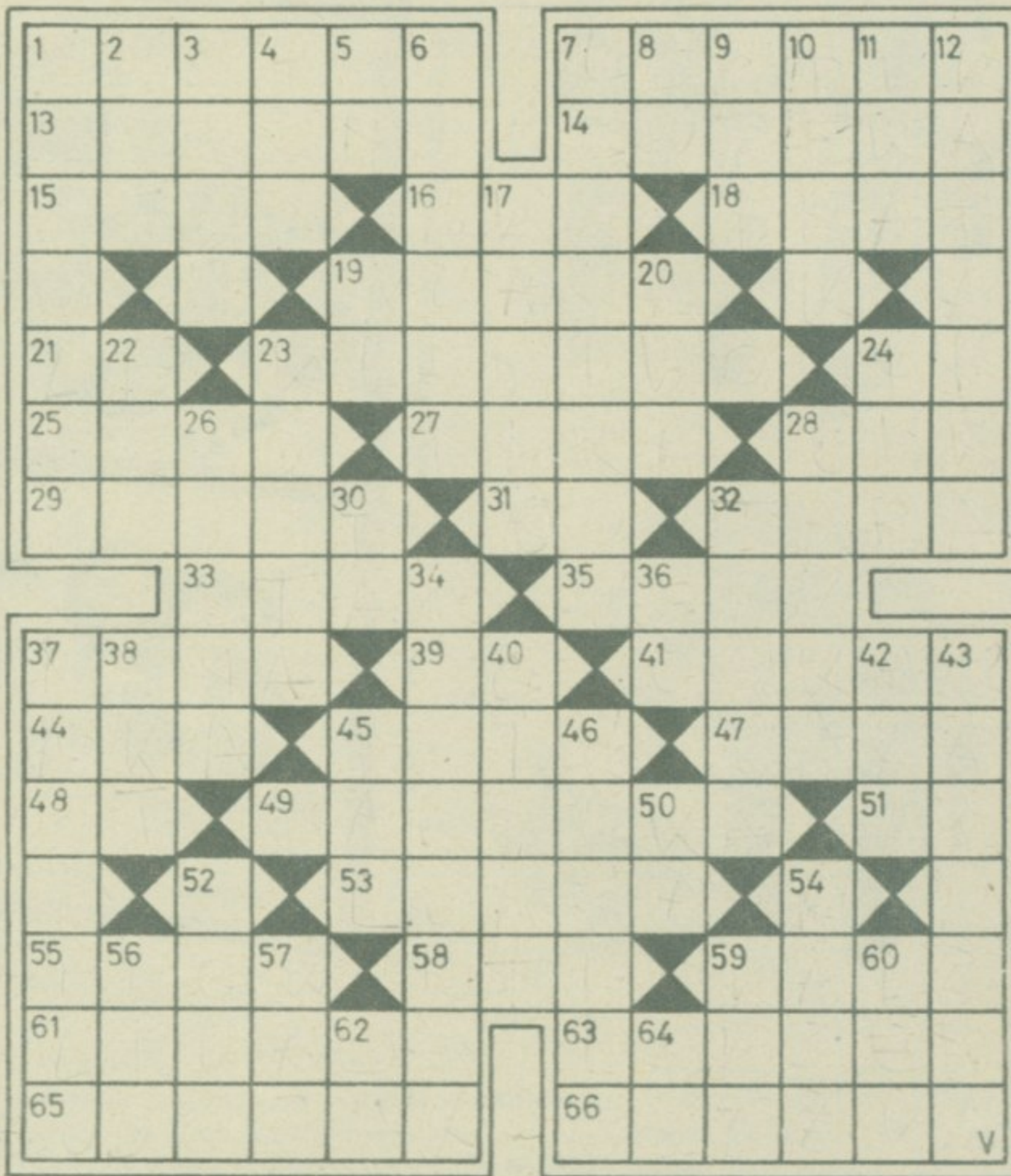
укрштене речи

ВОДОРАВНО:

1) привремени прекид саобраћаја, 7) врста инсекта, 13) део пријемника, 14) познати узвик хеленског математичара и физичара (нашао сам), 15) филмска звезда, 16) украс мушког лица, 18) пркос, 19) разред, 21) енглеска филмска глумица (Вивијен), 23) атлетска спреча, 24) ауто-ознака за Приштину, 25) Обар, 27) крилата богиња у грчкој митологији, 28) опушак, 29) крш, крас, 31) два иста самогласника, 32) планина у Србији, 33) лако испарљива течност, 35) живац, 37) недостатак, 39) хемијски знак за актинијум, 41) највиша филмска награда, 44) лука у Израелу, 45) посетнице, 47) кола која вуку топове и муницију, 48) ауто-ознака за Сплит, 49) наука о вештини ратовања, 51) прво слово старословенске азбуке, 53) највећа река у Француској, 55) место у Срему, 58) место у Србији крај Гуче, 59) пристаниште у Француској, 61) поље под травом, 63) дански шаховски велемајстор (Бент), 65) сисанче, 66) просторија где се држе намирнице.

УСПРАВНО:

1) огранак села, 2) стари Словен, 3) године службе, 4) катран, 5) лична заменица, 6) приповетка Петра Кочића, 7) речник, 8) други и последњи самогласник, 9) уз, код, 10) оклопно возило, 11) летовалиште на Кварнеру, 12) земљорадница, 17) пријемник, 19) скраћеница за: килолитар, 20) холивудска филмска глумица (Гарднер), 22) врста врбе, 23) мушко име, 24) гозба, 26) борилиште, 28) врста птице, 30) показна заменица, 32) барска биљка, 34) несклад, расилажење, 36) скраћеница за: економски одсек, 37) црнило за писање, тинта, 38) списак, 40) навод, 42) врста папагаја, 43) трампа, замена, 45) мађарски сликар (Ласло), 46) један од оснивача словенског књижевног језика, 50) ауто-ознака за Карлсвац, 52) степен, ступањ, 54) сој, врста, 56) енглески филмски редитељ (Карол), 57) шумица, луг, 59) лако ломљива, 60) бугарски новац, 62) потврдна реч, 64) првак.

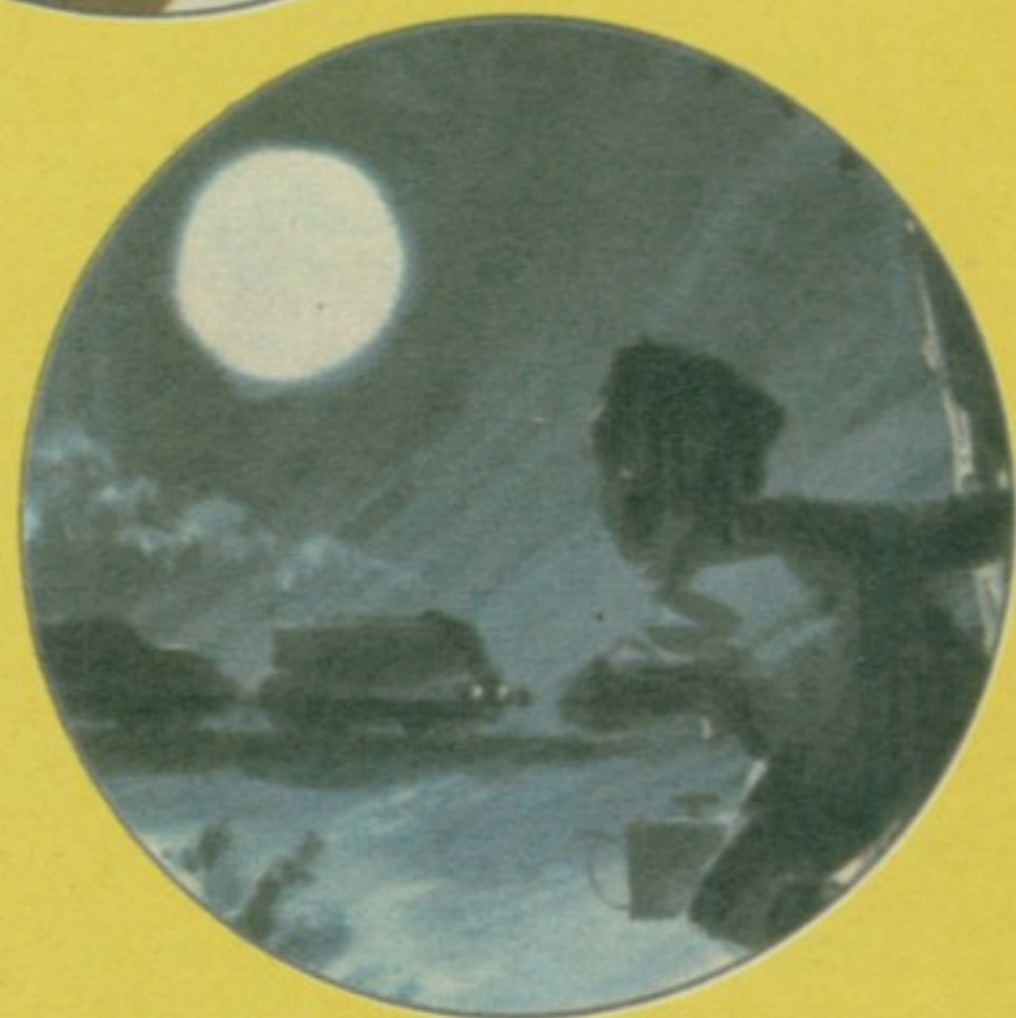
РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) ски, 4) шамот, 7) куп, 10) аорта, и, 11) аласи, 12) три, 13) пасат, 16) ока, а, 17) тактика, о, 18) тло, 20) Тридо, 21) Аца, 23) рика, 25) Ака, 26) клин, а, 27) Ист, а, 29) боа, и, 30) кантар, 31) јарбол, и, 32) арс, и, 34) Спа и 35) Јава, 37) оле, 39) Аман, 41) ада, 42) трема, 44) Ани, и, 45) кантина, т, 46) ода, 48) Каиро, 49) кер, 51) карта, в, 52) Дрина, 53) осе, 54) чиода, 55) кат.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ 11000 Београд, Македонска 29. Директор НИП „ПОЛИТИКЕ“ Вукоје Булатовић.

Главни и одговорни уредник „Политикиног забавника“ Живорад Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 176,00 дина, полугодишња 88,00 дина, тримесечна 44 дина. Претплата за иностранство: годишња 352,00 дина, полугодишња 176,00 дина, тримесечна 88,00 дина. Уплате на текући рачун број 60801-601-822. Годишња претплата у иностранству: ДМ 60.—, Долар 24.—, Фф. 112.—, Шфр. 70.—, Шкр. 102.—. Девизне уплате из иностранства слати преко Београдске банке — Београд на рачун 60811-620-292-32000-000-00054. Поштански факс 124. Телефони: 324-471, централа 324-191 и 325-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 35/1, тел. 322-711. На основу нишњања Републичког секретаријата за културу СР Србије број 413-2973-02 од 22. 1 1973. године не плаћа се порез на промет.

О МЛАДИМА У НОБ ЗА МЛАДЕ О НОБ

Књига ПРИЧЕ ИЗ НОБ представља збирку најлепших кратких прича за младе са тематиком из народноослободилачке борбе. Аутори су, између осталих, Мира Алечковић, Франце Бевк, Десанка Максимовић, Тоне Селишкар, Бранко Ћопић. Збирку су припремили уредници пет издавачких кућа. Ове приче са пуно тоpline пружају младом читаоцу слику о једном херојском времену, о људима који су чиста срца понели идеалом слободе постављали темеље срећнијег и безбрижнијег живота у социјалистичком друштву.

Илустровање књиге поверено је групи од десет сликара из Београда, Загреба, Љубљане и Скопља који су дали изузетна ликовна решења за поједине приче, а то доприноси формирању укуса младих читалаца.

Књига је штампана ћирилицом у тврдом повезу са вишебојним корицама. Цена књиге је 80.— динара.

Књига се може купити за готово и на отплату. КУПЦИ ЗА ГОТОВО ДОБИЈАЈУ КЊИГУ ЗА СВЕГА 60.— НД.

Купци на отплату врше уплату у две месечне рате по 40.— НД.

ПОРУЧЕНИЦА

ИП „ВУК КАРАЦИЋ“, 11000 Београд, Краљевића Марка 9
Овим неопозиво купујем књигу ПРИЧЕ ИЗ НОБ, по цени од 80.— динара.
ЗА ГОТОВО — ПОУЗЕЋЕМ по повлашћеној цени од 60.— динара
(плаћање поштару приликом пријема књиге).
НА ОТПЛАТУ — по цени од 80.— динара у две месечне рате по 40.— динара.

Име и презиме _____

Место и поштански број _____

Улица и број _____

Радна организација _____

Овера о запослењу, _____

Купац _____

(печат и потпис овлашћеног лица) _____

(потпис и бр. л. к.) _____

ПОЛИТИКИ
ЗАБАВНИК

Мала пошта

11001 БЕОГРАД
МАКЕДОНСКА 29, П. ФАХ 124

Драги Забавници,

ДО ПОСЛЕДЊЕГ МЕТКА

Молим те да ми кажеш ко је први
проглашен за народног хероја наше ра-
тне морнарице.

Жељко Давидовић,
Титиград

То је народни херој Владо Багат.
Још као младић био је познат у
Сплиту и околини по свом револу-
ционарном раду. Организовао је
штрајкове и демонстрације. Непосредно пред рат полиција га хапси
и упућује у Лепоглаву. Тамо га
злостављају до потпуног физичког
исцрпљења. Пуштају га кући уве-
рени да ће живети још само неко-
лико дана. Преварили су се. Сло-
бода је Багату вратила снагу и он
је наставио политички рад. Са пр-
вом групом далматинских партиза-
на одлази у борбене јединице. По-
казује велику храброст и војничке
способности. Врховни штаб му 1943.
године поверава веома одговоран
задатак: стварање првих морнари-
чких јединица НОВЈ и организо-
вање Четвртог обалског сектора.
Као партијски руководилац тога
сектора он је неуморно и успешно
радио и после седам месеци постав-

љају га за политичког комесара II
поморског обалског сектора. На тој
дужности, под веома тешким окол-
ностима, пребацивао је Прву дал-
матинску пролетерску и Тринаесту
далматинску бригаду са Хвара на
копно. Маја 1944. године кренуо је
са тројицом морнара на важан за-
датак. Код острва Олиб упао је у
непријатељску заседу. У борби су
му помогли другови, а он је тешко

рањен наставио да се бори до по-
следњег метка. Њиме је себи оду-
зео живот. За народног хероја про-
глашен је 10. септембра 1948. го-
дине.

ЧМИЧАК

Молим те да ми кажеш зашто се до-
бија чмичак на очном капку и ка-
ко се лечи.

Вељко Марковски,
Скопље

Чмичак је гнојно запаљење жле-
зда на ивици очних капака. Јав-
ља се услед инфекције (кад се

око трља прљавим рукама) или код
болесника од шећерне болести.
Чмичак има изглед чворића око
кога се јавља болни оток. Чворић
је пун гноја и обично је око ко-
рена трепавице. Може се појавити
на спољашњем или унутрашњем
делу капка. Лечи се сувим топлим
облозима. Уколико је већи и бол-
нији, ставља се антибиотска маст.
Чупањем захваћене трепавице
скраћује се болест јер се на тај на-
чин избацује гној из чмичка који
окужује корен длаке.

ДОКТОР

ЦРВЕНО СУНЦЕ

За време летовања највеће задовољ-
ство причињавали су ми сунчеви зала-
сци, управо тренутак када би се оз-
ромна црвена лопта „купала“ у мору.
Кажи ми молим те како у тим тренуци-
ма сунце добија црвену боју.

Азра Хасани, Приштина

Када се сунце ближи западу ње-
гова светлост долази до нас кроз
дебели слој атмосфере. Пролазећи
кроз тај слој под већим углом,
неки сунчеви зраци који су крат-

ки, као што су плави и љубичасти,
скрећу са свог пута услед ситних
честица прашине и влаге и нејед-
наке густине ваздуха. Тако до нас

допиру само црвени или наранџа-
сти зраци јер су најдужи. Сунце
тако добија дивну црвену боју ко-
ја је неисцрпан извор инспирација
уметницима — сликарима и песни-
цима.

ДРВО КОЈЕ »ПЛАЧЕ«

Знам да постоји изрека „И дрво би
плакало“, али ми је другарица рекла да
постоји дрво које стварно плаче. Да ли
је то истина?

Оља Петровић, Сарајево

На Канарским острвима расте
једна врста ловорике која је пра-
во чудо од дрвета. Изгледа као да
непрестано лије сузе. Та ловорика
има особину да из њеног густог ли-
шћа цури много воде стварајући о-
ко стабљике читаво језерце. Вода
је бистра и свежа па је становни-
ци радо пију. Она цури из ситних
пора које се налазе на површини

листова. Тај процес се назива тран-
спирација, а „сузе“ на лишћу могу
се приметити и у нашим шумама,
нарочито када је веома спарно.

РАЗМЕНА

Молим читаоца „Политикиног забав-
ника“ који има старе бројеве, од првог
до 1120, а жели да их поклони да ми се
јави. Позвао бих га да буде мој гост
у Чехоловачкој, а у обзир долази и
размена за значке, марке, разгледнице
и жибице.

Jaroslav Müller
Енгелсова 10 б, 920 01 Хлоховец,
Чехословачка

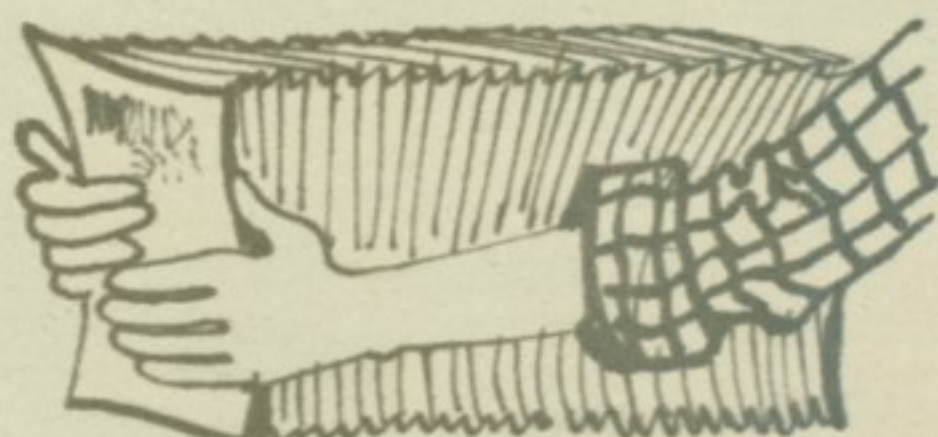
Имам око сто лијепо очуваних марки-
ца и радо би их замијенио за значке.

Мили Шечић, Лоле Рибара 2
78250 Бугојно

Недавно сам почео да сакупљам знач-
ке и радо бих за њих мењао старе „За-
бавнике“, стари новац или марке.

Драган Милетић,
Хероја Јерковића 39
31000 Титово Ужице

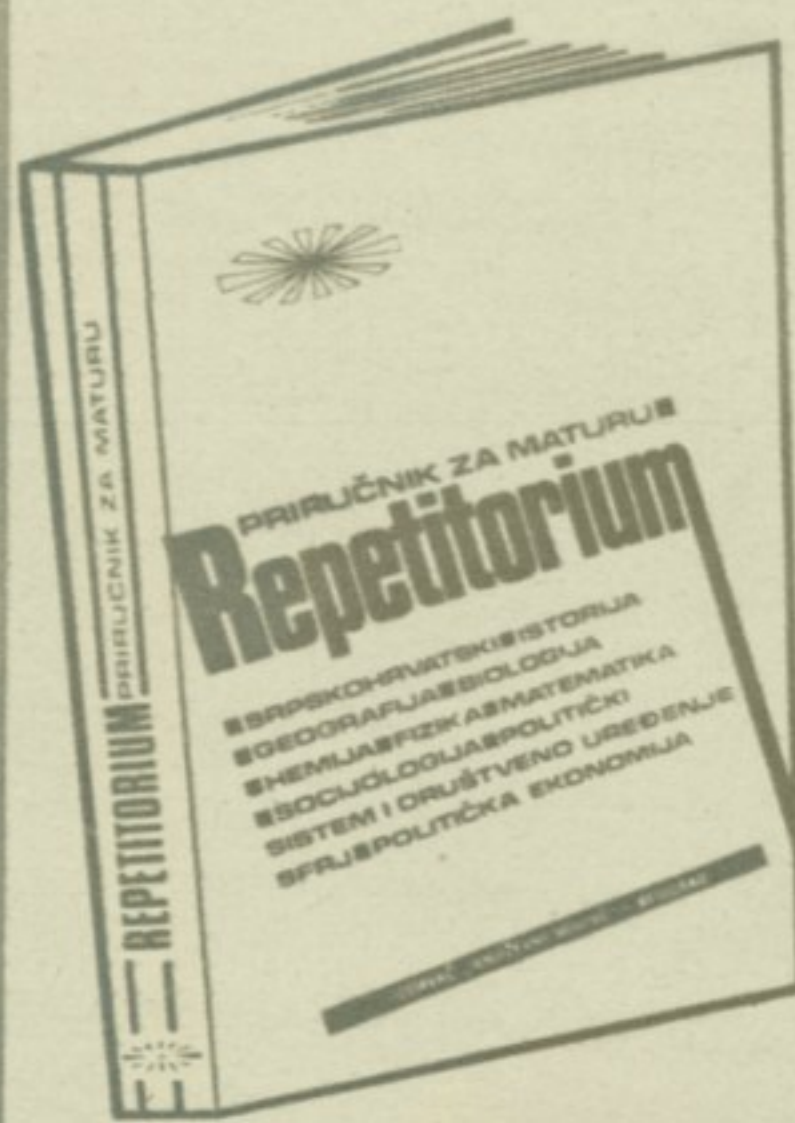

ПОКЛАЊАМ

Прикупио сам велики број „Забавни-
ка“ и поклонио бих некоме од читала-
ца. Заинтересовани нека ми пишу.

Војинир Тајсић,
Улица 209 — 20
Чачак

УЧЕНИЦИ — СРЕДЊОШКОЛЦИ! ЦЕЛА МАТУРА У ЈЕДНОЈ КЊИЗИ!

Са приручником за матуру — ре-
петиторијумом — у коме је прегледно
и сажето изложено градиво из срп-
скохрватског језика, географије, ис-
торије, биологије, хемије, физике,
математике, социологије, политичке
економије, политичког система и
друштвеног уређења СФРЈ по на-
ставним плановима од I до IV раз-
реда.

Ово је ново, прерађено и допуњено
издање на коме је радила група по-
знатих педагога, тако да РЕПЕТИ-
ТОРИЈУМ представља јединствен
приручник за успешно обнављање
градива у току школске године, а
посебно у време припремања заврш-
ног испита школе — матуре.
Репетиторијум можете добити по-
узећем, по цени од 60.— дин. ако
пошаљете писмо или дописницу са
наруџбеницом на НЧП „КЊИЖЕВ-
НЕ НОВИНЕ“, Француска 7, 11001
Београд, пошт. факс 23.

